

odsev odseva

Pet let
trziške občine

Hladen, a živahen
Florjanov sejem

Tekočevstop
v evropsko zvezo

OIC:
Kam plovemo?

BAHNE®

Prevoz tovora in oseb

Maribor 33
7333 1234

Tel./fax 01/504 13 01
E-mail: 01/504-130

Avtovozovišče

Z. v. R. R. R. R. R.

E-mail: pravna.zsena@abn.si

Slaščičarna Oger

stari Trzin, Mengeška 26

Imamo vam veliko izbire posnitih in otroških testov po tujih katalogih;
terte velikosti od 8 kosov naprej, tudi dišečih, domačinov, ročno izdelanih, izjemno gostotnih in še veliko drugega.
Če želite, vam lahko posreduje po e-pošti, ki jo prinesete s seboj.
ODPRTO VSAK DAN OD 7.00 DO 21.30.
Telefon: 01 564 20 50

CITROËN

TRZIN

PRODAJA NOVIH VOZIL
STARO ZA NOVO
SERVIS
VULKANIZERSKE STORITVE
OPTIKA
ALARMI

AVTOMARKET

CITROËN PICASSO 1.6i ELEGANCE
3.475.000,00 SIT
VSA OPREMA

"V MAJU ŠE STARE CENE
ZA VSE MODELE"

AVTOMARKET d.o.o. prodajno servisni center, Blatnica 5, 1236 TRZIN, Tel. 01 562 33 00 • Prodaja vozil 01 562 34 50 in 562 34 55 • Fax 01 562 21 44

Čistilni servis

Depala vas d.o.o.

Depala vas 5, Domžle

Tel.: 01/ 72 41 657, 041/ 695 339, 01/ 72 42 489

Čistimo: • vse vrste oblačil, tudi perilo • vse vrste preprog • vse vrste zaves (tudi lamelne zaves) • tapisone in tople pode ter marmor
Pridemo na dom, po dogovoru lahko tudi ob vikendih in praznikih. Čistilni servis imamo v Depali vasi tik ob cesti z velikim parkiriščem. Odprto imamo vsak dan od 8h do 19h, ob sobotah od 9h do 13h.

Čistilni servis

TRGOVINA

www.vodoterm.si

VODOTERM

Škrjančevo 8, RADOMLJE

PRIPRAVITE SE NA PLINIFIKACIJO

De Dietrich **OGREVALNA TEHNIKA**

**PLINSKE PEČI • PROJEKT, MONTAŽA, SERVIS
PRIKAZ DELOVANJA
BREZPLAČNO SVETOVANJE • UGODNI KREDITI**

KOPALNIŠKA OPREMA

VESELIMO SE, PRAZNUJMO, SAJ MLADA NAM JE DUŠA

Vzrokom za praznovanja v Trzinu dobijo res ni videti konca. Datumom, ki so in bodo vredni praznovanj tudi v prihodnje, smo v tem mesecu dodali še enega – vstop Slovenije v Evropsko skupnost. Gre za dogodek, ki bo v prihodnje, ne glede s kakšnimi čustvi smo sprejeli vključitev v zvezo, prav gotovo vplival na naše življenje, verjetno še zlasti na njegovo kakovost. Mogoče so že ali

pa še bodo razočarani tisti, ki so pričakovali, da se bodo razmere takoj občutno spremenile na bolje in da bo na lepem dovolj denarja za vse želje in potrebe naše skupnosti. Spremembe je lažje občutiti pri nekaterih podražitvah in tam, kjer je treba spremeniti doslej uveljavljene navade. Za drugo moramo dati, kot včasih pravijo, času čas. Treba pa se je zavediti, da ho tudi v prihodnje naša usoda odvisna predvsem

od nas samih, od tega, kako bomo znali izkoristiti nove pogoje življenja, kot so širše in večje tržišče, možnosti dostopa do znanja in drugih dobrin, ki nam jih ponujajo razvitejša države v skupnosti ...

Mogoče bomo znali preseči naše pomanjkljivosti, med drugim tudi svoj – slovenski – manjvernostni kompleks, ki ga ponekod radi prav mazohistično negujemo, druge pa se v isti sapi irkam po prsih in šopirimo kot petelin na vrhu gnojišč. Lepo bi bilo, če bi se zavedali, da niso drugi nič bolj vredni od nas in da tudi mi ne izstopamo iz povprečja. Res pa je, da ne bi škodovalo, če bi si prizadevali za to, da bi nas tudi drugi v svojih očeh prištevali k najboljšim. Z vstopom v evropsko zvezo je naša država dobila nove možnosti in spodbude, da se razvije v družbo blagostanja, če bomo to izkoristili, pa bo precej odvisno tudi od mladosti in poštenja našega vodstva. Če bodo spet prepustili škarje in platno predvsem tistim, ki gledajo le na svoje koristi in se skušajo kar najbolj okoristiti z še ne povsem dodelanim sistemom, potem se nam ne obeta hitra priključitev najbolj razvitim v skupnosti. Občutili bomo, da za Evropo po novem res veljata dve hitrosti razvoja. Če bodo naši vodilni znali preseči težnje po takojšnjih prilivih v njihove žepe in bodo gledali tudi bolj dolgoročno, pa so naše možnosti zelo dobre. Prav zato ho izjemno pomembno tudi to, kako bomo znali izbirati svoje predstavnike. Volitve se vse bolj bližajo in marsikje, tudi v Odsevu, to že čutimo.

To, da je Slovenija majhna, je lahko pomanjkljivost, lahko pa tudi prednost. Podobno je z dejstvom, da smo mlada država. V obeh primerih moramo to znati izkoristiti. Ni se nam treba učiti na svojih napakah, ampak lahko izkoristimo v stoletjih pridobljeno znanje »starejših in večjih«, ki so znanje nabrali na svoji koži. Se še spomnite, kako so Japonci in nekateri drugi

vzhodnoazijski narodi pri svojem razvoju koristno izrabili znanje razvitejših?

Tudi Trzin v tem času praznuje svoj praznik in tudi pri naši občini je to, da smo majhni in kot samostojna občina mladi, lahko prednost. Ko se ozremo nazaj, lahko vidimo, da smo v petih letih dosegli sorazmerno veliko. Menim pa, da smo prav z odločitvijo, da gremo po svoji, lastni poti, naredili največ. Prve obilnejše sadove te odločitve bomo lahko želi prav leitos. Ko zdaj opazujemo, koliko smo moč imajo v sedanjih državni ureditvi krajevne skupnosti in četrtini občin, smo lahko samo zadovoljni, da nam je uspelo še pravočasno doseči samostojnost. Če ne bi bili samostojna občina, bi verjetno odločitev o urejanju življenjskih razmer v našem kraju sprejemali drugi. Krajevna skupnost bi imela le svetovalno funkcijo, na leto pa bi lahko razpolagala s toliko denarja kot kakšna malo večja trzinška družina. Zdaj je naš občinski proračun primerljiv s proračuni srednje velikih občin, čeprav je naša občina po velikosti in po številu prebivalcev povsem na repu slovenskih občin. Kljub temu da nas in naše občinarje čaka še veliko dela, je Trzin komunalno sorazmerno dobro urejen. Ko so mladi ob dnevu Zemlje pisali o pomanjkljivosti pri varovanju okolja, so lahko našli le takšne težave, pri katerih bi v nekaterih drugih občinah samo zamahnili z roko, češ da jih čakajo še dosti večji problemi. Že res, da sta tudi problema pasjih kakev in pomanjkanje parkirišč za prebivalce določenega območja lahko precej moteča, vendar le nista tako huda, da bi morali zaradi tega sklicevati zborni krajanov, pisati peticije in groziti z državljsko nepokorščino. S takšnimi problemi se namreč ubadajo v marsikateri drugi občini.

(nadaljevanje na 7. strani)

ODSEV - glasilo Občine Trzin

Glavni in odgovorni urednik: Miro Štebe

Namestnik odgovornega urednika: Mateja Erčulj

Tehnični urednik: Emil Pevac

Urednik fotografije: Jože Seljak

Trženje: Jožica Valenčak

Lektoriranje (razen Uradnega vestnika): Marija Lukan

Ostali sodelavci uredništva: Simon Fink Jugovic, Tone Ipavec, Urša Mandeljc, Petra Mušič, Tanja Prelovšek, Mirjam Stih, Mojca Trček, Jana Urbas, Andrej Zupane

Tisk: Marko Ravnikar s.p., Domžale

Naklada: 1470 izvodov

Glasilo Odsev izhaja enkrat mesečno in ga dobijo brezplačno vsa gospodinjstva in podjetja v Trzinu.

Naslednja številka Odseva izide 20. junija 2004.

Vaše prispevke pričakujemo v uredništvu najkasneje do 10. junija na naslov: **Odsev, Mengeška 9, 1236 Trzin** ali na elektronski naslov **odsev_96@hotmail.com**

Uradne ure v uredništvu:

Vsako sredo od 17. do 19. ure v

prostorih uredništva, v prvem nadstropju stare osnovne šole v Trzinu (Mengeška c. 22/I)

☎ (01) 564 45 67 ☎ (01) 564 45 68

Slika na naslovnici:

S Florjanom gre tradicija naprej.

(foto: Jože Seljak)

ISSN 1408-4902

A Tehnične zahteve za poslane članke in slikovni material

Spoštovani bralci! Vse, ki nam pošiljate besedila oz. slike prosimo, da upoštevate naslednja navodila:

Besedila naj bodo shranjena v datotečni doc, rtf, txt (lahko tudi na onsketi, rokopise sprejemamo izjemoma). Če besedilo pošiljate po elektronski poti, ga obvezno priložite kot prilogo in ne v telesu besedila. Izogibajte se vsakršnemu oblikovanju besedila (različne pisave, tabulaciji in zamiki pri odstavkih, ...).

Fotografiranje z digitalnim fotoaparatom slikajte z visoko resolucijo (fotoaparati na mobilnikih zares ne zadostujejo!).

ŽUPANOV KOTIČEK

Š poštovani občani in občanke, ko boste brali ta sestavek, bo praznovanje letošnjega občinskega praznika že za nami. Tudi najbolj vroči komentariji o letošnjih dobitnikih občinskih priznanj in nagrad se bodo bržkone že poglobili. S slavnostno sejo občinskega sveta in proslavo ob prazniku bomo potegnili črto pod prvo petletno obdobje delovanja občine Trzin. Gotovo je veliko takih, ki s prvo petletko niste povsem zadovoljni, domisljam pa si, da je tudi kar precej takih med nami, ki pozitivno ocenjujete delovanje občinske politične oblasti (občinski svet, župan) in uprave v tem prvem obdobju. Gotovo ste opazili, da se je v tem času vendarle kar nekaj naredilo, kar zadeva občinske naloge, in vsakdo, ki je pravičen sodnik, mora priznati, da Občina Trzin doslej res ni sprejemala odločitev o kdo ve kakšnih bolečih posegih v prostor in naravno okolje. Res je, da smo z ureditvenim načrtom izdelali koncept ureditve in izgradnje športnorekreativnega parka v Mlakah, vendar je splošno znano, da je ta prostor bil, in to v veliko večjem obsegu, kot ga zdaj ureja ureditveni načrt, za ta namen in gradnjo določen že več kot dvajset let. Na novo je Občina Trzin določila samo prostor za pokopališče in prostor za preselitev dveh kmetij iz urbaniziranega dela naselja. Sam sem pravzaprav najbolj zadovoljen z rezultati naših prizadevanj za to, da bi prebivalstvo Trzina, ki

se je v tridesetih letih popelerilo (do leta 1972 je bilo v Trzinu nekaj čez 800 prebivalcev, danes nas je uradno okrog 3.700, neuradno pa precej več kot 4.000), v čim večji meri zavezilo kot skupnost. Zato smo zelo veliko energije in tudi sredstev vlagali v društveno, družabno in kulturno življenje in tudi v organiziranje športne rekreacije in v dokajšnji meri uspeli. Res je, da se nam še vedno dogajajo prireditve s kakovostnimi programi, na katerih se nas zbere komaj za peščico, a res je tudi, da so nekatere prireditve že množično obiskane in da se prebivalci iz starega dela naselja, iz Mlak in v zadnjem času tudi iz OČ in iz novih blokov v centru Trzina vedno bolj poznamo in vedno večkrat srečujemo. Z letošnjim letom se tudi izteka, kolikor že veste, obdobje, za katerega smo sprejeli prvo Strategijo razvoja Občine Trzin. Temeljila je na konceptu trajnostnega razvoja, torej na konceptu, ki v svetu in še posebej v Evropi vedno bolj postaja tako rekoč edina alternativa, če želimo ljudi za prihodnost ohraniti kolikor toliko primerno okolje za človeka (in ne le človeka) vredno življenja.

Zdaj se začnemo pogovarjati o razvojni strategiji za naslednjih pet, šest let, za čas do leta 2010. Trzin si mora odgovoriti na veliko vprašanj. Tudi na vprašanje, ali želi ostati to, kar je trenutno, ko slovi kot ena najbolj razvitih občin v državi z relativno največjim številom gospodarskih družb in podjetnikov (glede na število prebivalcev) in hkrati z zelo ugodno strukturo tega gospodarstva. V Trzinu skoraj ni industrije, ki bi bila nevarna okolju (nekaj več je lovrske storitvene dejavnosti), veliko je storitvenih dejavnosti, kar precej trgovine itd. Hkrati bo Trzin moral vztrajati pri odločitvi, da ne želi biti oziroma postati podrejen predvsem interesom Ljubljane, kar bi pomenilo, da bi se slej ko prej spremenil v čisto predmestje s funkcijo spalnega naselja, medtem ko bi se vse drugo (službe, izobraževanje, kultura, šport...) dogajalo v Ljubljani ali kje drugje. Doslej smo zagovarjali sodobni koncept partnerskega razmerja tako z Ljubljano kot tudi z drugimi občinami na tem območju. Zato smo tudi spodbudili (ravno Občina Trzin) oblikovanje t.i. Podjelne regije, ki vključuje občine Domžale, Kamnik, Komenda, Lukovica, Mengeš, Moravče, Trzin in Vodice, ki vsaj na nekaterih področjih že intenzivno sodeluje pri uresničevanju sprejete Skupnega razvojnega programa; možnosti za sodelovanje pa je še veliko več. Ta podjelna regija si je v okviru Osrednje Slovenske statistične regije, imenovane tudi Ljubljanska urbana regija, ki vključuje 24 občin od Vrhnike do Kamnika in Horjula do Litije oziroma Šmarinoga pri Litiji, zagotovila poseben položaj ravno zato, da lažje ohranja in brani vsaj minimum politične neodvisnosti od Ljubljane. Ne gre za neprijaznost ali nasprotovanje Ljubljani, temveč ravno za to, da tudi znotraj te širše regije vzpostavimo medsebojne odnose na osnovi enakopravnosti in partnerstva.

Letos se bomo, kot rečeno, spet bolj intenzivno ukvarjali z načrtovanjem prihodnosti oz. razvoja v naslednjih letih. V zvezi s tem menim, da koncept trajnostnega razvoja nima alternative, tudi zato, ker je Trzin po površini dokaj majhna občina in na srečo še vedno dokaj bogata tudi, kar zadeva biotsko raznovrstnost. Glede na stopnjo urbaniziranosti je v Občini Trzin še vedno ohranjenega zelo veliko gozda in veliko drugih kmetijskih površin. Menim, da je to potrebno čuvati a da je hkrati smiselno iskati razvojne možnosti zlasti znotraj obstoječih meja naselja Trzin, torej na način kakovosti in intenzivnosti razvoja in ne na način ekstenzivnosti. Trzin seveda ni več vas niti po številu prebivalcev niti po gostoti poseljenosti in ne po načinu življenja. Hkrati pa zdaj dovolj uspešno vzdržujemo in ohranjamo nekatere dejavnosti in običaje ki bi jih lahko označili kot značilnosti vaškega načina življenja, kar za razliko od izrazito mestnega modela življenja zagotavlja višjo kakovostno raven. To je vse, kakor potrebno gojiti in načrtno poglobljati. Poleg mnogih drugih, ljudi takih, ki veliko več stanejo, bo to nedvomno ena pomembnih nalog ljudi v obdobju, za katerega začnemo pripravljati novo Strategijo razvoja občine Trzin. V duhu te ugotovitve vas vabim: udeležite se prireditve, ki jih organizirajo občina in društva za vas, spočivajte občani in občanke. Bodimo družabni!

Tone Peršak

TRMULJČICA (po Grimmu)

gledališka skupina ORBITA.A

Piše se leto 1553. Grad, kralji, kraljica in mlada princeska Trmuljčica. Le kdo ne pozna te pravljice? Ko hudobna vila nad princesko ter celotni grad pošlje preklestvo: stoletno spanje. Ta urnik se bo izpolnil na Trmuljčin petnajsti rojstni dan. Med tem časom se na gradu godijo razne norčije, katerih glavni je dvorni norček Barnabo. Na Trmuljčin rojstni dan grad ovije visoko trnje ter grad zaspi. Po stotih letih, še zmeraj mlado princesko, zbudi princ iz sedmerih jezer. In žvela sta dolgo, do konca svojih dni. V osemnajst članski zasedbi nastopa podmladek KUD Franc Kotar Trzin ter mladi igralci društva.

Predstava bo
4., 5., 6. in 7.
junija v
karnolomolu v
Trzinu ob
19.30 uri.

V primeru dežja
predstava odpade

Telefonske številke
Občine Trzin so:

**564 45 44, 564 45 43,
564 45 50 in 564 45 49**

Fax:
564 17 72

Elektronska pošta:
Info@obcina-trzin.si

Domača stran na internetu:
http://www.obcina-trzin.si/

17. seja občinskega sveta: SEZNANITVENA SEJA

Devetnajste aprila je seja občinskega sveta prvič potekala v nekoliko mrzli dvorani Marjanje Ručigaj. A kljub hladu, ki je vel v dvorani, so svetniki zagrlili v delo in se uspešno pregledali čez vseh devet točk dnevnega reda.

Za to sejo bi lahko rekli, da je bila bolj informativne narave, saj so se svetniki več ali manj seznanili s financami, z nagradami in priznanji, s poročilom nadzornega odbora, s poslovanjem občinskih počitniških objektov, z izplačilom avtorskih honorarjev sodelavcev Odseva, s poročilom o delu mladinskega kluba in podobno.

Najprej so se lotili obravnave premoženjske bilance občine. Občinski svet je namreč že na eni od prejšnjih sej izrazil željo, da bi se seznanil z bilanco. Svetniki pa so pri pregledu bilance na posameznih oddelkih pogrešali seznam z vsemi premoženjskimi in nepremičninami, ki so v lasti občine. Ker so dodatni seznam o nepremičninah prejeli šele na sami seji, se je sprva pojavil predlog, da bi točko prekinili in jo nadaljevali na eni izmed naslednjih sej. Ko pa sta župan in njegov finančni svetovalec razložila, da se občinski svet zgolj seznaja tako z bilanco kot s seznamom ter o tem ne sprejema nikakršnega posebnega sklepa, se je točka dnevnega reda nadaljevala. Finančni svetovalec je v nadaljevanju povedal, da se premoženjska bilanca pripravi vsako leto ter da obrazec pripravljene bilance roma na višje instance. Takšno premoženjsko bilanco pripravljajo vse občine v državi, saj se šele z njo lahko izdelata temeljita premoženjska bilanca države. Ob takšni obrazložitvi se tudi v razpravi ni pojavilo veliko vprašanj in svetniki so sprejeli sklep o seznanitvi z bilanco.

Že vabniki na strelah čivkajo, da v maju Trzin praznuje. Primerna obeležitev trzinskega praznika pa so ob številnih prireditvah tudi nagrade in priznanja, ki jih prejmejo zaslužni Trzinci in Trzince. Kakor vsako leto doslej, je tudi letos Komisija za priznanja in nagrade v skladu s Statutom občine v Odsevu objavila razpis za posredovanje predlogov. Na naslov komisije je v razpisnem roku priplovalo 13 imen kandidatov za prejemnike letošnjih nagrad in priznanj, komisija pa jih je izbrala 6 ter dodatno, posebno nagrado. Občinski svet je s sklepom potrdil odločitev komisije, tako da sta v letošnjem letu Trzinca, ki prejmeta srebrno plaketo, Anton Zupan ter Franc Valenčak, bronasti plaketi gresta v roke Tomažu Kraju in Branetu Lapu, denarni nagradi pa bosta dobila Turistični podmladek osnovne šole Trzin in Matjaž Erčulj. V letošnjem letu tako ne bomo dobili novega častnega občana, pa tudi nikogar, ki bi se lahko pohvalil z zlato plaketo. Bo pa župinja Trzin ob tridesetletnici delovanja prejela posebno, jubilejno darilo.

Kljub temu da so svetniki konec koncev sprejeli predlog komisije, pa se je v raz-

pravi pojavilo vprašanje, zakaj nekateri od predlaganih kandidatov priznanj niso prejeli in kakšni so kriteriji za podeljevanje nagrad. Na to vprašanje je župan odgovoril z pravilnikom o podeljevanju nagrad, ki komisiji daje pravico, da se odloči, ali komu podeli nagrado ali ne. V pravilniku je tudi zapisano, da se lahko podeli nižja ali višja nagrada, kot jo je predlagal predlagatelj. Med razpravo se je pojavila tudi ideja, da bi bil za podeljevanje nagrad primeren nekakšen vrstni red, torej, da bi kandidatu najprej podelili bronasto priznanje, šele nato bi lahko dobil srebrno in potem zlato. Župan je ob tej ideji opozoril, da bi bila vredna tehtnega razmisleka, vendar je potrebno vedeti, da bi bil tak mehanizem zgolj omejevalna okoliščina za podeljevanje nagrad. Cilj nagrajevanja pa je v tem, da tisti, ki naredijo nekaj v javno korist kraja, za svoje delo prejmejo priznanje. Ob koncu razprave pa je svetnik Podlogar dejal, da za predlog komisije ne bo glasoval, saj naj bi po njegovem mnenju nagrajevala ljudi, ki kraju naredijo več škode kot koristi.

V naslednji točki dnevnega reda so bili svetniki seznanjeni s poročilom o delu nadzornega odbora, ki ga je podal predsednik nadzornega odbora Franc Lovšin. Dejaj, da nadzorni odbor deluje od lanskega aprila, da so bili vsi člani nadzornega odbora novi, in so se na začetku seznanili z delom prejšnjega nadzornega odbora. Da bi svoje delo čimbolj strokovno opravljali, pa so se člani odbora udeležili tudi nekaj seminarjev. Nadzorni svet je v času od ustanovitve pa do poročanja na seji pridno delal, saj se je sestal kar na devetih rednih sejah, na katerih so pregledovali gradiva za sejo občinskega sveta, največ skrb pa so posvetili finančnim kazalcem. Preužili so proračun občine ter oba rehalansa, pa tudi zaključni račun. Nadzorni odbor je ugotovil, da proračun in delo finančne službe

poteka v skladu z zakonodajo, in v njem ni napak. V tem času pa člani nadzornega odbora aktivno pregledujejo porabo proračunskih sredstev Osnovne šole Trzin. Počitnice že trkajo na vrata, svetniki pa so se pri naslednji točki dnevnega reda seznanili s poslovanjem počitniških objektov v letu 2003 ter z načrtom v letu 2004. Občina Trzin je namreč solastnica počitniških objektov v Čatežu, Stinici, Novem Gradu ter na Rogli, Krku in Veliki planini. Kot solastnica pa je te objekte seveda dolžna tudi sofinancirati. V razpravi so se svetniki spraševali, koliko Trzincev oziroma delavcev občinske uprave sploh koristi te objekte in koliko možnosti imajo, da jih koristijo v času sezone. Župan je odvrnil, da so taki Trzinci trije ali štirje in da se je letos res zgodilo, da so bili vsi termini v juliju in avgustu že zasedeni, ker naj bi prišlo do napake pri pošiljanju obvestil o počitniških zmogljivostih. Vendar, če bo ugotovljeno, da je bila napaka na strani Občine Domžale (upravitelj teh objektov), bodo v Trzinu zahtevali, da se napaka popravi.

Od počitnic pa zopet k našemu Odsevu. Na očitek sodelavcev Odseva, da honorarji niso redno izplačani, in to povzroča slabo voljo sodelavcev ter zmanjšano motivacijo, je finančni svetovalec pripravil izčrpano poročilo o tem, v kolikšnem času so honorarji izplačani, pa tudi višina honorarjev je bila javno obelodanjena. Iz poročila je razvidno, da je finančna služba honorarje izplačevala v roku 14 oziroma 15 dni, le enkrat pa se je zgodilo, da so bili honorarji izplačani šele po 29 dneh. Pri tem pa ne sme biti zanemarljivo dejstvo, da nekateri od sodelavcev Odseva niso priskrbeli vseh podatkov, da bi jim bili honorarji lahko izplačani. Svetniki so nato pozvali glavnega in odgovornega urednika, da zagovarja tezo o neizplačilu honorarjev. Stebe je na to odgovoril, da nekateri honorarji resnično niso bili izplačani, čeprav so v finančni službi imeli vse podatke, če pa teh podatkov ni bilo, pa bi uredništvo Odseva na to lahko bilo opozorjeno. Stebe je tudi dejal, da je bil z javno objavo podatkov o avtorskih honorarjih kršen zakon o varovanju osebnih podatkov. Razburljiva razprava, v kateri je bilo slišati tudi očitke, da pri Odsevu s takšnimi in podobnimi izjavami samo blefiramo, je bila zaključena z besedami, da morata Občina in Odsev skupaj presekat gorijski voz, izplačati in drugih negativnosti in da se morata obe strani potruditi za boljše sodelovanje.

In ker pravijo, da na mladih svet stoji, je bila zadnja točka dnevnega reda namen-

jena prav njim. Doktor Albert Mrgole je poročal o delu trznškega mladinskega kluba, povedal je nekaj besed o Društvu za zaščito mladosti, svoje ideje, cilje in vizijo za prihodnost. Delo z mladimi naj bi bilo, po njegovih besedah, jasno zasnovano, usposobljeni mentorji pa bi vodili različne mladinske dejavnosti, projekte, skrbeli bi za motivacijo mladih in tudi njihovo vzgojo. Mrgole v svoji viziji vidi Trzin kot center ustvarjanja novega načina dela z mladimi, ki bi z velikim uspe-

hom lahko sodeloval tudi z drugimi mladinskimi klubi in centri po Sloveniji. Svetniki so po predstavitvi poročila imeli tudi nekaj vprašanj o delovanju kluba in o nekaterih neprijetnostih, ki so se zgodile v okolici prostorov društva D'ZMT, na koncu pa so sprejeli sklep, da je bilo delo društva in mladinskega kluba uspešno in da soglašajo s še bolj intenzivnim mentorskim delom. Nazadnje pa so bili svetniki informirani še s potekom tekočih naložb. Jemčeva ulica bo kmalu dokončana, v prizidku k osnovni šoli

odpravljajo zadnje pomanjkljivosti, olitve pa lahko pričakujemo 14. maja ob občinskem prazniku. V ŠRP že nekaj časa potekajo gradbena dela, naročen je projekt za ureditev parkirišča na Reboljevi in Mlakarjevi ulici, teče projekt sanacije mostu na Habarovi ulici, pridobljeno je bilo gradbeno dovoljenje za nadaljevanje pešpoti ob Pšati. Po nekaj kratkih pobudah pa so se svetniki iz mrzle dvorane odpravili v nekoliko bolj toplo noč.

Mateja Erčulj

18. seja občinskega sveta: SAVNE NE BO, PARKIRNE HIŠE PA ZAENKRAT TUDI NE

Dnevni red 18. seje občinskega sveta je obetal kratko druženje s svetniki, a se je na sami seji izkazalo, da dnevni red pogosto kaže napačno sliko o trajanju posameznih razprav. Tista vprašanja, ki se zunanjemu opazovalcu zdijo najbolj neproblematična, se največkrat izkažejo kot najbolj konfliktna, ona pa, ki se zdijo zapletena, pa dostikrat ne pritegnejo tolikšne pozornosti svetnikov.

Dogajanje v dvorani Marjance Ručigaj se je začelo z ustaljeno proceduro, torej z ugotavljanjem prisotnosti ter sprejemanjem zapisnika in dnevnega reda.

Nato je sledila prva obravnava sprememb poslovnika, ki ureja poslovanje občinskega sveta in sprejemanje občinskega proračuna. Nekateri člani v poslovniku morajo biti spremenjeni zaradi novega zakona o javnih financah ter zaradi posameznih sprememb v zakonu o lokalni samoupravi, pa tudi zaradi izkušenj, ki sta jih občinski svet in nekatera delovna telesa pridobila v obdobju zadnjih petih let. Pri pregledu starega poslovnika je predlagatelj sprememb ugotovil tudi nekaj slovničnih napak, spremeniti pa je bilo potrebno še nekaj besed, ki niso primerne za samo delovanje občinskega sveta (na primer besedo »interpelacija« se rabi v državnem zboru, občinski svet pa nima enakih pristojnosti kot državni zbor, in je v poslovniku namesto nje bolje uporabiti besedo zahteva). V razpravi je svetnik Podlogar predlagal, da bi s poslovnikom bolj natančno določili člene, ki zadevajo svetniške pobude in vprašanja. Namreč, zgodi se, da na nekatera svetniška vprašanja ni nobenega odgovora niti od župana niti od pristojnih iz občinske uprave. Pri tem ne gre za to, kot je poudaril Podlogar, da z odgovorom svetniki ne bi bili zadovoljni, temveč za to, da odgovora preprosto ni ali pa je nanj treba zelo, zelo dolgo čakati. Župan je na to dejal, da je v poslovniku že zapisano, da se v takih primerih svetniško vprašanje lahko da v razpravo na občinski svet, lahko pa se celo predlaga disciplinski postopek za odgovornega z občinske uprave ali pa se spro-

ži postopek za odstavitev župana. Poleg tega pa je, po županovih besedah, svetniško vprašanje inštitut parlamentarne demokracije, ki temelji na »fair playu« in bi ga bilo zelo težko ustrezno sankcionirati. Svetniki so po razpravi soglasno glasovali za spremembe poslovnika.

OBVEZNA RAZLAGA ODLOKA

Dostikrat se zgodi, da se v zakonih, odlokih, statutih in podobno znajdejo členi, ki se jih da razumeti dvoumno, zato se takrat lahko predlaga obvezno razlago takšnega člena ali odloka, kar pomeni, da se mora zakonodajalec odločiti, kakšno je pravilno razumevanje odloka, člena, ki je nejasen, dvoumen. Pobudo za obvezno razlago je na občinski svet naslovil Blaž Zalar, kateremu se je dvoumen in nejasen zdel 2. odstavek 11. člena Odloka o ureditvenem načrtu T-3. Pri tej točki se je razvila burna razprava o tem, kaj je javni interes in ali ima zasebni interes prednost pred javnim. Pa vseeno, povedimo najprej, zakaj je sploh prišlo do take pobude.

Zalar se je zanjo odločil, ker je načrtovani salon za nego telesa iz prtiličnih (dokaj majhnih, 24 m²) poslovnih prostorov želel razširiti tudi v kletne, kjer naj bi bila savna. Ko je za to skušal pridobiti gradbeno dovoljenje, so mu prošnjo zavrnili, saj naj njegov morebitni salon (oziroma savna v kleti) ne bi ustrezal določilom prostorskega akta, ki ureja obravnavano območje. Oblikovanje poslovnih, storitvenih in kulturnih dejavnosti naj bi bilo na območju T-3 mogoče zgolj v prtiličju, klet pa naj bi bila namenjena le za parkirišča in skladiščenje. Vendar sporni oziroma nejasni 2. odstavek 11. člena navaja, da »spremembe namembnosti zemljišč, objektov in naprav izven s tem odlokom dovoljenih

načeloma niso dovoljena, razen v smislu izboljšav pogojev za bivanje in delo. Spremembe lahko odobri občinska strokovna služba, pristojna za okolje in prostor, na podlagi strokovne presoje in soglasja pristojnih soglasjedajalcev ter pod pogojem, da se ne spreminja glavni namen območja in se s tem ne poslabšujejo pogoji za bivanje in delo na območju posega v prostor.«, kar je Blaž Zalar razumel, kot da se načeloma lahko naredi sprememba prostorskega akta, če bi pristojni organ to dovolil. Tudi pri ulemetjivosti, zakaj razumeti odlok na način, kot ga je razumel on, se je Zalar skliceval na to, da bi njegova dejavnost pripomogla k izboljšanju pogojev za bivanje in delo, da so tudi sostanovalci že dali potrebna soglasja in da z izvajanjem dejavnosti v kleti ne bi nikogar onemogočal (na primer dostopa do garaže ali drugih uporabnikov kletnih prostorov). Svetniki pa se v razpravi niso popolnoma strinjali z njim. Dejali so, da z enim poslovnim prostorom v kleti verjetno niti ne bi bilo toliko problemov, konflikti in spori pa bi nastali takrat, ko bi se vsi, ki so kupili kleti, odločili, da bi v njih imeli poslovne prostore ali lokale ali salone. Takrat bi bil onemogočen dostop do garaž, spremenili bi se pogoji za bivanje. Poleg tega pa občinski svet ne more delati izjem in bi z razlago, kot jo je navajal Zalar, v bistvu sprejel, da se v vseh kletih lahko opravi podjetniška dejavnost, kar pa je v neskladju s prostorskim aktom. Poudarjali so tudi, da je potrebno na prvo mesto postaviti javni interes, v javnem interesu pa naj bi bilo, da so kletni prostori resnično namenjeni samo za skladiščenje. Kljub temu da se je Zalarju v bran postavilo kar nekaj svetnikov in čeprav so nekateri tudi sočustvovali z njim glede sredstev, ki jih je že vložil v ta projekt, so se na koncu vseeno odločili, da v primeru, ko gre za odločanje o javnem interesu nasproti zasebnemu,

zmaga javni, in se ne strinjajo z obvezno razlago, kakšno je predlagal Zalar. Karikirano lahko torej rečemo, da bo v prihodnosti odsej veljalo, da v kletnih prostorih ni možna poslovna dejavnost, in se bodo morali podjetniki znajti s tistimi 24 kvadratnimi metri, ki so jim na voljo v priložju.

SPREMENB ZAZIDALNEGA NAČRTA V OIC NE BO

Pri tretji točki dnevnega reda se ni vnela tako burna razprava kot pri drugi, se je pa pri njej zopet porajalo vprašanje zasebnega in javnega interesa. Pri tej točki bi lahko rekli, da je stran zasebnega interesa zagovarjal Karel Iljaž, predstavnik podjetja IMS invest. Iljaž je na občinski svet naslovil pobudo za spremembo zazidalnega načrta v industrijski con, kar mu omogoča obstoječa zakonodaja. Iljaž je na seji predstavil svojo že 5 let trajajočo kalvarijo, ki je povezana s parkirnimi prostori. Leta 1999 je gospod prišel na občino s prošnjo, da bi zgradil dodatna parkirna mesta pri stavbi, kjer ima svoje prostore družba DHL. Zemljišče, na katerem naj bi bila postavljena nova parkirišča, je bilo v denacionalizacijskem postopku, kar pomeni, da je bilo formalno še vedno v lasti občine. Dogovor z Obcino je bil tak, da skupaj z investitorjem (IMS invest) uposobijo prostor (preusmeritev vodotoka in podobno) za zelena parkirišča, investitor pa naj bi po enoletnem moratoriju občini začel plačevati najemnino. Po besedah Iljaža naj bi mu na Občini takrat tudi svetlovali, da bi bilo parkirišče možno kupiti, če bi se s tem strinjali denacionalizacijski upravičenci. Tako se je investitor obrnil še na njih, problemi pa so se takrat šele začeli. Upravičenci so za to zemljišče zahtevali primerno najemnino, na občini pa so ugotovili, da je podjetje kršilo dogovor. Namreč, dogovor ni pomenil, da se parkirišča lahko naredijo v taki obliki, v kakršni so danes. Bila naj bi le začasna, z možnostjo odstranitve. Poleg tega od podjetja IMS invest občina ni prejela niti tolarja za najemnino. Trenutno je zadeva ravno zato na sodišču. Problem na strani investitorja pa je verjetno nastal, ker bi za isto zemljišče moral plačevati dvojno najemnino. Vseeno pa investitor skuša rešiti nastale zaplete, saj je v projekt že vložil ogromno denarja. Spremembo zazidalnega načrta pa je predlagal tudi zato, ker v prihodnosti načrtuje gradnjo večjega poslovnega objekta, ki bo prav tako zahteval mnogo parkirnih mest. Podjetje IMS invest je ravno zaradi potrebe po parkiriščih pripravljeno graditi tudi parkirno hišo.

V razpravi se je pokazalo, da je industrijska cona leglo mnogih problemov in konfliktov ravno zaradi tega, ker so se stvari pogosto počele mimo zazidalnega načrta

in ker so bile dopuščene izjeme. Svet se je tokrat (zopet karikirano) odločil, da so bolj pomembne zelenice kot parkirišča, in pobude za spremembo zazidalnega načrta ni sprejel. Kaj pa se bo zgodilo z že narejenimi parkirišči, pa se še ne ve.

V nadaljevanju je župan ustno poročal o poteku nekaterih naložb, najbolj navdušen pa je bil nad končano Jemčovo cesto, katere otvoritev je predvidena 14. maja. Kratka debata se je odprla še ob vprašanju doma za ostarele.

Svetniki so tudi tokrat imeli kar nekaj zanimivih pobud, naj naštejem le nekatere: možnost nakupa najstarejše hiše (Šuštarjeva) v Trzinu, ki bi lahko bila muzejsko urejena, pobuda za preučiitev varnosti v Trzinu (zaradi vlomov, ropov in tatvin), ureditev športnega igrišča pri KUD-u (obnovitev žičnate ograje) in ureditev Hribarjeve domačije.

Mateja Erčulj

VESELIMO SE, PRAZNUJMO, SAJ MLADA NAM JE DUŠA

(nadaljevanje s 3. strani)

Ker smo mlada občina, še nimamo povsem izdelanih smernic našega nadaljnjega razvoja. Nekaj smo jih sprejeli v preteklem obdobju, nekaj smo jih podedovali, vseeno pa lahko prav zdaj bolj na glas razmišljamo in delamo načrte o tem, kakšen naj bi bil naš kraj v prihodnje. Če bi gledali statistične podatke, bi se naša občina sorazmerno dobro odrezala tudi v družbi razvitejših komun v najmočnejših evropskih državah. Prav bi bilo, da bi takšen položaj obdržali ali pa še izboljšali. Ravno zato je zdaj čas, da še v večji meri svojo pozornost namenimo skrbi za kakovost življenja. Ni treba razmišljati o ne vem kakšnih novogradnjah in širjenju naselja, predvsem moramo svoje sile usmeriti v dvig življenjske ravni, v kar najboljše pogoje življenja za kar najširši krog občanov. Treba se je vprašati, kaj še potrebujemo in kako lahko naredimo naš kraj še prijaznejši in prijetnejši za življenje. Prav gotovo smo sposobni uresničiti marsikaj, saj smo, kot se radi hvalimo, bogata občina, vendar tudi denar ni vse. Naš kraj bo lepši in prijaznejši, če bomo k temu prispevali tudi sami. To pa nekaterim še vedno ne leži. Kot smo pisali v prejšnji številki Odsceva, je spomladanska čistilna akcija v občini uspeša, še vedno pa ni bila zadosti množična. Divja odlagališča se spet bohotijo. Nekaterim ni mar za urejenost kraja in naše okolje. Kraj je lahko lepši tudi, če znajo ljudje priiti drug do drugega. Ravno zadnjič mi je neka občanka pot-

žila, da ji ni všeč, ko se ljudje, ki se srečujejo v gozdu in tudi na ulicah Trzina, ne pozdravljajo. Trzin je še vedno sorazmerno majhen, in bi se večina ljudi lahko poznala med seboj in se tudi zavedala, da nas nekaj družijo, da je tudi pripadnost nekemu kraju lahko vez, ki ljudi povezuje. Vsaj pozdravljati bi se lahko med seboj, da ne govorimo o midsosedske pomoči in podobnem.

A to je težko ukazati. Govori pa o srčni kulturi nekaterih in predvsem o tem, kako si ljudje postavljajo svoje vrednostne norme. Se jim zdi pomembnejše, da so povsem svobodni in da jih drugi pri tem pustijo pri miru, ali da so prijateljsko povezani v skupnost, ki jim prinaša tudi toplino in prijazne medčloveške odnose. Na občini so v zadnjem času dali kar nekaj pobud za različne prireditve, ki so bile zanimive in vredne pohvale, pa je bilo na njih zelo malo udeležencev. Včasih, pred desetletji, so bile podobne prireditve sorazmerno redke, a so bile dobro obiskane. Ljudje so prihajali nanje ne le iz radovednosti, ampak tudi zato, ker so tako izkazali svojo pripadnost kraju. Če so gasilci pripravili neko prireditev, so se je udeležili tudi vsi drugi Trzinci, enako je bilo s prireditvami kulturnega društva, šole ali župnišča. Zdaj se takšnih prireditev, če ni zraven še pogostitve, udeležijo le najozoj družinski člani nastopajočih ali pa tisti, ki se jih morajo udeležiti po dolžnosti. Svetla izjema so žerjavčki, pa še ti niso vedno obveščeni in motivirani za udeležbo.

Tudi pri takih stvareh je treba biti pozoren in vedeti, kaj hočemo. Naši predniki so vedeli, mi pa smo še mlada občina in se moramo še marsikaj naučiti. Zato se v teh prazničnih dneh veselimo in uživamo.

Urednik

OBVESTILO

Začetek plesnega tečaja bo 26. maja 2004 ob 20. uri. Zbirališče pred OŠ Trzin.

Informacije: Mitja, tel.: (051) 228 142.

POGOVOR Z ŽUPANOM OBČINE TRZIN G. ANTONOM PERŠAKOM SKUŠAMO URAVNOTEŽITI NALOŽBE V VSEH DELIH TRZINA

Pri tretjem pogovoru s trzinskim županom enostavno nismo mogli mimo najnovejših pridobitev občine. Še zlasti nam je precej bralcev predlagalo, da polzemo, kolikšna je končna cena obnove Jemčeve ceste, silili pa smo tudi, lahko bi rekli kar nevoščljive pripombe, da je stari del Trzina dobil predrago cesto in da sta druga dva dela Trzina ob tem kar malo zapostavljena.

Končna cena obnove ceste, brez cene obnove vodovoda in seveda brez cene polaganja plinovodnega omrežja, kar gre v breme drugega investitorja, je 65 milijonov SIT. Ta cena vključuje tudi davek na dodano vrednost, ki je, kot veste, relativno visok. Obnovo vodovoda smo plačali že lani, saj je bila to lanska naložba, veljala pa nas je 16 milijonov SIT.

Glede neenakomerne razdelitve denarja za naložbe pa moram reči, da so očitki neupravičeni. V starem delu naselja je to pravzaprav, zaradi spleta okoliščin, prva večja naložba. Bilo je sicer nekaj manjših naložb. Pred leti, mislim, da je bilo to leta 2000, smo tam obnovili del javne razsvetljave, obnovili smo tudi del vodovoda. Slo je še za nekaj manjših naložb, asfaltiranje nekaterih manjših delov ulic, vendar vse skupaj najbrž ni preseglo 30 milijonov tolarjev. Pri tem pa je treba tudi reči, da je šlo na primer pri obnovi vodovoda za naložbo, ki je koristila vsem, ne le staremu delu naselja.

V novem delu Trzina smo v tem času asfaltirali del ulice Rašiške čete, popravili tamkajšnjo kanalizacijo, naredili razbremenilni kanal, ki preprečuje, da bi iz kanalizacije poplavljal Kidričevo in druge predele Mlak, obdelali smo precej zelenice, zdaj na tistem območju urejamo športni park. Mislim, da sploh ne gre za neuravnoteženo vlaganje v posamezne dele občine, prej bi lahko rekli, da je bil

stari del naselja po sili razmer celo nekoliko zapostavljen. Načrtovana posodobitev Jemčeve ceste se je namreč vlekla celo desetletje.

Katere ulice pa bodo zdaj prišle na vrsto za posodobitev?

Zdaj smo naročili projekt za posodobitev dela Ljubljanske ceste od križišča pri Merkatorju do T-3, v Mlakah bodo v kratkem začeli urejati parkirišča.

Kaj pa povezovalne ceste med Jemčevo in Mengeško cesto?

Tudi tiste ceste so v načrtih za asfaltiranje in ureditev, vendar pa bo tam potrebno poskrbeti za geodetske odmere, saj praktično v vseh primerih ugotavljamo, da stanje na terenu ne ustreza tistemu, kar kažejo katastrski načrti. Ti kažejo določeno širino tamkajšnjih cest, v praksi pa parcele sosedov z obeh strani silijo na ceste in jih ožijo. Zasebniki silijo na te občinske ceste. Lahko navedem samo primer, ko naj bi bila cesta široka 4 metre 80, kar naj bi zagotavljalo ureditev neke normalne ceste, v resnici pa so sosedje z obeh strani krepko posegli na to poljsko pol, ki je tako široka največ 3 metre. Žal bo treba počakati še nekaj časa, da opravimo vse odmere in da uskladimo interese. Ne gre nam za to, da bi delali ne vem kako široke ceste s pločniki, želimo le neke normalne ceste z urejenimi bankinami.

Kakšen pa bo zdaj prometni režim na Jemčevi cesti? Kaj bo s tistimi, ki ne bodo upoštevali omejitve hitrosti?

Načrti za cesto so bili oblikovani tako, da bi cestišče samo sililo vznokne k previdnejši in počasnejši vožnji. Ta cesta je prvenstveno namenjena pešcem, vendar pa je po njej tudi dovoljena vožnja avtomobilov. Vozniki naj bi svojo hitrost prilagajali razmeram na cesti in vozili z neko normalno hitrostjo tridesetih kilometrov na uro. Cestišče je takšno, da dosti večjih hitrosti ne dopušča, saj vožnja postane nevarna. Seveda pa bodo nekateri verjetno zavračali takšno namembnost in bodo skušali voziti hitreje. Ob cesti so sicer postavljeni prometni znaki z omejitvami, vendar je njihovo spoštovanje odvisno predvsem od zavesti ljudi. Kot verjetno veste, policija večinoma ne želi posredovati na takih stranskih cestah.

Upam, da bo večina udeležencev upoštevala predpise in skušala ohraniti Jemčevo cesto v takšnem stanju, kot je zdaj. Žal se srečujemo tudi z ljudmi, ki jim za skupno dobro ni mar, oni so taki, ki ne upoštevajo nobenih omejitev hitrosti in brezobzirno divjajo ter s tem ogrožajo sebe in druge, druga skupina pa so tisti, ki nimajo nikakršnega čuta za skupno lastnino in enostavno stresajo gnoj po cesti in jo svinjajo z blatom in podobnim. Cestišče, kakršno je zdaj, deluje prijetno, če je na njem red in ljudje upoštevajo vsaj osnovna merila odgovornega obnašanja. Upam, da je vsaj malo solidarnosti med prebivalci ob cesti in njenimi uporabniki.

Na koncu ali začetku Jemčeve ceste je most čez Pšato, ki mu pravijo tudi Čebulov most. Ta ni v najboljšem stanju, ali ga boste dali obnoviti?

Da. Projekte obnove zdaj že delajo. Načrtili smo, naj most preverijo in ta pre-

verba je narejena. Strokovnjaki so ugotovili, da je most v takšnem stanju, da ga je treba obnoviti. Mislim, da bomo načrte dobili še letos, nadaljevanje pa bo odvisno od razmer, predvsem od cene. Za leto smo v proračunu predvideli določene rezerve, če nam bo te uspelo ohraniti, bomo lahko z obnovo začeli že letos, v nasprotnem primeru pa kasneje. Sicer pa je treba povedati, da je tudi sam most zdaj grajen precej neugodno za promet. Na njem je visok rob pločnika in sploh ni najbolj usrezen za udeležence prometa.

Kaj pa pešpot od tega mostu na Habatovi cesti do šole? Slišati smo, da naj bi jo v kratkem naredili.

Da, zanj smo že dobili gradbeno dovoljenje in prav zdaj zbiramo ponudbe izvajalcev. Ker smo slišali pogoste pritožbe zaradi peska na pešpoti, ki vodi od mostu čez Pšato ob Ljubljanski cesti proti šoli, jo bomo zdaj naredili nekoliko drugače. Že urejeno pešpot pogosto uporabljajo mamice z vozički in invalidi, zato se ljudje večkrat pritožujejo, da je gibanje po njej težavno. Da bi se temu izognili, bo pešpot zdaj asfaltna, bo pa ožja, da je ne bi uporabljali kot dovozno pot in bi morali ljudi po njej postavljati cestne ovire.

Okolica šole, kjer smo zdaj pridobili dva nova prizidka, še vedno ni urejena. Včasih je bilo govora, da naj bi tam uredili otroško igrišče, slišati pa je

bilo celo ideje o parkiriščih. Kako bo urejen tisti predel?

Pri Kraškem zidarju zdaj pospešeno urejajo omenjeno območje. Površine bodo uredili kot parkovne, na enem delu pa bo v manjšem obsegu urejeno tudi nekakšno otroško igrišče. Samo na zahodnem delu tega pasu, v bližini Pšate, daleč od šole, je kosček zemljišča, ki je v zasebni lasti in tam so predvidena parkirišča.

Kaj pa mostiček čez Pšato, ki je bil zarisan v načrte, ko so začeli načrtovati T-3?

Tisto ni bil mostiček, ampak brv. Stanovalci blokov na drugi strani Pšate tej povezavi nasprotujejo. Ne razumem, zakaj, saj bi imeli precej krajši dostop do centra Ivana Hribarja in tudi lokalov, ki bodo na tistem delu še odprti. Ampak ljudje imajo večših svoje mnenje in njihovo nasprotovanje je odločno. Na občinu smo zaradi tega pravzaprav lahko veseli, saj nam odpade ena nalozba.

Na pobočju hriba nad Zarebrjo je zdaj zrastle soseska hiš, ob gradnji pa so tisto območje krepko razrili in ob tem uničili dostope do gozda, ki so tam včasih bili. Kolikor vem, so gozdarji dali pristanek za gradnjo tiste soseske pod pogojem, da po ureditvi soseske spet vzpostavijo dostope do gozda. Ti zdaj niso mogoči.

O tem smo se že pogovarjali. Zdaj je to zasebno zemljišče in kot smo povpraševali pri SGP-ju Gorica, je bilo to, da so zaprti tiste dostope, očitno storjeno v soglasju z lastni-

kom. Ker naj bi šlo za zasebno zemljišče, kar še ni vpisano v zemljiško knjigo, nimamo pravice posegati na tistem področju. Očitno se bomo morali uskladiti z lastnikom. Predvsem pa bomo morali preveriti, če je za tiste parcele v zemljiški knjigi zabeležena služnostna pravica za javne poti.

Zdaj je v Trzinu spet veliko najrazličnejših prireditev. Med drugim ste na Občini letos prvič spodbudili športne dejavnosti za športno značko Trzina. Kakšno je kaj zanimanje za to?
V stiski s časom, kakršno imamo, smo pri tem malo v zamudi, vseeno pa obstaja še dovolj terminov za uresničitev vseh predvidenih dejavnosti. Zbrali smo že prijave za športno značko. Prijavilo se je kar nekaj ljudi, mislim, da tam neke od 25 do 30. Disciplin, kjer se udeleženci lahko udeležujejo, je pravzaprav več, kot smo sprva načrtovali, gre pa predvsem za to, da smo te discipline prilagodili tudi zahtevam različnih starostnih skupin. Za upokojence na primer ni najbolj smiselno, da bi igrali nogomet, lahko pa se poskusijo v balinanju. Prav možnost balinanja je že zagotovljena v novem športnem parku. Zaenkrat dejavnosti vodimo kar z občine, za posamezne discipline pa so organizatorji trzinska društva. Upam, da bo vse skupaj dobro zaživeło.

Miro Štebe

UGODNI KREDITI, NAMENJENI NALOŽBAM ZA ZMANJŠANJE OKOLJSKIH ONESNAŽENJ

Zob časa načenja ljudi najrjši kamen. Trzinčani pa smo tukaj že več desetletij (razen tistih v blokih). Po tem času je v hiši ali stanovanju potrebno marsikaj popraviti in zamenjati, kot npr.

- svinčene odtočne cevi v kopalnici in kuhinji
- dotrajana salomito streho
- izboljšati toplotno izolacijo hiš (da bi porabili manj plina ali kurilnega olja)
- zamenjati okna, ki ne tesnijo več dobro ali so dotrajana
- in drugo

OKOLJSKI RAZVOJNI SKLAD tudi letos razpisuje ugodne kredite v višini 1,6 milijarde tolarjev za naložbe občanov za enega od naslednjih namenov:

1. naprave za pripravo sanitarne tople vode in /ali ogrevanje prostorov, kot so toplotne črpalke, solarni sistemi ali drugi obnovljivi viri energije,
2. zmanjšanje toplotnih izgub pri obnovi stanovanjskih objektov, kot je vgradnja zunanjega stavbnega pohištva (okna, vrata, steklene stene) z nizko toplotno prevodnostjo, izvedba toplotne izolacije zunanje lupine (strehe, fasade)
3. uklanjanje greznice in ponikovalnic ter priključ na javno kanalizacijo
4. zamenjava strešne kritine, ki vsebuje azbest (na primer salomiti) z drugimi ali zamenjava vodovodnih cevi iz azbesta ali svineca, cinka z neškodljivimi
5. zmanjšanje porabe pitne vode z namesnitvijo naprav za zbiranje in distribucijo deževnice

Posamezniki lahko dobijo ugodne kredite maksimalno v višini 80% višine naložbe.

Razpisno dokumentacijo posamezniki dobijo na

Ekološko razvojni sklad Republike Slovenije,

(Trg republike 3, 1000 Ljubljana, tel. 01 241 48 20, faks: 01 241 48 60).

Natančnejše informacije zainteresirani lahko dobijo na zgornjem naslovu oz. na spletnem naslovu: <http://www.ekosklad.si/html/razpisi/main.html>.

Lilijana Smrekar, občinska svetnica

DRUŠTVO UPKOJENCEV »ŽERJAVČKI« TRZIN

Obvestilo

- 24. junija 2004 bo 16. srečanje upokojencev v Slovenj Gradcu. Za prehrano bo poskrbljeno na samem prizorišču. Zainteresirane prosimo, da se prijavijo v Vinotoču pri ge. Zvonki Znidaršič najkasneje do 15. junija - le tako bomo imeli še dovolj časa za rezervacijo avtobusnega prevoza. Cena prevoza bo odvisna od števila prijavljenih
- Čas odhoda pohodnikov izpred Mercatorja ob rednih četrtkovih pohodih bo posled eno uro prej, premaknjen bo z 8. na 7. uro zjutraj
- Prejeli smo pobudo iz Dolenjskih Toplic za kopalni izlet. Ponudba vključuje predstavitev zdravilišča, kopanje in meni kosilo. Cena aranžmaja je 2.200 SIT na osebo. Poleg tega bo potrebno plačati še avtobusni prevoz, katerega cena bo zopet pogojena s številom prijavljenih udeležencev. Izlet bomo predvidoma organizirali 9.6.04, zato naj se vsi naši člani, ki jih predlog zanima, čimprej, najkasneje do 1.6.04, prijavijo v Vinotoču pri ge. Zvonki.

Franc Pavlič

PET LET TRZINSKE OBČINE

Zadnja seja trzinskega občinskega sveta je imela le pet točk dnevnega reda in se le to se nanašale predvsem na manjše popravke in poslovniku, reševanje težav posameznikov in tekoče spremljanje dogajanja v občini. Človek bi lahko rekel: »Nič pretesljivega!« Res je, in takšna poročila so običajno značilna za poročila s sej občinskih vodstev in tistih občinah, kjer imajo že več ali manj dograjen sistem občinske politike. Lahko bi rekli, da se je naša občina v petih letih že uspeła prebiti v skupino »dograjenih občin«. Ob peti obletnici je treba občinskemu vodstvu čestitati za dobro delo pri postavitvi na lastne noge in konstituiranju občine, kot to imenujejo s tujko. Dosegli so, da se Trzin spreminja v urejeno, dolgočasno občino. Tam, kjer stvari niso dobro urejene, lahko novinarji z veseljem poročamo o prepirih, skandalih in drugih aferah, ki jih potem bralci z veseljem hrustajo kot sveže pečene zemljice. Eden od novih urednikov vedno pravi: »Dobra novica je slaba novica!« Jaz se ne strinjam vedno z njim, vendar to pri sprejemu novice pri bralcih ali gledalcih prav gotovo drži. Vseeno pa bi Trzinu privoščili, da bi tudi v naprej novinarji poročali predvsem o dosežkih, zmagah in uspehih, pa čeprav to, kot pravi moj urednik, diši bolj po socializmu, tistih časih, ki smo jih že presegli. Zdaj naj bi bil čas za »raziskovalno novinarstvo« oziroma predvsem poročanje o polomijadah, problemih, samovolji, kriminalu in podobnih, dobro branih zadevah. Ne rečem, da tega v Trzinu ni. Če malo natančneje pogledam pod preprogo, bi lahko takoj začel bruhati žveplo in ogenj. K sreči pa tega vseeno ni toliko in kar nekako škodoželjno takšno problematiko privoščim tistim kolegom, ki se v večji meri trudijo za svoje »dobro« novinarsko ime. Nekako nazadnjaško menim, da je le dobro, če človek poroča tudi o pozitivnih dosežkih in da skuša v ljudeh vzbuditi pozitivna razmišljanja in čustva. Kar malo me je zaneslo, ampak ob peti obletnici je prav gotovo prav, da vsaj površno poškilimo na to, kaj je Trzin v tem obdobju pridobil. Prav gotovo je ena od najpomembnejših pridobitev iz tega obdobja, pa čeprav so krivci zanjo še tisti, ki so imeli škarje in platno v rokah, še preden je Trzin postal občina, trzinska obvoznica oziroma štiripasovnica proti Dobravi. Se vedno se spomnim nekatere, ki so obvoznici na zborih krajanov nasprotovali, vendar menim, da so se zdaj vsi prepričali, da je bila nujna in da je krepko prispevala k umiritvi življenjskih razmer v naselju. Zanimivo je, da je

zdaj nekaj tistih, ki so prej nasprotovali obvoznici, češ da lahko tudi malo počakaš in se potem vključiš v promet, zavzetih zagovornikov izgradnje obvoznice tudi mimo starega dela Trzina. Črna pika pri gradnji sedanje obvoznice pa je še vedno povezovalna cesta med cono in ostalim delom Trzina, ki naj bi bila zgrajena hkrati s štiripasovnico. Z njo bi bil Trzin precej bolj povezan in cona ne bi bila zgolj priveseček, s katerim se včasih radi pohvalimo, drugače pa kar pozabljamo na tamkajšnje prebivalce in tudi zaposlene v njej. Izjemno pomembna je bila tudi odločitev občine, da je odkupila staro osnovno šolo in jo preuredila v vrtec ter v prostor, kjer so dobile streho nad glavo številne trzinske družstvene in druge dejavnosti. Čeprav so tudi temu nakupu mnogi ogorčeno nasprotovali, je zdaj le jasno, da je bila odločitev pravilna in da je Trzin z njo več pridobil, kot pa če bi se pravdali in skušali šolo nazaj brez plačila, saj so nam jo odtujili po neki čudni birokratski logiki. Nekaj podobnega se je zgodilo tudi s kulturnim domom, in lahko le upamo, da bomo ob naslednjem jubileju lahko zapisali, da je dom končno spet naš.

V preteklem petletnem obdobju je sredi Trzina zrasla skupina blokov in drugih objektov, ki jim še vedno rečemo T-3 ali pa center Trzina. Soseska še ni dokončana, še zlasti odpiranje lokalov v njej poteka počasneje, kot smo pričakovali, vseeno pa je izgradnja tega kompleksa za Trzin izjemnega pomena, še zlasti koristni pa so prostori v polkrožnem objektu, ki se zdaj ponosno imenuje Družbeni center Ivana Hribarja. Čeprav gre za sorazmerno mlado ustanovo, je že nakazala, da bo pomembno prispevala k višji ravni družabnega življenja v Trzinu. V avli centra se izmenjujejo zanimive razstave in predstavitve, v dvorani Marjanje Ručigaj se že vrstijo prireditve in celo sestankovanja, o pomenu knjižnice in zdravstvene ambulante za kraj

pa ni treba izgubljeni besed. Še zlasti so lahko zadovoljni mladi, saj so končno dobili prijetne prostore za druženje in njihove ustvarjalnosti.

V preteklih petih letih je industrijska cona dobila lepši in bolj urejen izgled. Končno so asfaltirali in uredili vrsto ulic, katerih dokončanje je bilo še dolg nekdanje skupne občine. V coni so dobili zmogljivejše vodovodno omrežje in kanalizacijo bolj navezali na ostalo kanalizacijsko mrežo. Tudi v Mlakah je ureditev kanalizacije ena najpomembnejših pridobitev zadnjega obdobja. V Mlakah pa so, kljub nekaterim nasprotovanjem, že začeli urejati športni park, za katerega zdaj vsi upamo, da bo, ko bo dograjen, upravičil pričakovanja. V Mlakah je v preteklem obdobju precej hude krvi mešal problem mirujočega prometa. Na občini so se zdaj previdneje in bolj v soglasju s prebivalci začeli lotevati reševanja tega vprašanja. Na hribu nad Trzinom je končno začelo dobivati svojo podobo naselje T-5. Sosesko so dolgo številni imenovali rak rana trzinskega okolja, še vedno pa je tam precej neresenih vprašanj, še zlasti so moteči dostopi in povezave soseske z drugimi deli naselja. Z novimi priseljenci v soseski T-3 in T-5 Trzin posredno dobiva drugačno kakovost, saj vsaj novi priseljenci v kraj prinese nekaj novega, hkrati pa je tudi upravičen, da mu občina zagotovi nekatere življenjske potrebe - šolo, vrtec za otroke, možnost razvedrila, športa, trgovine itn.

V starem delu Trzina je občina najprej obnovila Habatovo ulico, nazadnje pa je po številnih zapletih le uredila tudi Jemčovo cesto. Pri tem gre za zelo velik podvig, saj je bilo treba premagati številna nasprotovanja in nestrinjanja, nazadnje pa so prebivalci ob cesti dobili tudi bolj-

šo javno razsvetljavo, posodobljeno vodovodno omrežje in drugo komunalno infrastrukturo. Trzinčci se že sprašujejo, katera ulica bo zdaj prišla na vrsto za tako temeljito prenovu, nekateri pa še zlasti opozarjajo na težave stanovalcev ob Mengeški cesti. Na občini zadržujejo, da je zelo veliko možnosti, da bi do naslednjega jubileja uredili vsaj pločnike in prehode za pešce. Stanovalci s tem niso povsem zadovoljni, predvsem pa želijo, da bi reševanje te problematike steklo hitreje. Vsak dan namreč prinaša nova tveganja in nova neugodna doživetja. Pri reševanju zagat ob Mengeški pravzaprav že krepko zamujamo.

Izjemno pomembna pridobitev za občino in njene prebivalce pa je tudi najdražja investicija preteklega petletke, to je posodobitev osnovne šole in izgradnja njenih treh prizidkov. Prvi prizidek, ki so ga odprili lani jeseni, je omogočil prehod na devetletno šolanje, prizidka, ki so ju slavnostno predali namenu pred dnevi pa bosta korenito prispevala k boljšim pogojem za učenje in delo trzinskih osnovnošolcev in njihovih vzgojiteljev, s prizidkoma pa je začasno urejeno tudi vprašanje zagotavljanja zadostnega števila mest v trzinskem vrtcu.

Med Trzinčci je v preteklem obdobju zelo dosti živcev in energije terjala tudi zahteva po ureditvi sistema kabelske televizije. Zdaj je večji del naselja že pozabil na to, s kakšnimi pričakovanji in s kakšnimi zapletmi smo kableško televizijo končno pridobili, en del prebivalcev, predvsem tistih v industrijski coni, pa še vedno sprašuje, kdaj bodo tudi oni prišli na vrsto. Na občini zatrjujejo, da bodo tudi njihove težave kmalu rešene.

V vrsti pridobitev v zadnjem obdobju nikakor ne smemo spregledati plinifikacije Trzina. Gre za izjemno pomemben projekt, ki sicer še ni povsem dokončan, vendar kaže, da bo že to poletje kar precej trzinskih gospodinjstev prešlo na plinsko ogrevanje. S tem bodo zmanjšali svoje stroške za porabo energije, hkrati pa bodo prispevali tudi k manjšemu onesnaževanju okolja.

Med pomembnimi pridobitvami preteklega obdobja je vsekakor treba navesti tudi novo gasilsko vozilo, ki se je že odlično izkazalo in je zdaj ponos trzinskih gasilcev in tudi Trzina samega.

Seznam pridobitev zadnjega obdobja je še dolg, omenimo samo ekološke otoke, ureditev igrišča ob osnovni šoli, pešpot ob Pštati, obnovo enega najpomembnejših trzinskih znamenj – mrliškega znamenja, kureditev trim steze in še bi lahko naštevali. Občina je v

preteklem obdobju z nekaterimi investicijami res upravičila svoj obstoj, še zlasti pomembno vlogo pa je odigrala tudi na področju razvoja društvene dejavnosti in pri obogatitvi družabnega življenja v Trzinu.

Ko se oziramo na prehojeno pot, si ne moremo kaj, da ne bi zapisali tudi, da bi bilo ob peti obletnici le prav, če bi se spomnili tudi tistih, ki so najbolj zaslužni za tako uspešno pot samostojne občine. Čeprav je marsikatera občinska poteza vzbudila nezadovoljstvo in kritike, tudi nasprotovanje, brez odločitev, ki jih je sprejemal ali predlagal gospod župan Anton Peršak, zdaj ne bi mogli govoriti o vseh teh uspehih naše občine. Prav tako ima izjemno veliko zaslug za uresničitev cele vrste naložb v našem kraju g. podžupan Valentin Kolenc. Po bitki so lahko vsi generali in vsi veliko vedo, kako bi bilo kakšno stvar boljše izpeljati, le tisti, ki so sami prišli za delo in poskušali izpeljati podobne zamisli, pa vedo, kaj to pomeni. Če smo pošteni in objektivni, bi bilo ob letošnjem jubileju le prav, da bi na slavnostni akademiji, posvečeni občinskemu prazniku, kakšno priznanje dobila tudi g. Peršak in g. Kolenc.

Miro Štebe

OBLETNICA S SPOMINOM NA PRVO OBČINO

Na predvečer trzinskega občinskega praznika, 15. maja, je bila v dvorani slavnostna akademija, s katero so počastili spomin na 731. obletnico najstarejše v pisnih virih ohranjene omembe Trzina in hkrati 5. obletnico nove občine Trzin. V krajšem kulturnem programu so nastopili pevci moškega zbora Mengeški zvon in člani Kud-a Franca Kotarja Trzin. Pevci, ki jih večina Trzinčev pozna po manj veselih nastopih, so marsikoga presenetili z ubranostjo in hkrati bogatim izborom glasov. Trzinski publiki so se predstavili v povsem novi, prijetni in slavnostni podobi. Člani Kud-a: Urša, Simona, Mirjam in Ružka pa so po županovem govoru obudili spomin na prvo občino Trzin, ki je urejala trzinske zadeve skoraj 90 let, od leta 1850 do 1941. Takratno občino so ori-sali z nekaj citati iz starih občinskih zapisnikov. Tudi župan sedanje občine g. Anton Peršak se je v svojem slavnostnem govoru ozrl v preteklost in na petletno prehojeno

pot. Ocenil je, da je dana trzinska odločitev za samostojnost pravilna, saj je kraj v času, odkar je samostojna občina, precej več pridobil na področju izboljšanja življenjskih razmer kot prej v celih desetletjih. Po kulturnem delu akademije je župan ob pomoči predsednice občinske komisije za priznanja, prireditve in promocijo občine Lidije Babnik podelil priznanja letošnjim nagradencem, pred tem pa so dekleta iz KUD-a župana izročile darilo Trzinčev v znamenje priznanja za njegovo vodenje občinskega krmla od njene ustanovitve naprej. Leos niso

podelili naslova častnega občana, niti zlatega priznanja, srebrni priznanji občine Trzin pa sta prejela Franc Valenčak in Tone Zupan. Tudi bronasti priznanji sta bili letos samo dve, prislužila pa sta si jih Tomaž Kralj in Brane I. pa, nagradi občine Trzin sta prejela podmladek turističnega društva in Matjaž Erčulj, posebno občinsko priznanje pa je ob 30-letnici obstoja dobila tudi Župnija Trzin. Podeljevanje priznanj je bilo tokrat zelo odzivljajoče, saj so se nagradenci dobro odrezali tudi s svojimi zahvalami za priznanja,

člani turističnega podmladka pa so pripravili kar krajši skeč. Prav zaradi njih je podeljevanje nagrad tokrat spominjalo že skoraj na podeljevanje oskarjev.

Po izročitvi priznanj in obveznem silkanju so, kot je že običaj, dvorano spremenili v banketno dvorano in ob dobrotah z bogato založenih miz se je praznično razpoloženje ptegnilo še pozno v noč.

Miro Štebe

OBRAZLOŽITEV OBČINSKIH PRIZNANJ OBČINE TRZIN V LETU 2004

Srebrno plaketo občine Trzin

je za svoje nesebično in požrtvovalno pomoč pri pripravi večine družabnih in društvenih prireditev v Trzinu prejel

Franc Valenčak.

Društvena dejavnost je v naši občini iz leta v leto bolj pestra in živahna. Vse več je prireditev in drugih akcij, pri njihovi izvedbi pa več ali manj srečujemo iste ljudi. Med temi v organizacijskih skupinah skoraj nikoli ne manjka Franc Valenčak. Prisoten je tako rekoč na vseh prireditvah, pri tem pa nikoli ne varčuje s svojo energijo, časom in tudi pri prevozih organizatorji lahko vedno računajo nanj. Franc Valenčak je član večine trzinskih društev in skoraj povsod prevzema naloge, ki se jim drugi radi odrečejo. Naj naštejemo samo nekaj vidnejših prireditev v zadnjem času, ki bi brez njegove pomoči

prav gotovo ne uspele tako, kot so: bil je eden od glavnih organizatorjev pustoovanja, pripravljal je prizorišče za kresovanje ob sprejemu naše države v Evropsko skupnost, na Florjanovem sejmu bi imeli brez njegove pomoči hude težave, pomagal je pri pripravi srečanja Zveze borcev, rad je sodeloval na akcijah smučarskega društva, poskrbel je za pripravo prostora za spuščanje lučk po Pštali ob Gregorjevem, sodeloval je s šahisti pri pripravi njihovih turnirjev, lani je pomagal kolesarjem pri njihovem tekmovanju, tako kot jim bo pomagal tudi letos. Še bi lahko naštevali, a povejmo le, da z veseljem prepeva tudi v mešanem pevskem zboru žerjavčkov in da se je izkazal že tudi kot markacist pri planinskem društvu Onger Trzin, kjer je nekaj časa tudi vodil markacijski odsek. Franc Valenčak je preprosto mož, ki ne zna reči ne, če ga kdo prosi za pomoč. Za svoj prispevek k bolj prijetnemu družabnemu življenju v Trzinu si prav gotovo zasluži letošnje občinsko priznanje.

Srebrno plaketo občine Trzin je prejel tudi Anton Zupan.

Za Antona Zupana lahko rečemo, ne le da je zanesenjak, ampak da je že vrsto desetletij gonilna sila in trzinskem športnem življenju,

še zlasti na področju smučanja. Pred desetletji je z vsem žarom pomagal pri oživiljanju športnega društva v Trzinu, pri izvedbi takratnih hokejskih, tekaških in drugih tekmovanj, njegovo ime pa je še zlasti tesno povezano z urejanjem in upravljanjem trzinskega smučišča v Dolgi dolini. Z ostalimi člani smučarskega društva, katerega vodi vse od ustanovitve, je opravil nešteto ur prostovoljnega dela, da je smučišče urejeno tako, kot je. Kot smučarski vadiitelj in nato učitelj je številne mlade Trzince uvajal v umetnost spuščanja po belih strminah, izkazal pa se je tudi kot dober organizator smučarskih tekmovanj. V preteklosti je zavzelo sodeloval tudi pri delu krajevne skupnosti in kot član zadnjega sveta Krajevne skupnosti v Trzinu je po svoje prispeval tudi k ustanavljanju samostojne trzinske občine. Antonu Zupanu razvoj Trzina veliko pomeni, zato rad pomaga tudi pri pripravi različnih trzinskih prireditev. Naj ga ta zagnanost nikoli ne mine, saj Trzin potrebuje takšne ljudi, kot je Tone Zupan.

Bronasti plaketi občine Trzin

sta prejela: Tomaž Kralj in Brane Lap

Tomaž Kralj

Gospod Tomaž Kralj izhaja iz družine, katere člani so vedno zavzelo sodelovali pri za-

gotavljanju boljših in prijetnejših pogojev za družabno življenje v Trzinu, zato ni čudno, da praktično od mladih let tudi on pridno pomaga pri tem. Že zgodaj se je vključil v različna trzinska društva in zavzelo pomagal pri njihovem delu. V mlajših letih je bil odlični telovadelec, kasneje pa je rad pomagal pri delu športnega društva, pri planincih, smučarjih in drugih. V zadnjih letih še zlasti dejavno sodeluje pri pripravi različnih prireditev turističnega društva, na njegovo pomoč pa lahko računajo tudi vsi drugi. Tomažu Kralju Trzin veliko pomeni, in je za njegov razvoj pripravljen žrtvovati tudi svoj čas, znanje in energijo.

Brane Lap

Gospod Lap se je v industrijsko cono Trzin priselil leta 1989. Kot mlad in perspektiven podjetnik se je takoj vključil v družbeno življenje našega kraja. S svojimi idejami, predvsem vizijo razvoja Trzina, je bil med sokrajani hitro sprejet. Leta 1994 je sponzoriral in poslal brunarico na smučišču v Trzinu. S tem je tudi z de-

janjem pokazal svojo veliko naklonjenost mladim in razvoju športnih dejavnosti v Trzinu. V samostojni občini je najprej deloval v odboru za okolje in prostor, od ustanovitve četrtnega odbora industrijsko-obrtnice pa aktivno deluje v njem, kjer se še zlasti zavzema za dokončno ureditev industrijsko-obrtnice.

Nagradi občine Trzin

Nagrada občine Trzin so si letos prislužili člani **Turističnega podmladka Osnovne šole Trzin**

Turistični podmladek na osnovni šoli Trzin deluje že od ustanovitve trzinskega turističnega društva. Pod vodstvom mentorice, najprej Anamarije Šilar, sedaj pa profesorice Nuše Slatnar in Urše Mandeljc, mladi že vrsto let uspešno sodelujejo na festivalih Turistične zveze Slovenije. Turizmu pomaga lastna glava. Zadnji dve leti so se z dvema zaporednima zmagama na območnih tekmovanjih uvrstili na zaključni državni tekmovanji omenjenega festivala in letos so se od tam vrtnili kar z dvema zlatima medaljama. V petih letih so člani podmladka pripravili

pet raziskovalnih nalog in razstav, ki so jih poživili s kratkimi gledališkimi skeči. Mladi na ta način bolje spoznavajo svoj domači kraj, njegove ljudi in zanimivosti, s svojimi prispevki pa pomagajo tudi pri ohranjanju dediščine, varstvu okolja in vključevanju mladih v življenje kraja. Če sta bila v začetnem obdobju sodelovanja na festivalu Turizmu pomaga lastna glava v ospredju predvsem tekmovalni duh in želja po druženju s sovrstniki iz Slovenije, sta zdaj za naš podmladek značilna tudi pripadnost kraju in hoteenje po vključevanju v njegovo življenje.

Nagrado občine Trzin podeljujemo za prispevek pri spodbujanju športne dejavnosti mladih in športnemu življenju v Trzinu na splošno tudi

Matjažu Erčulju.

Matjaž Erčulj na osnovni šoli Trzin že vrsto let vodi treninge košarke dečkov in deklic. Pod njegovim vodstvom so osnovnošolske tekmovalne ekipe na šolskih prvenstvih ves čas dosegale lepe uspehe, najvidnejši uspeh pa so dosegli v lanskem šolskem letu, ko so se dečki letnik 90 in mlajši uvrstili v četrtfinale državnega prvenstva. Matjaž ima zelo razvit čut za športno vzgojo mladih, in med zimskimi športnimi počitnicami v okviru Društva prijateljev mladine že več let vodi košarkarsko delavnico, od leta 2002 pa v sklopu dejavnosti Športnega društva Trzin ob koncu tednov skrbi za rekreacijo mladih v šolski telovadnici. Z zagotavljanjem redne rekreacije v nogometu in košarki mladim tako omogoča aktivno druženje in koristno preživljanje prostega časa. Kar dve trzinski ekipi sta zdaj že vključeni v rekreativno športno tekmovanje Ljubljane (Trim liga), kjer so fantje v košarkarski ligi lani dosegli tretje mesto, nogometaši pa 13. Matjaž redno sodeluje na

raznih športnih prireditvah v Trzinu in okolici, med drugim na različnih košarkarskih maratonih, že četrtilje je organiziral tradicionalni turnir košarkarskih trojk, od leta 2003 pa je tudi predsednik Športnega društva Trzin. S svojim znanjem in zagnanostjo je oživil delo društva in sploh športno življenje v Trzinu, precej njegovih nekdanjih učencev pa že dosegajo vidne rezultate v različnih športnih društvih v državi.

Posebno priznanje občine Trzin

letos prejme tudi **Župnija Trzin**, ki je 1. januarja letos praznovala 30-letnico ustanovitve. Na praznik Marije matere božje, 1. januarja 1974, je začel veljati odlok ljubljanskega nadškofa Jožefa Pogačnika o ustanovitvi Župnije Trzin. Prvih 19 let jo je vodil gospod župnik Jože Tomšič, nato pa je skrb zanjo prevzel gospod Pavle Krn, ki jo vodi še danes. V tridesetih letih je rasla tako, kot raste naš kraj Tr-

zin. Predvsem s prostovoljnimi delom in prispevki faranov ter delno s pomočjo najprej Krajevne skupnosti in kasneje Občine Trzin je župnija obnovila farno cerkev sv. Florjana, zgradila župnišče, delno uredila okolico cerkve in nakupila precej opreme, ki jo potrebuje pri svojem poslanstvu. Župniku pri reševanju problemov pomagajo župnijski pastoralni svet, pri vzgoji mladih mladi teologi in animatorji, verniki pri krašenju cerkve in urejanju okolice, pri maševanju in drugih cerkvenih zadevah pa v zadnjih letih tudi gospod dr. Bogdan Dolenc. V župniji Trzin delujejo tudi različne skupine, kot so otroški, mladinski in mešani pevski zbor ter molitvene skupine. Župniji Trzin je v zadnjih tridesetih letih uspelo obnoviti in ohraniti najvidnejšo trzinsko kulturno dediščino, v življenju mnogih Trzinčev pa župnija s svojo dejavnostjo vsak dan igra tudi izjemno pomembno vlogo.

PRIREDITVE, O KATERIH BOMO POROČALI V NASLEDNJI ŠTEVILKI ODSEVA

Ta mesec je za Odsev res neugoden, saj se je cela vrsta dogodkov zgodila ravno v času, ko bi moral časopis v tiskarno. Nekaterim poročilom se nismo mogli izogniti, o nekaterih dogodkih pa bomo več poročali v naslednji številki, čeprav se bo tudi do izida naslednje številke v Trzinu zgodilo še marsikaj.

V soboto, 15. maja, je bilo za kulturnim domu v Trzinu že 6. tradicionalno tovariško srečanje borcev in udeležencev NOB občine Trzin. Slavnostni govornik je bil župan trzinske občine g. Tone Peršak, pester kulturni program pa je duhovito vodil Boris Kopitar. Občina kot pokroviteljica se je tudi tokrat izkazala s tradicionalnim partizanskim golažem.

V nedeljo, 16. maja, se je 21 malčkov v trzinski farni cerkvi prvič udeležilo svetega obhajila.

V nedeljo, 16. maja, je bilo na krožni progi v industrijski coni Trzin že 2. kolesarsko tekmovanje za kriterij slovenskih mest in veliko nagrado občine Trzin. Tokrat je bila udeležba tekmovalcev še boljša kot lani, saj so sodelovali tudi tekmovalci ljubljanskega Roga in hrvaški tekmovalci, tako da je bilo tekmovanje mednarodno. Tako kot lani pa je zmagal član kranjske Save Rok Jerše.

FRANC VALENČAK: NI TRZINCA, DA MU NE RI ŠEL NA POMOČ

Navdušen in dolgočazen aplavz na slavnostni akademiji ob jubileju občine Trzin, ko je šel po letošnje srebrno priznanje Franc Valenčak, je potrjeval, da je šlo priznanje v prave roke in da ima nagradjenec veliko zaslug in tudi prijateljev. Pravzaprav je malo takih, ki skoraj vedno nasmejane Franca ali Frančka, kot mu tudi rečejo prijatelji, ne bi poznali. Pa ga ne poznajo le po nasmehu, poznajo ga predvsem kot moža, ki ga ni strah dela in ki mu je mogoče zaupati. Lani je praznoval 60-letnico, pa bi mu človek prisojal manj križev, saj s svojo živahnostjo prekaša marsikaterga mlajšega moškega. To včasih dokazuje tudi na različnih trzinskih zabavah, kjer se rad zavrti ob poskočnih zvokih narodne glasbe. Verjetno pa malo Trzinčev ve, da se je Franc rodil v Vetrniku na Kozjanskem. Leta 1952 se je z materjo preselil v Ljubljano, kjer se je tudi šolal. V podjetju Mostovna, enem največjih podjetij v takratni Jugoslaviji, ki je gradilo železniške mostove in kretnice, se je učil za kovača. Tam je delal do leta 62, nato pa je šel delat v Intervetro in v Koper. Kasneje se je zaposlil pri beograjskem Jugospedu in delal v Ljubljani kot špediter na carini. Kasneje je odprl svoje špedicijsko carinsko podjetje, ki ga je vodil vse do upokojitve leta 2001. Tudi po upokojitvi Francu ni dolgčas: »Dela ne zmanjka! Dela je ogromno! Ves čas je treba kaj! Saj rad delam. Imam majhno kmetijo, krave pa osle pa druge živali.« Franc je že od mladih nog vaje trdega dela, zato se mu nikoli ne izmika. Vstaja že navsezgodaj. Je jutranja ptička in kar takoj poprime za delo, roke in telo pa pusti k počitku šele pozno zvečer: »Ja, ko je žival nasiturna in vse urejen,« pojasnjuje v svoji trzinski in nitro doda: »Včasih poleti, ki me treba spravljati seno s travnikov, pa se delo zavleče tudi v noč. Sivari je treba opraviti tako, kot je pravi! Ampak zvečer grem obvezno pogledat TV dnevnik. Moram pa reči, da sem zelo hvaležen Tonetu Zupanu, Tomažu Kralju in Dragu Pozmanu, ki mi pridejo pomagat, ko mi gre najbolj za nohte. To so moji pomočniki in prijatelji. Smo prav utečen team. Skupaj delamo, ko je košnja, pa v gozdu,

pa sploh vse. Ja, dela je u-hu-hu. Toliko, da ga nikoli ne zmanjka! V Trzin se je Franc priselil, ko je spoznal svojo ženo Jožico Valenčak, takrat so rekli Tomažičevo Joži, ker se je pri njih po domače reklo pr Tomažič. Franci se zdaj hudomušno nasmehne v brado, ko se spominja tistih časov. »Ja, včasih je bilo vse drugače! Spominim se, kako sem takrat, ko sem gledal za Jožico, prišel prvič k Narobetu, pa sem jih »fasale«. Sem bil tepen, da je bilo hudo, ampak

sem se vrnil in sem s sabo pripeljal prijatelje iz savske bande. Takrat je bilo pa drugače. No, ampak potem smo se pa že spoprijateljili! Franci se še živo spominja takratnih srboritih trzinskih fantov. Tudi sam jim je včasih stopil ob bok, ko so pretepali druge. Enkrat je šel z razgredo družbo celo v Cerklje, kjer so hoteli preteptati drugo skupino razgredajev, ampak takrat se jim ni najbolje izšlo, saj so našleteli na policaje v civilu. »Ampak to so bili drugi časi! Bili smo mladi in razgreti. Samo nekateri Trzinci so znali presneto hitro udariti! Ni čudno, da je šel okrog tak glas o njih.«

Franček se tudi spominja, kako je bilo, ko se je priženil k Tomažičevim na kmetijo, kjer je bilo veliko dela. »Ja, dela pa kar ni zmanjalo! Bil sem v službi, ko sem prišel domov, pa je bilo treba kar takoj na njivo ali travnike garat. Tašča in tast sta imela krave, konje in drugo živino. No, jaz pa imam zdaj krave in osle,« se zasmeje Franc, ki konj zdaj ne potrebuje, saj ima traktor.

Ampak Franc si letošnjega priznanja ni zaslužil zaradi dela na kmetiji. Tako kot je zagnan pri delu doma, je priden tudi pri delu v Trzinu na društvenem področju. Skoraj ni društva, kjer ne bi pomagal.

»Ja, kamor gre Joži, tja grem tudi jaz!« Njegova žena Joži, ki že vrsto let vodi trzinsko turistično društvo, pa je s svojo prizadevnostjo in zagnanostjo prisotna res na številnih področjih. Z velikim elanom vodi Turistično društvo, k sodelovanju pri posameznih nalogah, ki si jih društvo zada, pa skuša pritegniti še druga trzinska društva. »Ja, naša Joži je pa res pridna. Garačica. Ko zjutraj vstanem, jo že dobim za računalnikom ali pri katerem drugem delu za trzinske prireditve. Če Jože ne bi bilo, to mirno povem, bi bilo trzinsko turistično društvo precej manj delovno in uspešno.«

Franc rabi kar nekaj časa, da našteje vsa društva, v kateri je včlanjen, na pomoč ga tako ali tako kličejo skoraj od povsod. Franc je zdaj pravzaprav edini v Trzinu, ki je pripravljen s svojim traktorjem in prikolico organizatorjem raznih prireditev pomagati pri prevozih. Franc pa potem tudi prime še za vsa druga dela, saj nima dveh levih rok. Dela se ne boji, najbolj rad pa dela v družbi z drugimi, ko se lahko tudi kaj pošalijo, kakšno rečejo in kaj popijejo. Ko smo ga vprašali, katero društvo mu je najbolj pri srcu, se nikakor ni mogel odločiti: »Vsa, saj se pri vseh tudi vedno srečujemo isti ljudje. Sploh pa ni Trzinca, ki bi mi rekel ne, če me prosi za pomoč! Vse se da, če človek hoče! Sploh pa moramo Trzinci držati skupaj, drugače ni nič. Tu sem dobil res veliko prijateljev. V Trzinu se dobro počutim.« Franc in Joži imata dva sinova in šest vnukov. Franc ima rad otroke in je dober oče in ponosen dedek. »Ja, sinova sta oba preskrbljena. Mlajši, Franci, je namesnik poveljnika 15. letalske brigade na Brniku, drugi, Tomaž, pa ima servis za sušilne in pralne stroje. Sem kar zadovoljen, kako sta si uredila.«

Glede življenja v Trzinu pa Franc pravi, da je prav zadovoljen, da je v občini tako razvito društveno življenje in da se vedno kaj dogaja. Res, da je treba za to tudi kaj narediti, vendar ima rad, če se ljudje družijo in če so prijatelji. »Malo pa pogrešam še eno vrsto druženja. Lahko bi imeli v kakšni dvorani ali kje drugje možnost, da bi se srečevali, da bi bila tam glasba, kjer bi lahko malo poplesali in se tudi tako zabavali. Nekaj takega pogrešam. Sicer pa mislim, da je naša občina kar dobro urejena. Moti pa me vandalizem nekaterih. Res me pogreje, ko zagledam prometne in druge znake, kako ležijo v Pšali. Zakaj morajo početi take stvari? Takih početij pa ne odobravam! Zakaj je treba uničevati skupno lastnino?«

Upamo, da se bo sčasoma tudi zavest tistih, ki se znašajo nad predmeti, ki so v javni rabi, le izboljšala in da se bo Franc manj krakal jezil nanje. Predvsem pa želimo, da bi Franc še naprej tako zavzeto sodeloval pri delu trzinskih društev in organizacij.

Miro Štebe

Pridna kokoš si na vsakem smetišču opravke najde.

Nemški

TONE ZUPAN: TISTO SO BILI DRUGAČNI ČASI

Tone Zupan je bil, kot bi rekli v času podeljevanja oskarjev in viktorjev, nominiran za občinsko priznanje že nekajkrat v prejšnjih letih, ampak po spletu okoliščin je vedno moral odstopiti prednost drugim. Ampak kdor čaka, dočaka. Ne vem sicer, če je Tone čakal na nagrado, mislim, da se mu za priznanja niti ne gre kaj dosti, da pa je bil vesel, da ga je končno dobil. Ko sva se usedla za pogovor, s katerim bi ga predstavil tudi tistim bralcem, ki ga še ne poznajo, pa je Tone gnovril predvsem o smučarskem društvu in njegovi zgodovini, tako da sem ga moral kar prisiliti, da je povedal še kaj o sebi, ker pa je Tone tako povezan z trzinškim smučanjem, je zgodba o njem pravzaprav zgodba o trzinškem smučanju.

»Rodil sem se prav na začetku druge svetovne vojne, 21. 5. 1941. Vojne in tedanjih razmer se seveda ne spominjam, spominjam pa se nemškega zdravnika, ki je živel v naši hiši, kjer je bila ob koncu vojne nemška ambulanta. Moja stara mama je znala nemško, pa sta se pogovarjala, mama mu je tudi kuhala, no, oče je bil pa v partizanih.«

Po vojni je Tone najprej hodil v osnovno šolo v Trzin, nato pa v Domžale, dokončal je tudi tri razrede gimnazije, vendar je bil preveč živahen, tako da se je šel potem učiti za elektromehanika in se je že s 14. leti zaposlil v tovarni Jambor v Črnučah. Kasneje je ob delu skušal narediti srednjo tehnično šolo, vendar ni dokončal.

»Takrat je bilo treba delati in ni bilo časa za učenje. Pogoji za kaj takega so bili kar zahtevni.« Tone je 18 let delal v Jamboru, nato pa še v Avtotehni in Elektrotehni, zdaj pa je že kar nekaj časa upokojenec. Sport mu je bil vcepljen v srce in dušo, še ko je bil otrok. »Ja, športnik sem pa že, odkar pomnim!« se zasmeje Tone in pravi: »Kot mulci smo se športno izživljali predvsem tako, da smo se podili kot Tarzani po gozdu. Delali smo si kože, plezali po drevmu, se šli vojske in podobno.« Tisti časi bodo Tonetu ostali vedno lepo zapisani v spominu.

Tudi kasneje se je s sovrstniki za zabavo ukvarjal z nekaterimi športnimi vrstami. »Takrat v Trzinu ni bilo nič organiziranega. Nogomet smo igrali z žogo, ki smo jo naredili iz nogavice.« Tudi pri drugih športih so se znašli, kakor je kdo vedel in

znal, prve spodbude za smučanje pa je Tone dobil, ko so na podstrešju njihove hiše našli stare nemške smuči z vezmi Kandahar. To je bilo veliko odkritje in tako je Tone že preizkušal smučati. Čeprav je bil star šele 7 let, se je kar sam odpravil na Dobeno, da se je malo spuščal po hribu. Ja, v tistih časih je bilo vse drugače. Vozili smo samo smuk, naravnost. Palice smo dali kar med noge in tako lovili ravnotežje. Tisti z več znanja in poguma pa so tudi skakali.«

Tone je s prijateljem Jožetom Podobnikom začel na različnih strminah po obronkih hribov nad sedanjim naseljem Mlake delati skakalnice. Svoje skakalnice so imeli tudi drugi fantje, vendar so se nekako skupine držale vsaka »svojega ozemlja«. Tone se spomni, kako so na drugi strani Ongra imeli »skalnice« fantje, ki so se zbirali okrog Ivka Ručigaja. Tudi Tone je šel včasih poskusiti njihove »skalnice«. Tam so leteli kar solidno, tudi po deset metrov daleč. Spominja se, kako so prirejali tekmovanja. »Na pobočju proti kamnolomu za kasarnskimi njivami smo imeli skakalnico in na tekmi smo merili, s kakšno višino se je kdo upal spustiti na »skalnico« in skočiti. Skakali smo z naprej stegenjimi rokami in potem je bilo pa že bolj vprašanje, kako je bilo pri doskoku pod skakalnico, če je skakalec ostal na nogah in zvozil. Merili smo tudi, kako daleč se je kdo na izteku pripeljal.«

Tako kot drugi, je tudi Tone, ko je prerasel nemške smuči, sam poskušal narediti svoje. Deske iz jesenovega lesa so krivili nad paro. Vezi so kar z žebčji pribili na smučke, njih nato zakrivali nazaj ali pa so jih odskrpili. Spomni se, kako se jim je zdelo imenitno, ko je Matevževemu Marjanu oče naredil smuč, ki so imele na spodnji stani dva žlebiča, premazal pa jih je z lakom, da so bolj dresele. Tonetu je v Domžalah uspelo dobiti širše skakalne smuči, dolge 2,30 m. Bil je izredno ponosen nanje, kasneje pa je izvedel, da dobre smuči delajo tudi kolarji v Mengšu. Čeprav ni imel denarja, je šel tja in se zmenil za ene. Ko jih je prinesel domov, so se drugi takoj začeli zanimati zanje in povedal je še enkrat višjo ceno. Čeprav so bile drage, je eden od prijateljev odšel toliko zanje in Tone si je lahko kupil smuč tudi zase.

Enkrat je na Dobenu videl domžalske smučarje, kako so vijugali. Odkrili so mu nov svet in tudi sam si je zaželel, da bi znal tako vijugati. Drugim to ni preveč dišalo, Tone pa

je trmoglavil in počasi začel nabirati osnovno znanje o smučarskih tehnikah. Takrat je že začel zahajati na Kravace, kjer je prihajal v stik tudi z drugimi smučarji, ki so že imeli več znanja.

»Smuči sem pripel na kolo, lako da so gledale spredaj in zadaj čez kolo, na rame sem si dal nahrbtnik s tisto nekaj pribojčki, ki sem si jih lahko privoščil za malico in vsako nedeljo sem se pozimi odpeljal pod Kravace. Ob sobotah smo takrat delali, počitnic pa tudi ni bilo tako kot zdaj. Z žičnico sem se odpeljal do vrha, potem pa smo smučali na tamkajšnjih terenih. Veliko smo teptali ali »štampali«, kot smo rekli, smuči pa smo pogosto kar nosili do vrha vzpetine in se nato spuščali navzdol na Njivice. Z drugimi smučarji smo si izmenjevali izkušnje in počasi pridobivali znanje. Na Kravacu smo videli tudi kranjske smučarje, ki so že znali smučati in so imeli svojega trenerja, vozili pa so že tudi med vrstici. Tudi mene je zamikalo, da bi znal kaj takega in da bi se poskusil tudi s tekmovanjem. Vendar kranjski trener ni bil pripravljen kaj dosti prenašati svoje znanje na druge. Vseeno pa smo gledali, kako so vozili Kranjčani, in jih poskušali posnemati. Podstopil sem se tudi tekmovanju, z Domžalčani pa smo skupaj ustanovili tudi Domžalsko smučarsko društvo. Trenirat smo hodili na Velki vrh nad Ihanom in na Pustovko, seveda pa tudi na Kravace.«

Leti 60 je šel Tone za dve leti služiti vojaški rok. Bil je pri letalstvu na Jahorini. Tam je prišel v stik s še drugimi smučarji in kmalu je tudi sam sodeloval na vojaških tekmovanjih. Na vojaškem tekmovanju letalcev je bil v smučanju celo prvi. Tekmovali so v smuku z vojaškimi

smučmi, vsak tekmovalac pa je moral v nahrbtniku nositi tudi po 5 kg peska. Seveda pa so tekmovali s puškami. Ko bi moral nastopiti na vesarmadnem prvenstvu, pa si je zlomil nogo. Vseeno mu je tudi smučanje pri vajakih dalo nekaj znanja, in se je leta 66 udeležil tečaja za voditelje smučanja. Leta 74 je naredil še učiteljski tečaj, nato pa je delal tudi trener-ski tečaj. Izpolnil je vse pogoje za trenerja in pridobil ustrezno praktično znanje, ni

pa opravil teoretičnega dela izpita, saj so bili takrat pogoji za to kar ostri. Vseeno je začel v Domžalah učiti pionirje, začeli pa so tudi z alpsko šolo. Tone je v istem času hodil tudi na tekmovalna. Čeprav je bila konkurenca zelo močna, se je pri slalomu redno uvrščal med 20 in 25 najboljših, pri smuku pa je dosegal uvrstitve med 15. in 20. mestom.

»To so bili časi, ko je zažlestele križaj, ko je smučanje pri nas doživelo pravi razcvet. Na tekmovalnih je bilo takrat že samo pri cicibanah po 600 tekmovalcev. Kaj takega si zdaj že kar težko predstavljamo.« Tone je tiste čase zavzeto delal za domačjsko smučarsko društvo. Z opremo ni bilo več takih težav, dobili so tudi kombi za prevoze na tekmovalna, kar jim je precej olajšalo in pocenilo delo, saj so se prej vsi vozili z lastnimi avtomobili. Ustanovili so domačjsko-kamniški odbor in začeli med tekmovalci delati izbore. Najboljši so se lahko prebijali na zahtevnejša tekmovalna, a Toneta je motilo, da so se z vrhunskim smučanjem lahko ukvarjali le tisti, ki so imeli denar. Ves čas je razmišljal, da bi tudi v Trzinu morali zagotoviti pogoje za smučanje.

V sedemdesetih letih se je odločil in povabil trzinške otročaje, naj se udeležijo smučarskega tečaja, ki ga bo vodil. Pridobil je otroke in tečaj so imeli na Vrbančevem v trzinškem gozdu. Naslednje leto je spet pripravil tečaj, vendar je bil tokrat že na Dobenu. Otroci so se zjutraj zbrali na zbornem mestu s smučmi in opremo in se nato peš v vrsti napotili na Dobeno. Tam so kake tri ure smučali, imeli pri Ručigaju enolončnico in se nato spustili nazaj v Trzin.

»Takrat noben od otrok ni pojmal, da je utrujen, da ne bo teptal v hrib ali da ne more. To so bili drugačni časi in drugačni otroci! Ko smo imeli tretji smučarski tečaj na Dobenu, mi je prijatelj prisrkel vlečnico, kar se je zgodilo prvič. Zaletole pa se mi je, ko smo zadnji dan prišli k Ručigaju na enolončnico. Stanko mi je takrat rekel: »Danes naj pa otroci kar zunaj jedo, notri so lovci.« Meni to ni bilo všeč; cel teden smo bili stalni gostje in otroci

Prvi smučarski tečaj v Trzinu

so bili premraženi in sem Stanku rekel, da naj bodo lovci zunaj, ta pa mi je odgovoril: »Lovci ne morejo, ker so pijani.« To mi res ni bilo všeč in začeli smo razmišljati, da bi drugi tečaj za trzinške otroke pripravili kje bližje Trzinu, da ne bi bil tako naporen dostop. Vprašali smo gozdarja, ki je imel na skrbi gozdove okrog Trzina, kje bi bil primeren prostor, pa nam je pokazal pobočje nad Dolgo dolino, kjer je bila ravno poseka. In tako se je začelo. Peter Levec, ki je takrat zelo zagnano vodil trzinško športno društvo, v okviru katerega je delovala tudi smučarska sekcija, je takoj sprožil akcijo in začeli smo urejati smučišče. Na roke smo izkopali vse šlore in korenine, ki so ostale tam po tistem, ko so podrla drevesa. Zravnali smo teren in pripravili smučišče. Pri delu je pomagalo kar precej Trzincev in tudi otroci so z veseljem hodili na delovne akcije. Z dovoljenji in zaradi lokacije na takratni občini ni bilo težav, saj je bilo vse v eni občini, Dolga dolina pa je bila že od nekdaj kar nekako trzinška. Nazadnje so bile tam že leta 53 smučarske skakalnice.

Tam so postavili tudi barako, ki jim je služila za skladišče, in namestili vlečnico. Pripravili so smučarske tečaje in tekmovalna in smučišče je prve tri sezone živahno delovalo. Potem pa je dejavnost zamrla, saj na krajevni skupnosti za to ni bilo posluha, začele pa so se tudi zelene zime. Šele v zadnjem mandatu krajevne skupnosti, ki jo je takrat vodil Tone Ipavec, Tone Zupan pa je bil takrat član sveta KS, so smučarjem spet namenili nekaj več pozornosti. Takrat so za stvar tudi navdušili Braneta Lapa, ki jim je na smučišču zastopil postavil lepo brunarico. V času, ko je Trzin postal občina, so se pojavili problemi, ker smučišče leži v sosednji katastrski občini, vendar pa je samo smučarsko društvo doživelo nov zagon. Društvo je naprej delovalo v sklopu športnega društva, vendar se je kasneje osamosvojilo, pod njegovim okriljem pa v zadnjem času prizadevno deluje tudi kole-sarska sekcija.

Tone pa ni le dober smučar. Stari Trzinci se spominimo, kako je na bajerju pozimi vedno navdušeno učil in igral hokej. »Ja, drsanje je bil že od nekdaj trzinški zimski šport. Težava je bila samo v tem, da so pozimi na bajerju

lomili led za ledenice. Kadar so lomili led, pa ni bilo drsanja, šele ko so prenehali žagati ledene kore, kot smo rekli ledenim ploščam, smo lahko drsali. V istem času so delavci bajer tudi vzdrževali. S splavi so vsako jesen po dnu počistili podrast, da v ledu ni bilo rastlin, led pa je bil nato boljši in brez zračnih mehurčkov. Ko so lomljenje ledu opustili, so se bajerji začeli zaraščati. V času, ko je športno

društvo vodil Peter Levec, se je drsanje na bajerju močno razmahnilo in je bilo zelo priljubljeno, na predlog Vilija Kralja pa so športniki vsako jesen na izteku vode iz velikega bajerja postavili ilovnat jez, tako da se je voda dvignila, preplavila vse tri bajerje in tako smo dobili zelo veliko drsalno površino. Takrat je bilo na bajerju zelo živahno in prijetno.

Ilovnate jezove so vsako pomlad podrli in v jeseni zgradili na novo, kasneje pa so postavili betonsko pregrado, v kateri so bile odprtine za izpust vode, vendar ker tega ni nihče vzdrževal, je zdaj bajer tak, kot je. Tonedu je žal, da bajer pozimi sameva, vendar ve, da so mladi dobili druge možnosti za razvedrilo. Vseeno pa se z nostalgijo spominja zagnanosti članov športnega društva pred desetletji. »Takrat smo vsako leto pripravljali spomladanski gozdni tek. To je bilo veliko podjetje. Že dolgo pred tem komu smo si razdelili naloge in vsak je vedel, kaj mora narediti. Tek smo res krasno pripravili, za vse je bilo poskrbljeno, in so tekmovalci radi prihajali k nam. Udeležba je bila vedno zelo množična, tudi zato, ker smo tekmovalce vedno bogato nagradili. Vedno so dobili značke, zastavice, biltenne in druge nagrade, zraven pa smo še žrebali nagrade in poskrbeli za družabna druženja. Tisti teki so bili res dobra stvar. Bil sem zadolžen za označevanje prog, nekajkrat pa sem tudi tekel na 12 km. Progo sem zmogel v 55 minutah, najboljši tekmovalce Urh pa je imel rekord proge 42 minut.«

Tone ve, da se časi ne vračajo in ponavljajo, vendar upa, da bodo smučarji še bolj strnili svoje moči in da jim bo uspelo ustanoviti alpsko šolo, ki bo skozi vse leto vodila trčinge smučarje in vzgajala tudi mlade tekmovalce. Tone ima še več drugih idej in zamisli. V našem časopisu smo že pisali o želji, da bi uredili tudi smučišče nad industrijsko cono, vendar pustimo to zgodbo za naslednjo priložnost. Tonetu je res treba izreči priznanje za vse, kar je naredil za trzinški šport. Prav gotovo je tudi ta nagrada šla v prave roke.

OB PRAZNIKU DVE PRIDOBITVI

Petek, 14. I. m., dan pred praznikom naše občine, bo še dolgo ostal v spominu po dveh zelo potrebnih pridobitvah naše občine. Ob šestih uri se je večja skupina občanov in občinskih veljakov zbrala na začetku Jemčeve ceste iz smeri Loke, pred Kraljevim znamenjem. Veterani mengeške godbe so v lepem vremenu s poskočnimi ritmi dvigovali razpoloženje in tudi govor župana občine Trzin g. Toneta Peršaka je bil poln optimizma in poleta. Govornik se je najprej opravičil vaščanom za desetletno čakanje na posodobitev ceste, nato pa je orisal, kako je obnova

bila to še svetovalka župana za komunalne zadeve Maria Gregorčič Štok in podžupan g. Valentin Kolenc.

Udeležencem slavnosti so ponujali dobrine in pijačo, ki so jo na lastno pobudo pripravile gospodinje iz hiš ob Jemčevi cesti. Župan se je v spremstvu vidnejših predstavnikov občine in gostov, pridružil pa so se jim tudi nekateri prebivalci Jemčeve ceste, sprehodil po ulici. Do

konca približno 820 m dolge ulice pa so se morali ustaviti še dvakrat, saj so jih še dvakrat pričakale dobrine gospodinje z Jemčeve ceste. Vseeno je treba zapisati, da je za prvo pogostitev imela največ zaslug Jožica Valenčak, za drugo Lidija Babnik, za tretjo pa Maja Breznik iz gostilne Narobe. Vse, ki so se tisto uro sprehodili po Jemčevi cesti, je nova pridobitev navdušila, saj je stari del naselja s tem precej pridobil, nenazadnje pa je postal še prijaznejši in prijetnejši za bivanje.

Druga slavnost je bila v osnovni šoli Trzin. Najprej so mengeški godbeniki pred šolo odigrali nekaj svojih skladb, nato pa so učenci in predstavniki osnovne šole v avli pripravili krajši kulturni program, s katerim so počastili otvoritev še dveh prizidkov k šoli. Poleg pevcev in recitatorjev smo lahko videli tudi nastop osnovnošolske plesne skupine, med gosti, ki so prišli čestitat Trzincem, pa smo videli tudi županjo Moravč go. Milko Novak in mengeškega župana g. Tomaža Štebela. Trzinski župan je v tokratnem govoru orisal pridobitev in njen pomen za Trzin in šolstvo v njem. Povedal je, da je celotna naložba vredna skoraj 550 milijonov tolarjev in je

največja naložba, ki jo je doslej uresničila naša občina. S prizidki so šoli omogočili prehod na devetletno šolanje, zagotovili dodatne prostore in rešili problem otroškega varstva v našem kraju. S prizidki in posodobitvijo je šola tako pridobila 7 novih učilnic, 2 mali učilnici, 5 kabinetov, manjšo telovadnico, nove garderobe za učence, dvigalo in sanitarije za invalide, 3 oddelke vrta s spremljajočimi prostori in razdelilno kuhinjo, nove prostore za šolsko upravo, med posodobitvami pa je še zlasti treba omeniti gospodinjstvo učilnico in zobno ambulanto, nenazadnje pa so tudi nad že obstoječo večjo telovadnico dobili galerije, s katerih bo mogoče spremljati tekme in drugo dogajanje v telovadnici.

Po slovesnosti v avli so se gostje ob spremstvu zvokov mengeške godbe sprehodili po novih prostorih, kjer so jih z dobrotami pričakale tudi učenske gospodinjinske krožke pod vodstvom mentorja Dušana Gorenca.

Obiskovalci so bili zelo zadovoljni tudi s to novostjo v Trzinu, čeprav bodo prostore, kot so pojasnili predstavniki šole in občine, v celoti začeli uporabljati šele 1. septembra, ob začetku novega šolskega leta.

Miro Štebe

ceste potekala in kaj vse je Trzin, in še posebej prebivalci ulice, s prenovljeno cesto dobili. Zahvalil se je vsem, ki so kakorkoli prispevali k ureditvi ulice, ki je ena redkih v Sloveniji, urejenih tako, da jeklene konjičke opozarja na počasnejšo vožnjo. Tako bo ulica kraj, na katerem se ljudje ne bodo počutili ogrožene. Obnovljena Jemčeva cesta naj bi dobila spet isto povezovalno vlogo, kakršno je imela v preteklosti in kakršno so včasih imele vaške ceste.

Ulico so predali namenu tako, da so slavnostni trak prerezali predstavniki občinske uprave, ki so imeli največ zaslug za uresničitev načrtov. Poleg g. župana sta

LEPOTICA IN (ali) ZVER?

Kar precej let je minilo, odkar sva s takratnim predsednikom SZDI, g. Mušičem (Johanovim) Francijem hodila po makadamu Jemčeve ceste in nagovarjala stanovalce, naj prispevajo zemljišče in denar za asfaltiranje ozke vaške poti – Jemčeve ulice. Nekateri so sicer godrnjali, da nimajo že tako nič, drugi so se veselili pobude KS in z veseljem dali oboje, vendar je bila solidarnost in dobro sosedsstvo izpričano na najvišjem možnem nivoju in ulica je dobila asfaltno prevleko. Ja, takrat smo bili Trzinci še prijazni drug do drugega in smo se radi srečevali, pomodrovali in kaj popili skupaj. Kako pa je sedaj, no, o tem morda kdaj drugič, le da si jaz in z menoj premnogi želimo nazaj odnosov iz tistih časov. Jemčeva je skozi to kratko zgodovino doživljala vse mogoče krutosti; prekopavali so jo enkrat za to, drugič za drugo, vse brez načrtov in kar na pamet, brez kakršnihkoli dovoljenj. V njeno drobje so trpali vse mogoče komunalne vode, od vode do kanalizacije, pa spet za telefon, pa za... kdo bi se vsega spomnil. Ker je bilo stanje ulice zelo slabo, zamenjati pa je bilo potrebno tudi

salonitne vodovodne cevi, ki so puščale kot rešeto, se je KS skupaj z občino Domžale odločila to ulico sanirati že pred letom 1996. Toda Občina Domžale je imela ob potrjevanju proračuna figo v žepu in z obnovo Jemčeve pod Domžalami ni bilo nič. Celo začeli smo, pa se je našlo kar nekaj argumentov, da smo dela ustavili in Občina Domžale je lahko preusmerila sredstva drugam.

LEPOTICA

Samosvoja občina Trzin je dolg preteklosti vzela zelo resno in pod odločno taktirko župana pripeljala kar zahteven projekt do cilja. Danes smo vsi Trzinci lahko ponosni, da imamo eno najsoodnejših krajevnih ulic urejeno tako, kot bi si želeli povsod. Soodno cestniški, obdano z nivojskim pločnikom, ki ga deli od cestišča niz treh vrst granitnih kock, pa pločnik in zaključek z enim nizom kock. Za umiritev prometa pa so še na vseh križiščih in ponekod na cestišču krožni ali kvadratni odseki kock, ki voznike opozarjajo, da je cca 30 km na uro. Toda najpomembnejša je notranjost: v cesti so namreč vgrajene vse inštalacije. Župan je večkrat s poudarkom povedal, da bodo pod njegovim vodstvom Jemčeva prekopali samo enkrat. Med obnovo smo ulico sicer imeli prekopano večkrat, vendar za različne potrebe, zdaj pa, kot zagotavljajo, v prihodnje asfalta kar dolgo ne bo treba več prekopavati. Drobjave ceste skriva meteorno kanalizacijo, glavni kanal za fekalije, ki prihaja iz Mengša in se nadaljuje do čistilne naprave, zamenjane salonitne vodovodne cevi, telefon, kabelsko TV, električne vode za hišne priključke (v prihodnje bodo strešne priključke zamenjali z zemeljskimi), električni vodi za ulično razsvetljavo; ne vem, ali sem kaj izpustil (seveda: skoraj najpomembnejše – plin, tako smo naredili vselej vsem, predvsem pa zelnim!). Ampak ali ni že to veliko? Lahko rečemo: majhen korak za občino, toda velikanski za prebivalce ob Jemčevi. V imenu teh vsem, ki so kakorkoli pripomogli k temu, najlepša hvala. Tistim, ki Jemčeve ne poznate dovolj dobro in vam je navajanje teh podatkov smešno, naj povem, da je Jemčeva silno priljubljena rekreativnim kolesarjem, rokarjem (solo, v paru in tudi v skupinah), je priljubljena sprehajalna pot malčkov, šolarjev, babic, najlepše pa je videti mlade mamice, ki v vozičkih vozijo svoje najmlajše; verjeti ali ne, tudi dvojčke.

Mogoče zvenijo moje besede malo sentimentalno in preveč čustveno, vendar zaključek del in rezultati zaslužijo to. Nikdar si nisem predstavljal, da bom imel na vasi, ki je ta del Trzina še vedno lahko, tak veleumetni bivaljni standard.

ZVER

Upam, da mi o tej temi ne bo potrebno pisati. Ko mislim na zver, mislim na tiste neodgovorne voznike, ki s svojimi dirkaško nepoteženimi željami, navzlic omejitvam, ogrožajo predvsem omenjene uporabnike te ceste. Mislim pa tudi na tiste, ki vodijo svoje kužne na sprehod, da se bodo tudi ozavestili in neokusne ostanke svojih ljubljencev sproti pospravljali. Hvala v imenu vseh otrok, babic...

Tone Ipavec

**RTV
SERVIS**

GORENC s.p., Liparjeva 16, 1234 Mengeš, GSM: 041 644 121

Popravila:

- TV sprejemnikov,
- PC monitorjev,
- audio naprav.

Tudi na domu!

Montaža klasičnih in SAT anten ter avtoakustike

Cistilno-vzdrževalni servis

- generalna čiščenja poslovalnic
- strojno globinsko čiščenje sanitarnih oblog
- oblažilnega pohištva, notranjosti avto

Senčila

- laminirna zavesa
- strazanje in zunanje žaluzije
- plin in rolo okna, tende in moreze

Montiramo termoreflektivne in protivlomne folije

- burgard
- glassgard
- SDI distribution

Sliskopiskarstvo

- barvneje steno, fasad, lesen stenitni ograj

clean & beat

Na podlagi 47. člena Statuta Občine Trzin (Ur. vestnik Občine Trzin, št. 2/99 in 4/2000) ter 20. člena Odloka o organizaciji in delovnem področju občinske uprave Občine Trzin (Ur. vestnik Občine Trzin, št. 5/99) izdajam

Odredbo

o razporeditvi delovnega časa in uradnih ur občinske uprave Občine Trzin

1. člen

Okvirni delovni čas v občinski upravi Občine Trzin (v nadaljevanju: občinska uprava) je za vse delavce razporejen na naslednji način:

ponedeljek	od 7.00 do 15.00 ure
torok	od 7.00 do 15.00 ure
sreda	od 7.00 do 18.30 ure
četrtek	od 7.00 do 15.00 ure
petek	od 7.00 do 13.30 ure

Obvezni delovni čas traja v ponedeljek, torek in četrtek od 7.30 do 14.30 ure, v sredo od 7.30 do 13.00 ure in od 14.00 do 18.00 ure, v petek pa od 7.30 do 13.00 ure.

Delavcem občinske uprave pripada ob sredah enurni odmor.

V občinski upravi je uveden gibljivi delovni čas, vendar ta ne sme posegati v uradne ure, določene s to odredbo.

2. člen

Uradne ure za neposredno poslovanje delavcev občinske uprave s strankami so:

ponedeljek	od 8.00 do 14.00 ure
sreda	od 8.00 do 13.00 ure in od 14.00 do 18.00 ure
petek	od 8.00 do 13.00 ure

Delavci občinske uprave sprejemajo stranke izven teh ur le v izjemnih primerih.

3. člen

Uradne ure vložilca za poslovanje s strankami in po telefonu so:

ponedeljek, torek in četrtek	od 8.00 do 14.00 ure
sreda	od 8.00 do 13.00 ure in od 14.00 do 18.00 ure
petek	od 8.00 do 13.00 ure

4. člen

Če nemojeno delo občinske uprave in drugih organov občine zahteva drugačno razporeditev, direktor občinske uprave lahko odredi opravljanje dela izven delovnega časa, določenega v 1. členu te odredbe, vendar ne izven delovnega časa, določenega v 2. členu.

Pri neenakomerni razporeditvi delovnega časa je direktor dolžan upoštevati polni delovni čas delavca kot povprečno delovno obveznost mesečno in v ta namen zagotoviti delavcu kompensacijo ur, opravljenih izven delovnega časa, razen v primeru, ko kompensacija zaradi povečane obsega dela ni možna. V takem primeru lahko odredi opravljanje nadurnega dela.

5. člen

Ta odredba začne veljati 15.3. 2003, uporablja pa se od 1.4.2003 dalje.

Z dnem veljave te odredbe preneha veljati Odredba o razporeditvi delovnega časa in uradnih ur občinske uprave Občine Trzin, št. 2-5/99 z dne 16.06.1999.

OBČINA TRZIN
Številka: 2-2/2003
Datum: 12.03.2003

ŽUPAN: Tone PERŠAK

1. DIFAR d.o.o.:

- ☒ SPECIALIZIRANA PRODAJALNA, STROKOVNI NASVETI, PREDAVANJA
- ☒ NAJVEČJE BOGATSTVO JE ZDRAVJE, SKRIBITE ZANJ!

2. UVOD:

Spoštovani!

Beseda zdravje je v današnjem času morda največkrat uporabljena beseda. Življenje pa predstavlja iskanje ravnovesja med željami, možnostmi in obvezami. Odločamo se med imeli in biti. Potrošniška miriza nas je potegnila v svoje vode, službe so postale naporne, zelo odgovorne in zahtevajo veliko časa, otroci so vedno bolj obremenjeni in postajajo vse bolj odvisni od staršev. Številna zahteva, biti uspešen v službi, biti lep, imeti dober avto, urejeno hišo, biti zdrav in srečen postaja obremenjujoče. Prava sprostitve in umirjenosti sploh ne poznamo več. Kar za normalno smislo sprejeli, da nas boli križ in sklepi, da imamo povzeten krvni pritisk, da so vrednosti holesterola in sladkorja v krvi visoke. Se pač staramo. Pa ni tako. Nekaj posameznikov, ki živi drugače je dokazalo, da starost ni nujno sinonim za bolezen. Tudi v starosti si lahko vitalen in zdrav. Seme za zdrav starost pa posajemo že mnogo prej. Večina od nas je imela to srečo, da smo se rodili zdravi. Plezanje po drevmih, skakanje ob vodi in brizanje zoje je nadomestilo čakanje v vrtah v igrih, sedenje pred televizijo. Že otrokom vsak dan rečemo hitro se umij, hitro se obuj, hitro pojej, ker se mudi. Malo je časa za pripravo hrane, še manj za družinsko kosilo. Vse naredimo čim prej. Movamo pa biti čim boljše. Če ne prej, ob boleznih upogovorno, da je zdravje najpomembnejše. Premalo pa se zavedamo, da smo sami odgovorni za svoje zdravje in za zdravje svojih otrok. In kar je najpomembnejše, bolj je vzdrževal zdravje kot pa zdravilo bolezen. Željo pomagati bližnji, ki želijo obdržati in izboljšati svoje zdravje je pred devetimi leti nastalo podjetje Difar. Z izbiro varnih proizvajalcev, Natural Wealth in Docteur Nature je slovenske lekarne oskrbeval z izdelki vrhunske kakovosti, ki pomagajo ohraniti zdravje. Natural Wealth je ena izmed največjih ameriških proizvajalcev vitaminov, mineralov in dodatkov hrani. Proizvoda je skrbno nadzorovana in podvržena strogim kriterijem. V devetih letih smo tudi v Sloveniji spoznali izdelke Natural Wealth. Docteur Nature pa je proizvajalec tropicovolkov, izdelki iz prečiščenega propolisa, ki se nahaja v belih Ahropos, so obrodila pomok, labilizirajo imunski sistem, ki igra najpomembnejšo vlogo pri obrambi telesa pred boleznimi. Izdelki Natural Wealth in Docteur Nature se prodajajo samo v lekarnah in specializiranih trgovinah. Zavedamo se, da samo uživanje dodatkov hrani ne pomeni tudi zdravja. Že od samega začetka smo Difar vnamosko svetovalnico in ljudje nas že vsa leta klicajo po telefonu, da dobe informacijo o naših izdelkih. Maksimalno pa so pogovori po telefonu čas, ko se ljudje pogovarjajo o svojih težavah, saj v ambulantah zdravnikov zaradi preobremenitve niso dostikral ni časa za dolgotrajni pogovor. Za strokovnost v podjetju skrbijo strokovci, magistra farmacije, zoranica in diplomirani inženirka živilske tehnologije. Ravno pogovori z ljudmi in njihove želje so pripeljale do zamisli, da bi služili v direktni komunikaciji predlagati naše znanje in izkušnje. Tako smo pred nekaj meseci v Trzinu na Ljubljanski 12 odprli specializirano prodajalno, ki je namenjena tudi srečanjem. Z mesecem majem bomo začeli z redno srečanja vsak zadnji četrtek v mesecu. Na uro bomo lahko povzeli. Radi bomo upoštevali vaše predloge. Trudili se bomo, da vam bodo predavali ustrezni strokovnjaki. Želimo si, da bi z nami preživel prijetni in koristen čas. Naslov teme in ime strokovnjaka bomo redno objavili v naši stalni rubrici Odseva. Pa ostanite zdravi.

3. NAPOVED PREDAVANJA:

OSTRE DPUDEJA IN GADDBJE KLIMAKTERIJA

(tema predavanja)

DR. MED. KSENIA ŠELIH - MARTINEC

(predavatelj)

ČETRTEK, 27. 05. 2004 OB 20.00 h

(čas predavanja)

4. LOKACIJA:

- 1 - DIFAR-jev center za zdravo življenje
- 2 - Ljubljanska 12 C
- 3 - 1236 Trzin

5. OBEZVEDNO PRIJAVITI UDELEŽBO:

- 1 - tel.: (01) 564 11 95
- 2 - e-naslov: info@difar.si
- 3 - www.difar.si

Rp./

KAM PLOVEMO – I(ndustrijsko) O(brtna) C(ona)

ŠPRUHA, BOROVEC, BRODISČE, BLATNICA, HRASTOVEC, PESKE, PLANJAVA, DOBRAVE... sama milo-zveneča lepa slovenska imena, s katerimi smo poimenovali ulice v kvartu Trzina, ki mu pravimo industrijsko-obrtna cona. Kakšna zmerljivka za lepo urejeno in prav nič razmetano tovarniško dvorišče! Ime IOC je bilo dobro, dokler se je predel gradil, danes, ko je tako rekoč skoraj zaokrožena in urejena celota, pa bi mu morali najti lepše ime, ali pa, kot je rekel eden od mojih sogovornikov, preprosto Trzin. Poleg tega ime ne izraža vsebine predela, saj ni industrije, obrti v pravem pomenu besede tudi ne, cona pa zveni tako tuje, nelepo. Morda je preveč zahteva, da se ob vseh drugih težavah, ki pestijo mlado občino, ubadamo še z imeni, pa vendar še ni prepozno, dokler se ta grdi naziv ne prime zares.

Uredniški odbor Odseva je smatral za potrebno, da se o tem delu Trzina piše tudi malo drugače, kot se to sicer dogaja, zato smo obiskali nekaj ljudi, ki živijo ali samo delajo v tem predelu. In verjemite mi, da sem bil sam presenečen, kaj vse so mi povedali moji sogovorniki. Del listega, kar sem slišal od njih, bom skušal preko tega članka posredovati bralcem, ki jih to zanima.

Najprej sem se odpravil k družini Šavič. Slavica in Živko sta me ljubezno sprejela kar v svojem domu in mi z veliko mero nostalgije pripovedovala svojo zgodbo. Živko: Ko smo kot mlada družina iskali

izhodišča iz stanovanjske stiske, nam je pogled padel na Trzin, ki se je prav v tem času začel širiti z novo stanovanjsko sosesko. Od vseh primernih lokacij v bližini Ljubljane naju je prepričal Trzin, saj je imel dobre prometne povezave z Ljubljano, bil pa je še deviško vaškega značaja in obdan s samim zelenjem. Sam sem bil zaposlen na RTV Slovenija kot računalniški strokovnjak. Žena pa je sprva delala v Iskracomercu, nato pa v Soči. To nam je tudi pozneje koristilo pri usmeritvi v samostojno podjetje.

Začetki so bili težki. Pri gradnji hiše smo si sosesde pomagali po najboljših močeh in sikali tudi vezi, ki še danes držijo. Spominim se, da so nas, prišleke, domačini gledali malo z nezaupanjem in morda tudi malo manj prijazno, pa sta nas obiskala Stihov Jože in Štebetov Miro in naju

povabila v Planinsko društvo, ki je imelo takrat še sedež v Mengšu, in led je bil prebit. Kot podjetnik sem začel z malim in se srečeval s težavami, ko moraš vse storiti sam.

Lahko pa zatrdim, da sem zasnoval poslovanje na sodobnih metodah, in s ponosom lahko rečem, da je bil prvi račun, ki sem ga izstavil, napisan na računalniku. Takrat sem bil "deklica za vse": nabavni, prodajni delavec, skladiščnik, špediter, raziskovalec trga, računovodja, seveda pa mi je pri vsem pomagala tudi žena, ki se je pridružil družinskemu podjetju, ko se je pokazala potreba za to. Iz majhnega raste veliko, seveda le ob trdem delu in z velikim odrekanjem. Midva sva šla zavestno v to in danes že lahko lažje dihamo. Podjetje ima preko 40 zaposlenih in so nekako porazdeljeni tako, da jih je tretjina iz Trzina, druga tretjina iz Mengša, potem pa iz Kamnika. Pri tem gledamo tudi na stroške prevoza na delo, saj je ob konkurenci, ki se bo pojavila sedaj, ko smo v EU, tudi to pomembno.

Trzin kot občina nam ne nudi več mnogo manevrskega prostora za širjenje, zato sem si novo prebivališče poiskal v Kamniku, in sicer sem zgradil hišo na Perovem nad obvoznico na lepem kraju in se bomo v teh dneh preselili.

Ali to pomeni, da boste preselili tudi dejavnost, to je podjetje v Kamnik? To je pa čisto odvisno od ekonomskih dejavnikov. Če bom dobil dobro ponudbo za obstoječe podjetje v Trzinu in sprejemljivo, stroškovno in investicijsko, drugod, potem ne izključujem te možnosti.

Kaj pa trzinska cona, kakšen je poslovni utrip in drugo?

Najprej moram povedati, da imam z Občino dobre odnose in se kar razumemo. Kakšnih večjih zamier ni. Želim povedati tudi to, da je trzinska cona najlepša, kar sem jih videl in tudi lepo urejena. Je razgibana, peštra in prav nič uniformirana; je kot živ organizem, in je nujnost, da se nadalje razvija v tej smeri. Kaj bi se dalo še urediti in izboljšati? Veliko ali pa tudi ne. Da primanjkuje parkirnih prostorov, je jasno že na prvi pogled, to se da delno rešiti s preureditvijo zelenice, kjer je to mogoče. Povezava med cono in ostalim delom občine je nujna in bi ob primerni preureditvi, recimo po parkovni ureditvi glavne povezovalne ulice, lahko postala tudi sprehajalna pot in vsestransko uporabna, saj bi privabila večje število ljudi in občanov Trzina. Lahko bi se prirejala zabavne in športne prireditve, takšne, kot je kolesarska dirka, pa tudi večji koncerti na prostem. Vse to bi ob koncu tedna poživilo kraj. Trzin, ki je naslonjen na Ljubljano, bi lahko zaživel tudi bolj pestro. Seveda je odvisno od tega, kaj hočemo.

Nikakor ne bi smeli dovoliti, da se na tem lepem koncu naseli kriminal. Znanec, ki je tudi poslovno nastanjen v coni, mi je pred dnevi pripovedoval zgodbo, ko se je iz stanovanja v Ljubljani napotil na kontrolni ogled ob koncu tedna ponoči v svoje podjetje in je približno ob 23^h videl skupino mladih ljudi, ki so se mu zdeli sumljivi, kaj ob tem času na tem kraju počno. Pa se je vrnil še nekajkrat. Ker je skupina še vedno nekaj delala, imel pa je občutek, da se je številčno spreminjala, je poklical znanca na policijski in mu opisal dogajanje. Znanec mu je svetloval, naj jih kar lepo pusti pri miru in gre domov. Logičen sklep je bil, da je policija za to vedela, da jih ima pod nadzorom in da gre v bistvu za preprodajalce mamil.

Mogoče bi bilo dobro, da bi naročili krajskim arhitektom, morda samo študentom arhitekture, da bi zrisali svoje vizije glede razvoja cone in bi se Trzinci na tej osnovi odločili, kakšna naj bo prihodnja oblika in usoda tega predela. O takšnih in podobnih pogledih gospoda Šaviča bi lahko še veliko napisali, toda dali smo priložnost še drugim.

LB Banka Domžale d.d. Blatnica I

Pogovarjal sem se z go. Jožico Rihter, vodjo Poslovalnice Trzin, ki vodi in organizira delo poslovalnice v IOC, Oddelek za poslovanje s pravnimi osebami in Enoto Mlake, ki posluje pretežno s pravnimi komitenti

pa tudi s pravnimi osebami. Banka Domžale d.d. je prisotna v Trzinu že od leta 1987, ko je bila odprta ekspozitura Trzin na Makarjevi ulici; kasneje pa sta razvoj in širitev IOC narekovala prisotnost tudi v IOC Leta 1997 smo tako odprli še poslovalnico v Piramidi, kjer ekipa usposobljenih ekonomistov skrbi za kvaliteto in sodobno poslovanje podjetij v smislu zadovoljevanja njihovih potreb po bančnih storitvah.

V Poslovalnici v IOC opravljamo tudi vse bančne storitve za zaposlene v teh podjetjih, kot tudi za stalne prebivalce IOC in druge občane. Na področju občine Trzin imamo postavljene tudi še štiri bankomate (na obeh poslovalnicah, na Petrolovi črpalni in v Centru Ivana Hribarja) in dnevno-nočni trezor v Poslovalnici v IOC.

Tržni delež naše banke na področju IOC

je zadovoljivo velik, pa vendar je potencial najbogatejši, kot pravijo, industrijske cone v Sloveniji neizmerna spremenljivka in tako tržni potencial ni nikoli izčrpan. Naše delovanje pa je seveda usmerjeno poleg širitve obsega poslovanja, se pravi pridobivanje novih strank, predvsem na kvaliteto poslovanja.

Razvoj IOC je še vedno zelo intenziven, tako v smislu novih gradenj kot tudi širitve obsega poslovanja posameznih podjetij.

Naš poslovni čas je prilagojen utripu in intenzivnosti poslovanja podjetij v IOC. Veliko podjetnikov, ki poslujejo v IOC, prebiva v naselju Trzin, pa vendar je težko povezovati tako različna segmenta bivanja in delovanja kot sta naseljeni del Trzina in IOC. Menim, da prebivalci Trzina poznajo in se poslužujejo dejavnosti podjetij v IOC. Pred štirimi leti smo že organizirali prireditve, s katero smo želeli bolj predstaviti podjetja v coni tako "prebivalcem" cone kot tudi občanom Trzina. Po ugodnem odzivu smo sklepali, da je tako prireditev dobrodošla, pa nam jo zaradi prezasedenosti posameznikov, ki smo prireditve organizirali, še ni uspelo ponoviti. Imamo pa dober namen organizirati v bližnji prihodnosti t.j. spoznavno srečanje delujočih in bivajočih v občini Trzin – v objektu Piramide.

Kako gledate na nadaljnji razvoj cone?
Težko je preprečiti širjenje bodisi podjetniških ali urbanih meja, saj so potrebe v skladu z evolucijo – eno pogojuje drugo; evolutijski krog moramo sprejeti in organizirati življenje in delovanje tako, da je omogočeno sožitje. Pritisk širitve glavnega mesta samega pa ima tudi svoje širitvene tendence, ki jih ni mogoče ustaviti. Razvoj regije, kamor spada tudi naša občina, pa je možen le v sožitju z Ljubljano. Kakovost življenja in bivanja v Trzinu je povprečno kar na visokem nivoju. Nesmiselno bi ga bilo za vsako ceno pokvariti z neprimernimi industrijskimi objekti. Kolikor vem, v Trzinu, predvsem v IOC prevladujejo trgovsko usmerjena podjetja (preko 60 %), veliko je nepremičninskih in nekaj predelovalnih. Značaj IOC je tipično tranzicijski in se stalno spreminja. To so podjetja in tudi banka, katerih prilagajanje na družbene in gospodarske spremembe in in mora biti zelo fleksibilno, da lahko ob tako hudi konkurenci "preživimo" vstop v EU.

Kakšna se vam zdi urbanistična ureditev v coni; predlogi za izboljšanje?
Najbolj pereče področje IOC so seveda parkirni prostori in promena ureditev okrog Piramide, kjer bi morali urediti najmanj enosmerni promet, saj pogosto pride do prometnih blokad. Vesela bi bila, če bi vsaj zaposleni v okoliških podjetjih ne parkirali svojih avtomobilov na

parkirnih prostorih okoli Piramide. Ta parkirna mesta so namenjena predvsem strankam in obiskovalcem pošte, bank, Pečkaka, lokala in podjetij, delujočih v stavbi. Veliko prebivalcev Trzina dela v IOC in nujno je urediti povezavo z ostalim delom občine, saj bi tako ostal tudi kakšen avto kdaj doma v garaži.

Ali je povezava z občino dobra; kaj predlagate?

Verjetno je zahtevno, tudi s strani občinskih organov, usklajevati interese prebivalcev tako različnih okolij, kot so IOC, naselje in kmetijski del. Odprtje kulturnega centra s knjižnico, zdravstvene ordinacije, izgradnja športnih objektov ... samo po sebi spontano združuje kraj v celoto. Seveda pa gravitiramo vsak v svojo smer in od širine gibanja posameznika je odvisno, kje in česa se udeležuje in zadovoljuje svoje potrebe. Odvisno tudi od razpoložljivega prostega časa in življenjskega obdobja, v katerem se posameznik nahaja.

Kako vidite svojo prihodnost v coni in kaj bi želeli sporočiti bralcem?

Postali smo državljani Evropske unije. Kljub nekaterim omejitvam in prehodnim obdobjem bo prost pretok blaga, oseb, storitev in kapitala občutno vplival na našo prihodnost. Osrednji cilj EU je predvsem gospodarski napredek in razvoj, ki temelji na velikem skupnem trgu. Države članice EU so se združile, da bi skupaj učinkoviteje uresničevale prednostne razvojne cilje. Področja skupnega delovanja so številna. Slovensko gospodarstvo je že sedaj v veliki meri meri internacionalno. Naloga naše banke in obveza do naših strank je, da temu sledimo s sodobnim in učinkovitim spletom storitev. Pričakujem še večjo konkurenco in pritiske na učinkovitost poslovanja banke. Vsekakor je pričakovati tudi večjo povezanost finančnih trgov, pritiske na zniževanje stroškov, nižje obrestne mere, kar bo banke prisililo v različne oblike povezovanja. Naše delovanje bo moralo postati še bolj odzivno. Okrepili bomo odnos med strankami in banko s še večjim prizadevanjem za stalno razvijanje kakovosti naših storitev. Posebno pozornost namenjam stabilizaciji in nadaljnjemu razvoju informacijske podpore. Potenciali, kadrovske in finančne, ki jih imamo, nas navdajajo z optimizmom, da bomo zagotovili takšne pogoje poslovanja, kot jih sodobni standardi zahtevajo.

Gospod BRANE LAP je samostojni podjetnik lesarske stroke in se je že v letu 1987 odločil zgraditi firmo v IOC:

V letu 1989 sem se z družino in dejavnostjo preselil v Trzin in prepričan sem, da sem se prav odločil. Predmet proizvodnje in trženja so predvsem tesarska dela, prekrivanje sreh, izdelava ostrešij in tudi gotovih izdelkov, kot so naprimer vrtnice ute. Takratna odločitev KS in Občine Domžale, da na območju pretežno močvirnatega in

nerodovitega terena zgradil industrijsko-obrtno cono, se mi zdi pravilna. Prvotna zasnovana je bila precej drugačna, vendar je tudi takšna, kot je danes cona, dobra. Sam se tudi politično udeležujem, kolikor mi

čas dopušča. Sodelujem tudi v četrtinarnem odboru in drugih organih občinskega sveta. S svojo dejavnostjo tudi rad pomagam društvom (SD, KUD...).

Z Občino in njenimi organi dobro sodelujem, smatram pa, da bi za cono morali več storiti, predvsem s predstavitvijo. Dobro bi bilo vsako leto prirejati neke vrste "dneve odprih vrat", kjer bi se podjetja s tega območja lahko bolj predstavila. Saj je splošno znano dejstvo, da je le gospodarstvo lahko gonilna sila vsakega razvoja in blagostanja prebivalcev, in bi v tem smislu morala delovati tudi trzinska občina in sprejemati primerne odločitve. Na taki predstavitvi bi lahko sodelovala domala vsa trzinska društva, predvsem pa KUD, Turistično in športno društvo. S povabljenimi gosti pa bi tako vzpostavili tesnejše sodelovanje, in to v bližnji kot tudi malo bolj oddaljeni okolici.

Skupni cilj Trzinčev naj bi bil predstavitev Trzina in njegovih naravnih danosti, kakor tudi možnosti sodelovanja, kar se mi zdi še posebej pomembno glede na bližino Ljubljane.

Kako vidite nadaljnji razvoj?

Najprej bi morali določiti, do kam naj se cona še širi, nato bi izdelali potrebne dokumente in komunalno uredili zemljišče; možnosti naj bi imeli predvsem Trzinčci. Dobro bi bilo razmisliti tudi o manjši sežigalnici, ki ekološko ne bi obremenjevala okolja, bi pa služila za sežiganje odpadkov, recikliranje in s tem tudi uporabo sekundarne energije (vzor je lahko tudi Dunaj). Izkoristiti bi morali izvire vode (Gvajšek) in narediti vrtnice za pridobivanje tako pitne kot tudi industrijske in požarne vode. Zavedati se moramo, da voda postaja vse bolj pomembna dobrina in s tem tudi dražja.

Problem parkirnih prostorov bo potrebno prej ali slej urediti. Vem, da je pri urejanju parkirnišča velik problem komunalnih vodov in zelenice, vendar z odlaganjem problema tega samo povečujemo.

"Visoki hrib" nad IOC bi morali izkoristiti za športne namene (smučarska proga, trim steza, gorsko kolesarjenje, letno gledališče...). Če se Občina za to odloči, bi morali takoj pristopiti k izdelavi potrebne dokumentacije, še prej pa spreme-

niti prostorske akte. Skratka, Trzin ima velike naravne danosti in te bi morali izkoristiti za promocijo podjetništva in s tem v zvezi odpiranje novih delovnih mest, turistično – rekreativne dejavnosti, gostinstva... pri vsem tem pa seveda ne bi smeli pozabiti na varovanje okolja.

BIRING D.O.O.

Gospoda Marjana Tekavca vam ni potrebno posebej predstavljati, saj je poznan kot eden najuspešnejših tržinskih podjetnikov, upal bi si celo trditi, da najuspešnejši. Pred kratkim je kupil Stoli na Duplici pri Kamniku, in to kar tovarno in blagovno znanko ob enem, kjer že uspešno proizvajajo, povečuje promet, izdelke pa skoraj v celoti izvažajo na najzahtevnejše zahodne trge. Zaupa mi je, da je njegova priljubljena panoga trženje z nepremičninami, in sem prepričan, da bomo na tem področju še nič kolikokrat presenečeni. Sicer pa je bolj malo Trzinčanov, da je bil tudi član zadnjega Sveta KS, ki je znan po tem, da se je močno zavzemal za samostojni Trzin. G. Tekavec je bil gotovo eden najbolj zagrejenih zagovornikov in akterjev samostojne občine, čeprav mi je to poslovno tudi škodovalo. Marjan je znan tudi po tem, da je odprtil rok za tržinska društva in da pomaga povsod, kjer le more.

Gospod Tekavec, ste direktor in lastnik enega večjih podjetij; kako vidite tržinsko IOC v prostoru in času?

Tržinska cona je že dobila ime v poslovnem svetu in je tudi daleč okoli razpoznavna, vendar imam občutek, da jo z različnimi birokratskimi ukrepi prej omejujemo, kot spodbujamo njen razvoj. Sam se včasih vprašam, ali je bilo vredno truda, da smo se tako zavzemali za samostojnost. Denimo, včasih čakam na kak papir iz tržinske občine bistveno dlje kot prej iz Domžal. To sicer ni tako hudo, le takrat, ko se za kakšno stvar mudi; čas je v poslovnem svetu včasih odločujoč. Z g. Peršakom se dobro razumem in vse uredi. Zatake se pri zaposlenih; recimo, čakaš na lokacijsko informacijo tudi več kot deset dni, odlok o predkupni pravici... Menim, da poslovno populacijo ni smotno omejevali in se strogo držati nekkih norm, ki jih bo čez čas nekdo preduril. Cilj nam mora biti vsem skupaj uspešnost podjetnikov in tako posredno tudi občine.

Glede nadaljnjega razvoja sem mnenja, da je treba podjetništvo še naprej razvijati, vendar pri tem imeti jasne cilje, do kod področje še prenese pozidavo. Logično je, da umazane industrije in obrti ni smotno umeščati v ta občutljivi prostor, vendar je ob tem toliko drugih dejavnosti, ki ne škodujejo okolju in zaposlujejo različne profile in poklice. Pri razširitev cone

se prebivalci Mlak bojijo hrupa in drugih nevarnosti, ki naj bi jih širitev preveč približala bivalnemu naselju. Zmota! Sam sem bival deset let v sami coni in moram reči, da je bil tukaj večji mir, kot ga imam v novem bivališču v Mlakah.

Ko bomo v prihodnje odločali, kakšno vrsto dejavnosti naj širimo, se moramo zavedati, da samo proizvodnja daje novo vrednost in zagotavlja preživetje. Z vstopom v EU bo mnogo drugih dejavnosti zamrlo. Cona sama po sebi sploh ni moteča, daje pa možnost zaposlitve mnogim Trzinčanom. Podjetniki vse bolj pazimo na stroške in prevoz postaja kar velika postavka med stroški, zato bo lahko vse več Trzinčanov dobilo zaposlitev tu. Zavedati se moramo, da je bila cona koncipirana za socialistične razmere; pet delavcev in konec. Danes živimo v drugačnih časih in prej bomo spremenili miselnost, lažje bomo medsebojno sodelovali in živeli. Za cono je določeno, da se sme graditi do višine 10 metrov in konec in to v dveh etažah po pet metrov. Držati se tega, je neumnost, škoda je prostora in tudi sicer bi morali omogočiti širjenje firme v višino, kjer to omogočajo razmere. To bi lahko uredili s prostorskim aktom, ta trenutek smo to zamudili. Podjetniki se bodo širili in ker ne bodo imeli možnosti v Trzinu, bodo šli drugam. Sam sem preselil del proizvodnje na Duplico.

Glede imena IOC sem mnenja, da je neprimerno in grdo, sam ga v dopisih ne uporabljam, ampak pišem čisto enostavno ime firme in Trzin.

Četrtni odhor je dobra zamisel, vendar nima nobene moči, je samo posvetovalni organ; v njem pa bi morali biti tudi večji podjetniki, ki zastopajo večji kapital in imajo drugačne težave kot mali podjetniki.

Povezovalna cesta med cono in ostalim delom naselja je poseben problem, ki ne bo še kmalu rešen. Sam sem bil in sem še močno angažiran pri tem vprašanju, vendar se pojavljajo vedno novi dediči, novi lastniki; trenutno iščemo nekoga v Avstraliji. Ta problem je povezan tudi s parkiranjem. Če bi bila povezava, bi marsikdo od zaposlenih Trzinčanov raje pustil avto doma. Tako pa je problem parkiranja trenutno eden od najbolj perečih, saj smo s postavitvijo kolikov onemogočili kratkotrajno parkiranje ob najbolj iskanih podjetjih, to je pri banki, pošti... Onemogočeno je tudi čiščenje pločnikov, pluzenje snega in še kaj. Pravijo, da je cona najbolj zagrajeno področje v Trzinu. Res, coni bi morali v Trzinu posvečati večjo pozornost in prisluhniti težavam, ki jih imamo.

LEKA BAR

Srečal sem se s prijazno lastnico Leka bara, gospo Snežano Vrbos, ki jo ljubkovalno kličejo kar Snežka.

Gospa Snežana Vrbos mi je potožila predvsem glede parkiranja, ker so najbolj prizadeti, saj nimajo dovolj parkirnih mest niti za sebe, kaj šele za goste. Z dovoljenjem RZ so

pred več kot šestimi leti uredili pred barom parkirne prostore, sedaj pa jih zasedajo vsi drugi, ki se prej pripeljejo. Najbolj jih moti to, da niti gostje nimajo kje parkirati in vendar je v navadi, da poslovniki iz cone velikokrat pripeljejo svoje partnerje na kavico prav k njim.

Moti jih tudi vhod za invalide, ki je po njihovem mnenju postavljen na napačnem mestu.

Zelenice pred Piramido bi bilo smotno spremeniti v parkirišče, saj obiskovalci pošte in tudi banke nimajo kje parkirati. Z gosti nimajo problemov, ker so njihova ciljna skupina gostov najprej poslovneži.

Kaj mislite, da bi morali poleg parkirišča še urediti?

G. Vrbos: Povezovalna cesta je vsakakor ena od stvari, ki jih je potrebno v najkrajšem možnem času urediti. Informacijska tabla je premalo, obveščanje obiskovalcev bi bilo nujno tudi drugače urediti. Sedaj prihajajo k nam po razne informacije. Manjka tudi trafikla, saj poslovniki in delavci prihajajo k nam po cigarete, mi pa ne moremo imeti vseh vrst na zalogi.

Z občino imamo dobre odnose, morda manjka nekaj več povezanosti in reklame za podjetja v coni, gostje pa se tudi pritožujejo, da v coni ni kableske televizije, ki v ostalem delu Trzina je.

Tone Ipavec

16. maja so po cestah v industrijski coni spet vrteli pedala kolesarji. O 2. kolesarski dirki za kriterij slovenskih mest in veliko nagrado Trzina bomo več pisali v naslednji številki.

RUSKA RULETA SE NADALJUJE NA MENGEŠKI CESTI

ODGOVOR DIREKCIJE ZA CESTE

V zvezi z razmerami in urejanjem cestnih prehodov ter pločnikov na Mengeški cesti smo se obrnili na Ministrstvo za promet, kjer so nas napotili na Direkcijo za ceste, ki upravlja državno cesto G-2-1004, kot se uradno imenuje Mengeška cesta. Posredujemo odgovor, ki so nam ga s tem v zvezi posredovali:

Cestno-prometna ureditev na območju občine Trzin

Ureditev državne ceste G2-104 na odseku skozi naselje Trzin glede na sedanje prometne obremenitve na vsak način zahteva ukrepe, s katerimi se bo izboljšala tudi prometna varnost pešcev. Na večjem delu tega odseka ni urejenih pločnikov in javne razsvetljave, ki bistveno pripomorejo k varnosti pešcev. V skladu z določili Zakona o javnih cestah je urejanje pločnikov, javne razsvetljave in prehodov za pešce znotraj naselij obveza občine (32. in 44. člen). Direkcija RS za ceste, kot upravitelj državne ceste, del teh sredstev zagotavlja, če občina s predpisanimi dokumenti za identifikacijo projekta

poda pobudo za rekonstrukcijo državne ceste in je tak predlog uvršten v plan Direkcije RS za ceste. Zagotavljanje sredstev iz republiškega proračuna je mogoče tudi v primeru, če je posamezen obstoječ prehod za pešce ali avtobusno postajališče uvrščeno na prioriteten seznam urejanja teh objektov.

V okviru analize prometne varnosti, prometnih razmer in urejenosti obstoječih prehodov za pešce (vseh skupaj je v Sloveniji preko 2200) je bilo ugotovljeno, da je potrebno izvesti semaforizacijo obstoječega prehoda za pešce v Trzinu na cesti G2-104, odsek 1139, v kilometru 3.912. Prehod, ki se nahaja v bližini vrtca, je označen kot šolski. Semaforizacija in drugi potrebni ukrepi za izboljšanje prometne varnosti pešcev na tem prehodu so bili vključeni v letni program Direkcije RS za ceste. V letu 2004 je predvidena izdelava tehnične dokumentacije. Izvedba del bo uvrščena v predlog plana za leto 2005 ali 2006.

V knjolik obstaja potreba po urejanju dodatnih prehodov za pešce preko regionalne ceste v območju naselja Trzin, predlagamo, da Občina pripravi predlog lokacij s strokovno obrazložitvijo in organizira terenski ogled za

preveritev njihove ustreznosti. Pogoji za ureditev prehoda za pešce so poleg strokovne utemeljitve potrebnosti prehoda še naslednji:

- ustreznost preglednost v območju prehoda,
- ureditev pločnikov z obeh strani prehoda,
- ustreznost osvetlitev prehoda (določilo zakona o varnosti cestnega prometa).

V skladu z določili Zakona o varnosti cestnega prometa je minimalna razdalja med dvema prehodoma 200 metrov.

V zvezi s povezovalno cesto Želodnik – Vodice predlagamo, da se obrnete na Društvo za avtoceste v Republiki Sloveniji, ki vodi postopke za njeno izgradnjo.

Lep pozdrav,

Tina Bučič, univ. dipl. kom.
Služba za odnose z javnostmi
Direkcije RS za ceste

Slaba volilna udeležba kmetov

V nedeljo, 9. maja (na Florjanovo nedeljo), so v prostorih občine Trzin potekale volitve za Svet Kmetijsko-gozdarske zbornice Slovenije (v nadaljevanju KGZS), za svete območnih enot in za odbore izpostav območnih enot. Volitve so potekale po celi Sloveniji, udeležile pa so se jih lahko vse osebe, ki imajo status kmeta (to so tisti, ki se ali aktivno ukvarjajo s kmetijsko dejavnostjo ali imajo v lasti gozdove, travnike, pašnike in podobno in KGZS plačujejo določen znesek, glede na katastrski prihodek). Takih ljudi je v Trzinu 119, volitev pa se je udeležilo 23 volivcev, kar predstavlja 19,3% volilno udeležbo.

Teh 23 volivcev je imelo možnost glasovati za različne liste kandidatov, in sicer so lahko za svet zbornice izbirali med Kmečko listo, Slovensko kmečko zvezo, Kmečkim društvom Nova Slovenija, Društvom članov sindikata kmetov in združenja govedorejcev ter Forumom za kmetijstvo in podeželje SDS. Volivci so največ glasov (osem) namenili Forumu za kmetijstvo in podeželje SDS.

Za volitve v Svet območne enote so volivci lahko glasovali za Slovensko kmečko zvezo, ali za Društvo za razvoj kmetijstva in podeželja, ali za Kmečko društvo Nova Slovenija, za Forum za kmetijstvo in podeželje SDS ter za Društvo članov sindikata kmetov in združenje govedorejcev. Tudi za Svet območne enote je največ glasov (šest) dobil Forum za kmetijstvo in podeželje SDS.

Na tretji glasovnici so se volivci lahko odločali med Govedorejskim društvom Domžale, Slovensko kmečko zvezo in Kmečko listo. Največ glasov (14) pa je dobila Slovenska kmečka zveza. Naj še povem, da se je za vodstvene organe zbornice in za posamezne območne enote potegovalo tudi nekaj Trzinčev.

Vsak volivec je torej svojo voljo izrazil na treh različnih glasovnicah, ob koncu volilnega dne pa je volilni odbor ugotovil, da so volivci v skrinjico spustili 3 neveljavne glasovnice in 20 veljavnih.

Tokratne volitve v najvišje vodstvene organe KGZS so bile v letšnjem letu že druge po vrsti. Letošnja volilna udeležba na območju celotne Slovenije je bila zelo slaba, saj se je od 172.973 volivcev (vseh obveznih članov zbornice) glasovanja udeležilo le nekaj več kot 17000 ljudi. Po celi Sloveniji je bilo na voljo 318 volišč (nekaj manj kot pred štirimi leti) in odgovorni slabo volilno udeležbo pripisujejo prav temu dejstvu. Najvišjo volilno udeležbo so zabeležili na območju Gorenjske, najslabšo pa v okolici Maribora. Za 67 prostih mest v vseh različnih organih KGZS se je potegovalo kar 344 kandidatov. Komu so bile volitve najbolj naklonjene, kdo je postal novi predsednik KGZS, kakšna je sestava območnih enot in odborov izpostave, pa bo v dneh, ko boste prejeli Odsev v roke, prav gotovo že znano.

Mateja Erčulj

HLADEN, A ŽIVAHEN FLORJANOV SEJEM

Bolj ko se je bližal maj, bolj so se člani Turističnega društva Trzin tolažili, da je vreme letos tako nestanovitno in muhasto, ker je pač april, da pa bo takoj, ko bo v deželo zakoralak maj in bomo postali del Evrope, vse boljše, lepše, toplejše in brez nadležnih ploh. A upi so se izjalovili, v vsej petletni zgodovini Florjanovih sejmov je bilo tokrat vreme v času sejmarjenja najslabše. V tolažbo je organizatorjem ostalo dejstvo, da bi lahko bilo še slabše. A tudi hladnejše vreme in občasne plove, ki so kot sv. Florjan požare gasile zagnanost obiskovalcev, zagrizenih turističnih delavcev in razstavljalcev, vendar jih niso pregnali. Sejem je bil in živahen tudi! Tokrat je na sejmu razstavljalo 48 razstavljalcev, od tega kar 30 takih, ki so prikazovali katero od domačih ali umetnih obrti.

To je zelo pohvalno, saj sejem že dobiva nekakšno prepoznavnost in kakovost. Zdaj je že vsakomur jasno, da pri trzinskem sejmu ne gre za ceno sejemsko krošnjarije, ampak bolj za seznanjanje obiskovalcev s tradicionalnimi obrtmi, kot so pletenje kit, rezbarstvo, lončarstvo, pletarstvo, klekanje, izdelava dražgoških kruhkov, slikanje na steklo, izdelava narodnih noš in sploh različna rokodelstva. Trije od napovedanih razstavljalcev so sicer zaradi slabe vremenske napovedi udeležbo odpovedali, lahko bi namreč imeli težave pri zaščiti in shranjevanju dragocenih izdelkov, na primer izdelovalci glasbil, a vseeno je bil sejem zadosti zanimiv, da je lahko pritegnil pozornost obiskovalcev. Med razstavljalci so bili tudi prodajalci mesnin, pridelkov ekoloških kmetij, sadja, rož, seveda pa niso manjkali tudi prodajalci tekstila in obutve in drugih vrst blaga. Se posebej dosti je bilo zanimanja za prikaze zmogljivosti in delovanje sesalcev za prah ter plinske opreme. Se zlasti za slednje so se zanimali tisti, ki v tem času že priklaplajo, ali še bodo, svojega gospodinjstva na zemeljski plin.

Predsednica Turističnega društva Joži Valenčak nam je ponosno povedala, da so tokrat dobili ponudbe za sodelovanje na sejmu praktično iz vseh koncev Slovenije, od Tržiča, Železnikov, do Kopra, Metlike, Brežic, Maribora, Murske Sobotice in drugih prekmurskih krajev. Seveda

pa je bilo največ razstavljalcev iz okoliških krajev, ki so se že navadili na sejem in prvi konec tedna po prvem maju radi pridejo v Trzin. Nekateri, na primer izdelovalka narodnih noš Cirila Ulcs in članice skupine za ohranjanje ljudskih običajev iz Krašnje, so bili še na vseh Florjanovih sejmih. Joži Valenčak je tudi vesela, ker so bili letos tudi razstavljalci zadovoljni z obiskom.

Trzin so dostojno predstavili

Ko že govorimo o tem, kaj je sejem lahko pokazal obiskovalcem, ne moremo mimo ponudbe trzinske stojnice. Tudi letos so gostom predstavili tradicionalno trzinsko klobaso – poznalci so jih hitro pokupili – in seveda trzinsko sekirico. Zraven so predstavili nekatere trzinske spominko, slike žerjavčkom in kopico propagandnega gradiva. Med drugim smo na stojnici tudi tokrat lahko videli Odsev. Letos pa se organizatorji tudi niso mogli izogniti vključevanju v Evropsko skupnost, in je nekaj gradiva, predvsem pa zastavica, spominjalo tudi na to.

V otvoritvenem govoru je trzinski župan poudaril pomen sejma in druženja ob takšni priložnosti. Spomnil se je skromnih začetkov in ugotovil, da se je sejem že »dobro prijel« in da jih bomo v Trzinu prav gotovo prirejali še naprej. Člani mešanega pevskega zbora Žerjavčki so nato zapeli nekaj pesmi, a tudi najmlajši jim niso ostali dolžni. Kot zelo dober pevski zborček so se predstavili osnovnošolci pod vodstvom Alenke Markus. Nekateri posamezniki so s svojim nastopom poka-

zali, da petje v Trzinu še ne bo kmalu zamrlo. Program sta povezovala že uveljavljena trzinska moderatorja Tone Ipavec in igravec Silvo Božič, ki sta v svoj nastop vključila tudi nekaj recitacij, par svojih verzov pa je zbrani publiki prebral tudi vse bolj udarni trzinski pesnik Alojz Muhar. Za konec, ko se je začelo že krepko oblačiti in so prve kaplje napovedovale osvežitve, pa so zaplesali še otroci iz vrta Žabica pod vodstvom vzgojiteljice Tine in Maje.

Dež se je premislil in udeleženci otvoritve so se razkropili med stojnice, še največ pa je bilo tistih, ki so pristopili h gostinskemu pultu, kjer so pridni gostinci iz gostišča Narobe znali hitro zadovoljiti vse potrebe po okrepčilu in osvežitvi. Nekateri so se iz previdnosti zatekli pod veliki sotor civilne zaščite, drugi pa so »držali vreme gor« kar za šankom. Gostinsko ponudbo so s slaščicami in drugimi dobrotami popestrili tudi gostinci iz sosednje okrepčevalnice Barca.

Za vsakega nekaj

Za najmlajše so v času sejma člani Društva prijateljev mladine pripravili nekaj delavnic, tisti, ki so se želeli seznaniti s pravili vožnje, pa so se lahko z avtomobilski podjetja Junikar vozili po poligonu, označenem s prometnimi znaki. Se-

veda pa so otroci zavzeto vlekli starše za rokave tudi tja, kjer so prodajali balone, sladko peno in pokovko. Pravijo, da tudi tokrat na trzinskem sejmu ni bilo težko napraviti nekaj ali pa tudi več tisočakov. A prav posebej se zaradi tega ni nihče pritoževal.

V popoldanskem času so obiskovalce zabavali različni glasbeniki. V soboto sta se najprej s harmonikama izkazala Jure in Grega, nato so nastopili harmonikarji iz Lukovice, ki so si nadeli ime Rokovnjači, zvečer pa je oba sejemška dneva za ples in za boljše razpoloženje igral ansambel Sicer iz Mengša.

Naslednji dan, v nedeljo, so sejemsko dogajanje najprej zaznamovali gasilci. Letos jih je k maši v Trzin prišlo spet zelo veliko. Organizatorji so našli več kot 140 uniformiranih gasilcev iz domačega in sosednjih gasilskih društev. V slavnostnem sprevodu so, kot je običaj, odkorakali v črno cerkev sv. Florjana, družbo pa so jim delali člani mengeške godbe in narodne noše. Po obredu so se po Mengeški cesti vrnili do gasilskega doma, kjer jih je čakala pogostitev. Po napovedi bi moral slediti koncert Mengeške godbe, a se organizatorji niso mogli dogovoriti, kdo naj bi se z godbo o tem dogovoril, in godbeniki so se kaj hitro razkropili po sejmišču ali vrnili domov, na koncert pa lahko upamo naslednje leto. Marsikdo je ob tem dejal, da se vidi, da letos pri pripravi srečanja za Florjanovo nedeljo ni sodeloval predsednik gasilcev Jože Kajfež. Jože se zdaj že vrača v Trzin in strahu pred neusklajenostjo organizatorjev se bomo verjetno lahko spet kmalu otesli.

Vseh napovedi niso izpolnili

Organizatorjem pa je sive lase povzročilo še nekaj neizpolnenih obljub. Odpadel je napovedani mimohod oziroma vožnja mimo prizorišča kolesarjev, članov kolesarske sekcije smučarskega društva Trzin, iz Sv. Jurija ob Ščavnici pa ni prišla napovedana delegacija gostov, ki so napovedovali tudi kulturni nastop. Nekaj predstavnikov iz Sv. Jurija je le prišlo, predvsem pa so bili nekateri veseli dobre kapljice, ki so jo prinesli s seboj predstavniki vinogradništva Kocuvan iz Savinja, ka nad Sv. Jurijem. Namesto kulturno-zabavnega programa gostov iz Slovenskih goric pa so prireditelji obiskovalce potlačili z nastopom narodno-zabavnega ansambla. Prireditev je popestril tudi koncert znanega glasbenika Marjana Novine iz Otočca, ki je postal znan pri lanskem EMI, ko je nastopil z lastno skladbo Vse enkrat mine.

Se zlasti za najmlajše je bila dobrodošla popestritev nedeljskega popoldneva tudi možnost vožnje z zapravljivčkom in konjsko vprego. Kar nekaj gostov se je z veseljem podalo na ogled Trzina s kočijo.

Priznanja organizatorjev

Tokrat so se organizatorji odločili, da podelijo nekaj nagrad nekaterim udeležencem sejma. Spominsko darilo so tako poklonili razstavljalcu pletarju Florjanu Kastelico iz Dolenje vasi, saj je imel na dan sv. Florjana svoj god. Posebno spominsko priznanje za zvestobo si je prislužila Cirila Ules, izdelovalka narodnih noš iz sosednje I.oke, saj je razstavljala, kot smo že omenili, na vseh dosedanjih Florjanovih sejmih, povzru vsega pa oblečena v narodno nošo rada prihaja na trzinske prireditve, na katerih nastopajo tudi narodne noše. Ob 120-letnici mengeške godbe so se organizatorji sejma spomnili tudi nje, ki je do zdaj igrala še na vseh Florjanovih nedeljah v Trzinu (tudi v predvojnem času). Kapelnik godbe, ki je v imenu mengeških godbenikov prevzel spominsko darilo, pa je Trzince povabil na bližnji Trdinov sejem, ki ga bodo Mengšani pripravili letos prvič in s katerim želijo obeležiti prav obletnico svojega najstarejšega društva - Mengeške

godbe na pihala. Posebno priznanje, pletenico iz testa, ki so jo spekli v pekarni priznanega trzinskega peka Alojza Kralja, pa je Turistično društvo poklonilo svoji članici, ki zavzeto podpira večino akcij društva, Maji Breznik, ki jo Trzinci in drugi bolj poznamo po tem, da že vrsto let uspešno vodi tudi najstarejše in najuglednejše trzinsko gostišče Gostilno Narobe.

Nove spodbude in ideje

Ob koncu so organizatorji, ki so ves čas budno sprejemali pohvale, kritike in predloge, ocenili, da je bil tudi letošnji Florjanov sejem uspešen in da je treba njegovo tradicijo nadaljevati. Še naprej so odločeni s sejmom predstavljati Trzin in njegovo turistično ponudbo, hkrati pa ohranjati prikaze starih opravil in izdelovanje domačih in umotnih spominkov in drugih okrasov. Obiskovalci so v knjigo pripomb zapisali, da si ob sejmu želijo še več spremljajočih dejavnosti, kot so različne igre in delavnice. Nekateri so zapisali, da so razočarani, ker trzinski podjetniki niso v še večji meri izrabili sejma za promocijo svojih izdelkov in uslug. Mogoče bi bilo za kaj takega potrebno pripraviti posebno prireditev? Obiskovalci so precej pohval napisali tudi na račun izbire sejemskega prostora. Ocenjujejo, da je prostor na Ljubljanski cesti kot nalašč za takšne prireditve, mi pa povejmo, da letos organizatorji niso bili deležni negodovanj s strani okoliških prebivalcev kot prejšnja leta. Nekateri je nekoliko motil le hrup električnih avtomobilčkov Jumikar, vendar je treba v zagovor organizatorjem povedati, da je bil prostor na parkirišču, ki je bil prvotno namenjen za poligon omenjenih avtomobilčkov, ko so poligon želeli urediti, zaseden. Vseeno se organizatorji vsem, ki so jih kakorkoli motili, opravičujejo, ob tem pa so veseli dveh izjav stanovalcev novih blokov, ki so izjavili, da jih prireditev sploh ni motila in da so prijetno presenečeni tudi nad tem, da so prireditelji po končanem sejmu prostor tudi tako lepo pospravili. Dodajmo še to, da je Turistično društvo v času sejma dobilo kar nekaj novih članov.

Ob koncu se Turistično društvo zahvaljuje vsem, ki so kakorkoli pomagali pri pripravi in izvedbi sejma, še zlasti pa gospodinjam, ki so pekle dobrote za sejem, in sicer Meri, Rezki, Majdi, zahvaljuje se pekarnama Krejan in Kralj, Gostilni Narobe, Okrepčevalnici Barca, podjetju Biring d.o.o., Osnovni šoli Trzin, družbi G-7, podjetjem Marjan Habat s.p., Zoran Rink s.p., Cvetličarni Ciklama, Motorino baru, Franciju Zupanu za neutrudno skrb za ozvočenje in glasbeno spremljavo, vsem sosedom prizorišča ter še številnim drugim, ki so sejemsko prireditev tako ali drugače podprli.

PODMLADEK TURISTIČNEGA DRUŠTVA DVAKRAT ZLAT IN ENKRAT SREBRN

Letos je bilo že petič, da smo se podmladkari Turističnega društva Trzin udeležili regijskega tekmovanja Turizmu pomaga lastna glava. Lansko leto smo bili zlati, zato smo se v nadaljevanju udeležili državnega tekmovanja. Nismo pričakovali zmage, ker smo menili, da stvari nismo izpeljali tako dobro, kot bi jo lahko. Prav to se je potem pokazalo na državnem tekmovanju, ko smo si srebrno priznanje delili še z eno šolo, vsi ostali pa so bili zlati. Letos smo stvar zastavili veliko bolj profesionalno. Najprej so učenci napisali raziskovalno nalogo z naslovom Mladi za mlade. Nato smo iz naloge potegnili nekaj ključnih stvari ter začeli z izdelavo desetminutne predstave. Iz tega je izšla še ideja za razstavo. Na koncu se je stvar resnično prepletala, izhajala ena iz druge, tako kot zahtevajo pravila za tekmovanje. Potem, ko smo cele dneve delali razstavo in vadili predstavo, smo se zamislili: 'Čemu ves ta trud?' Ali sploh lahko zmagamo na regijskem tekmovanju dvakrat za poredoma? Še ko smo stali v zaodru, tik pred začetkom naše predstave, smo se spraševali isto. V obeh nastopajočih sem videla že vnaprejšnje razočaranje, ker

smo vedeli, da smo letos stoodstotno boljši. Po končanih gledaliških nastopih se je vse umirilo in vsi so nestrpno vsak zase čakali na rezultate. Po istem sem jaz odšla, otrokom pa naročila, naj me takoj pokličejo, ko bodo objavljeni rezultati. Po dobri uri je zazvonil telefon. Slišala nisem drugega kot kričanje histeričnih otrok. Na koncu sem iz neskončnega navdušenja razbrala, da gremo na državno tekmovanje, za dva dni v Celje. Pričakovanja so rasla in rasla, želje so bile visoke. Vedeli smo, da smo dobri! 15. aprila smo se z avtobusom skupaj z učenci osnovne šole Brdo odpeljali čez Trojane v Celje. Najprej smo kot oslički iz avtobusa znosili prenosno ozvočenje, reflektorje, razstaveni ekran, ekran za predstavo in mnogo, mnogo težkih stvari. Nato so se začele generalke, kjer smo se že lahko primerjali med seboj. Sledil je večer v kinu in nato so nas z avtobusi razvozili po hotelih. No, če temu lahko tako rečemo. Naša skupina je spala v domu sv. Jožefa; temu bi na neki način lahko rekli tudi samostan. Za nekatere se je noč vlekla pozno oz. zgodaj v jutro. Za nas tri mentorje, Nušo, Tomaža in mene, pa je bila noč mirna. Naši otroci so igrali tarok do treh zjutraj, nato pa so se potohoma spravili spat. Sledilo je na-

porno jutro. Predstave so se začele ob devetih in se vleklo do okoli dveh popoldne. In ne boste verjeli, za našo skupino sem izžrebala številko 13, ki je bila zadnja po vrsti. Konec je bil uspešen. Dobili smo osebno pohvalo režiserja gospoda Militarovega. S tem priznanjem je v nas zlati rasti nestrpnost po rezultatih. Ta mučna tišina in čakanje se je vleklo v ure. In končno je komisija stopila pred mikrofoni. Najprej so podelili priznanja za najboljše razstave. Naj omenim, da so z razstavami tekmovali tudi šole, ki se drugače niso uvrstile med najboljše na regijskih tekmovanjih. Tako je za najboljšo razstavo tekmovalo kar trideset šol. Trzin je dobil zlato priznanje. In nato še eno zlato, za najboljšo med vsemi podeljenimi zlatimi priznanji. Dobili pa smo tudi srebrno priznanje v skupnem seštevku: raziskovalne naloge, razstave in predstave. Čeprav smo zelo veseli zlatih priznanj, smo tudi malo razočarani, saj bi želeli še več. Čeprav si tega nismo hoteli priznati, se nas je razočaranje res malo lotilo.

Kakor koli že, ravno to razočaranje nas žene v drugo leto, da še v tretje zmagamo na regijskem tekmovanju ter da osvojimo zlato državno priznanje v tekmovanju Turizmu pomaga lastna glava!!!

Urša Mandeljc

RAZSTAVA »VOJNA ZA SLOVENIJO 1991« V TRZINU

V avli Centra Ivana Hribarja v Trzinu smo veterani vojne za Slovenijo iz Trzina s Centrom za vojaško zgodovinsko dejavnost (CVZD) slovenske vojske 03.05.2004 odprli razstavo »Vojna za Slovenijo 1991«. Razstava je posvečena 5 obletnici delovanja naše sekcije, 15. maju, dnevu slovenske vojske, prazniku občine Trzin, dnevu odpora, 17. maju, dnevu veteranov in vstopu R Slovenije v Evropsko unijo.

Ob otvoritvi je trobilni kvintet orkestra slovenske vojske s fanfarami naznanil pričetek programa in zaigral himno. Predsednik

sekcije VVS Trzin Jože Kosmač je v uvodni besedi pozdravil vse navzoče veterane, občane in goste, še posebno mamo, hčerko in ženo Edvarda Peperka, v trzinski bitki padlega teritorialca iz Kamnika, načelnika štaba poveljstva sil SV polkovnika Milana Obrezo, vodjo CVZD podpolkovnika Karla Nanuta in župana Antona Peršaka.

V svoji besedi je predsednik sekcije izrazil misel, ki ga preveva ob vstopu R Slovenije v EU: »Slovinci, ne pozabimo Maistrovih borev, slovenskih partizanov in veteranov vojne za Slovenijo 1991, katerih boj je uresničil stremženja mnogih rodov Slovencev po samostojni Sloveniji.«

Nato se je zahvalil vsem, ki so sodelovali pri postavitvi in organizaciji razstave, nastopajočim trobilcem ORK SV in recitatorici Urši Mandeljc, donatorjem, ki so s svojimi sredstvi podprli postavitev, še posebno pa CVZD SV in avtorju razstave stotniku Albinu Mikoliču, kateri je v nadaljevanju predstavil vsebino in kratek potek zgodovinskih dogodkov od leta 1989 doma in v svetu in katerih posledica je bila vojna za Slovenijo 1991. Ta razstava je prvič postavljena v taki obliki na 20 panojih.

Ob koncu je v svoji besedi župan občine Trzin Anton Peršak poudaril pomen takratnih dogodkov demokratičnih sprememb v naši družbi in sama dogajanja v času vojne za Slovenijo 1991, nazadnje pa je poudaril tudi pomen vstopa R Slovenije v novo evropsko združenje. Za zaključek pa je odprl razstavo »Vojna za Slovenijo 1991« in prisotne povabil na ogled.

Jože Kosmač

VSI SE NE VEDO

Vsak dan lahko slišimo ali beremo vsaj o ducatu najrazličnejših razstav. Nekateri, ki jih take stvari zanimajo, lahko izbrskajo še precej več podatkov, skoraj v večini pa so tisti, ki te informacije kar preskočijo. A da imajo takšno razstavo? Ja fino, ampak je predaleč in nimam časa! Kaj pa če je zanimiva razstava v domačem kraju? Ah, to pa že ne more biti kaj posebnega! Saj veste, kaj je Trzin? Spalno naselje, malo večja vas! Tiste, ki se še vedno trudijo tako razmišljati, bi jaz najraje prav grdo pogledal. S takšnim odnosom sami prav gotovo ne bodo nič izboljšali, lahko pa le širijo neko zmotno prepričanje. Trzin namreč že nekaj let ni več mrlovo naselje, kjer bi se dalo samo spati. V njem se marsikaj dogaja, in to ne le neke »brezvezne« zadeve! Že če se potrudite in preučite program letošnje trzinske pomladi, boste odkrili, da je v njem tudi nekaj dogodkov, ki se jih ne bi sramovali niti v »velikem svetu«.

Če bi spraševali prebivalce Trzina, ali vedo, kaj je zdaj v avli Centra družbenih dejavnosti Ivana Hribarja, bi jih bilo prav gotovo več kot polovica od tistih 4000 ali več glav, kolikor naj bi jih hodilo spat v Trzin, verjetno v zadregi. Mogoče bi povprečje reševali člani društva upokojencev in tisti, ki imajo opravka v ambulanti ali pa v krajevni knjižnici. Vendar je avla centra gostila že nekaj prav vrhunskih razstav. O razstavi rezbarjev smo pisali v prejšnji številki. Na ogled so bile stvarice, ki se jih ne bi sramovali pokazati tudi v precej uglednejših razstaviščih, kot je trzinsko. Sredi aprila pa je avla Centra Ivana Hribarja gostila še eno izjemno razstavo, ki je po svoji kakovosti prav gotovo presega trzinske okvire.

Tisnikarjeva razstava vredna ogleda

V četrtek, 15.4. zvečer, so slavnostno odprli razstavo del znanega slovenskega slikarja samouka Jožeta Tisnikarja. Na prireditvi so se zbrali nekateri vidni predstavniki občine, umetniki, kar številna pa je bila tudi delegacija gostov iz Tisnikarjevega domačega

razstave smo pogrešali kar nekaj tistih, ki se imajo za vidnejše Trzinčane. Res, da je skoraj istočasno v dvoranici Marjance Ručigaj potekalo zanimivo potopisno predavanje o alpinistični ndpravi v Afganistan, a tudi tam, razen nekaj planinskih zasnenjakov, ni bilo pretirane gneče. Razstava in predavanje si nista »odžirala« obiskovalcev.

Več bralcev me je že opozorilo, da občinski svetniki iz sedanjega sklica zelo redko prihajajo na prireditve v občini, kot da so vzvišeni nad tem in nad svojimi volivci. V prejšnjem mandatu se je večina bolj trudila obdržati stik z bazo in živeti s Trzinom. Zdaj sta, poleg župana, na občinskih prireditvah v povprečju le dva od dvanajstih svetnikov. Mogoče bi morali v občinskem svetu kdaj spregovoriti tudi o tem. No ja, občinske volitve so še daleč. Kakor koli že, otvoritev razstave Jožeta Tisnikarja je bila pomemben dogodek, ki je udeležencem obogatil in olepšal tisti večer. Nenazadnje je bilo prijetno poslušati tudi veselo in ubrano prepevanje sopranistke Agate Šumnik Zgonec, kramljati z znanci in okušati dobrote, ki so jih pripravili v gostišču Narobe.

Kako je nastala sedanja država

Druga zelo zanimiva in ogleda vredna je bila razstava Vojna za Slovenijo, ki so jo odprli v ponedeljek, 3. maja. Razstava je celovit prikazala dogodke, ki so pripeljali do osamosvojitve Slovenije in nato do vojne za lastno državo. Razstavljene slike, dokumenti in predmeti so marsikomu obudili spomin na čase pred desettletjem, verjetno pa je lahko vsak na razstavi izvedel tudi kaj takega, kar še ni poznal. Trzinčani smo še zlasti z zanimanjem gledali za naš kraj kar preskopo poročilo in fotografije, ki so nastale ob zgodovinski bitki v Trzinu, ker pa je šli za celovit prikaz zgodovinskih dogodkov istega časa v Sloveniji, smo to pomanjkljivost radi oprostili. Razstava je bila odprta tudi v času Florjanovega sejma, vendar bi bil obisk na njej vscceno lahko večji, kot je bil. Razstava je bila res vredna ogleda.

Organizatorji se torej trudijo, vhodna dvorana v Centru Ivana Hribarja je že opravičila svoj namen, slabše pa smo se odrezali Trzinčani. So res za spalno naselje?

Miro Štebe

kraja Slovenj Gradca. Nekaj vpljudnostnih besed o pomenu Tisnikarja in o razstavi sta uvodoma izrekla župana Trzina in Slovenj Gradca, umetnika in njegovo delo pa je predstavil znani umetniški kritik dr. Mirko Juteršek.

Tisnikar je postal znan po svojih slikah z otožnimi prizori, povezanimi z umiranjem in smrtjo. Doživetje smrti je, kot je poudaril Juteršek, eno najmočnejših človeških čustev, turobnost in žalost pa je blizu slovenskemu človeku. Tisnikarjeve slike govorijo o nemoči človeka, njegovi žalosti, obupu in praznini, v spomin priključijo podobe nekdanjih obredov ob izgubah najbližjih in opominjajo, da čas beži. Čeprav Tisnikarjeve slike niso ravno take, da bi jih vsak želel za polepšanje stanovanja, je bila predstavitev njegovega dela v Trzinu zares vredna ogleda in dogodek, ki ne bi smel kar tako mimo tistih, ki dajo kaj na kulturo. Ob odprtju

AVTOLIKARSTVO VIDMAR

Nudimo vse avtoličarske in avtokleparske storitve

Hrabarova 78, 1236 Trzin, Tel.: 01/564-20-27

CIVILNA ZAŠČITA: VAJA DELA MOJSTRA

Zoran RINK & Andrej GRIL sta mnogim Trzinčanom dobro poznana, saj sta nepogrešljivi člen med gasilci, planinci, pri zaščiti prometne varnosti in seveda pri občinski civilni zaščiti. Za svoje delo sta v aprilu prejela republiško priznanje civilne zaščite, o čemer smo v Odsevu že poročali. Tokrat pa nekoliko več o njunem delu ter delu civilne zaščite.

Pred kratkim sta dobila republiško priznanje na področju civilne zaščite. Najprej vama zanj čestitam, zanima pa me, kako se tako priznanje dobi, kaj je potrebno narediti zanj?

RINK: Za priznanje te mora nekdo predlagati. Verjetno je župan čutil vsaj mislim, da je bil on, da dobro delam, in me je zanj predlagal.

GRIL: Hvala za čestitko. Kolikor mi je poznan protokol, sile, ki sestavljajo civilno zaščito, posredujejo občinskemu štabu civilne zaščite predlog prejemnikov za priznanja. Občinski štab predloge pregleda in jih lahko zavrne, dopolni in/ali pošlje županu. Predlog vsebuje osebne podatke, obrazložitev ter slopno priznanje, za katerega se posameznega prejemnika predlaga. Župan predlog lahko zavrne, dopolni in/ali posreduje naprej na Civilno zaščito Republike Slovenije oziroma državno komisijo za priznanja in odlikovanja, ki dokončno odloči o primernosti podelitve posameznega priznanja prejemniku.

V gasilski organizaciji, katere pripadnik sem, ne delamo za priznanja. Največje priznanje je rezultat minelega dela, hvaležnost pomoči potrebnih in kolegov za tovariško pomoč in nenazadnje osebno zadovoljstvo, da smo si ga prostovoljno naložili, opravili kakovostno, na visokem nivoju.

Kaj vama to priznanje pomeni?

RINK: Jaz še vedno čutim, da nisem naredil veliko, sem pa vesel, da sem to priznanje dobil. Sicer ga nisem pričakoval, niti nisem imel posebne želje, da bi ga dobil, je pa verjetno župan čutil potrebo, da bi mi podelil to priznanje. Je pa res, da je to neke vrste zadoščenje za vse tiste ure, ki jih prostovoljno narediš in za delo ne zahteva nobenega nadomestila.

GRIL: Mogoče se bo slišalo nekoliko nenavadno, ampak do priznanj in odlikovanj sam osebno nimam ravno najboljšega mnenja. Danes smo glede na obsežnost in kompleksnost organizacije posameznih projektov primorani sodelovati z večjim številom članov, ki vsak po svoje prispevajo h končnemu rezultatu. S podelitvijo priznanja posamezniku se iz skupine članov poudari posameznika, ki pa mogoče včasih, v nekaterih primerih, vseeno ni najbolj zaslužen za skupinski uspeh oziroma takšno ali drugačno vrsto priznanja.

Zato osebno veliko bolj odobravam skupinska priznanja, kjer praktično ni nihče prikrajšan, in pa seveda ustne pohvale na samem mestu, ki dostikrat na kratek rok dvigujejo moralo, na dolgi rok pa zavest oziroma pripadnost prostovoljnemu gasilskemu društvu. Od nadrejenih, ki so ponavadi zadolženi za pohvale, to seveda zahteva veliko gibanja med člani, organiziranja, koordiniranja in sodelovanja pri skupinskih akcijah.

Vseeno pa se priznanje ne dobi kar tako. Oba sta prav gotovo velika naredila na tem področju.

RINK: Včasih na področju civilne zaščite v Trzinu resnično nismo imeli ničesar. Pred leti, ko je v Trzinu delovala še krajevna skupnost, je za civilno zaščito skrbel poverjenik civilne zaščite, zagotovljena so bila tudi določena sredstva, vendar mislim, da ljudje preprosto niso vedeli, kako naj bi se civilna zaščita razvijala, in so denarna sredstva razdelili med društva. Kar niti ni tako narobe, saj so tudi društva tiste sile civilne zaščite, ki se pridružijo reševanju v primeru nesreče. Ko sem sprejel funkcijo poveljnika civilne zaščite (po ustanovitvi občine), smo bili vsi v civilnem

štabu mnenja, da je potrebno sredstva in opremo iz domačega skladišča prenesti v trzinsko skladišče, ki je zaenkrat v še neizdelanem zaklonišču na Kidričevi

V skladišču imamo odeje, šotorske plahte, spalne vreče, plinske maske in podobno. Sedaj pa se trudimo, da s pomočjo proračunskih sredstev dokupimo potrebno opremo, vendar pa ne težimo k temu, da bi proračun bremenili z velikimi stroški, lako da počasi dokupujemo vsako leto nekaj. Tudi novi gasilski avto je bil, na primer, kupljen s pomočjo sredstev, namenjenih za civilno zaščito.

Andrej, kakšno je tvoje sodelovanje na področju civilne zaščite in kako je povezano z gasilci?

GRIL: Na področju zaščite, reševanja in pomoči sodelujem kot član prostovoljnega gasilskega društva (PGD) Trzin. Predstavniki PGD Trzin v občinskem štabu CZ je predsednik PGD Trzin. Zaradi zmanjšanja stroškov, boljše koordiniranosti in sodelovanja sil za zaščito, reševanje in pomoč smo v naši občini operativni gasilci hkrati tudi člani »udarna« enote CZ, saj smo opremljeni z osebno in skupno zaščitno opremo ter s posebnimi napravami – pozivniki za tiho alarmiranje, ki omogočajo, da se v primeru požara, naravnih ali drugih nezdov zberemo in odhitimo na kraj nezgode v relativno zelo kratkem času. V povprečju se naši časi izvozov gibljejo okrog 6 minut od prejema poziva iz Regijskega centra za obveščanje Ljubljana (112).

Hkrati sodelujemo z občinsko CZ tudi pri nakupu zaščitno-reševalne opreme, na področju izobraževanja oziroma usposabljanja članstva, vaj in drugo.

Se boljše sodelovanje s CZ pa pričakujemo z izgradnjo novega gasilskega doma, v katerem bi bile nameščene vse sile s področja sistema varstva pred naravnimi in drugimi nevarnostmi v občini Trzin, kar bo vsekakor pripomoglo k boljši usklajenosti delovanja teh sil.

Kakšno je delo civilne zaščite in občinskega štaba?

RINK: Civilna zaščita je v Sloveniji včasih zelo slabo delovala. Sile zadnjih nekaj let se vzpostavljajo novi okvirji za delo, sprejemamo nove načrte za različne nesreče. V njih je navedeno, kako se ravna v primeru nesreče, katera materialna sredstva so zagotovljena, sklic moštva, aktiviranje sil za pomoč in zaščito ljudi ter imovine. Včasih je bil enoten načrt za vse vrste nesreč, sedaj pa so načrti posamezni, torej eden za poplave, eden za potrese in eden za nevarne odpadke. Načrt za potres smo Trzinčini že pripravili, ostali pa so še v delu. Vsi ti načrti bodo kmalu objavljeni na naši spletni strani, vezani na stran Občine Trzin. Tako se bodo občani lahko seznanili o tem, kako naj v primeru nesreč delujejo in ukrepajo. Na vseh načrtih je navedeno tudi, kakšni bodo ukrepi civilne zaščite ter vseh njenih sil (to so vse

enote, določene z zakonom, pa tudi različna društva, na primer gasilsko, jamarsko, planinsko...).

In ker vaja dela mojstra, civilna zaščita organizira različne vaje, podobne reševanju ob morebitnih nesrečah. Ljudje, ki vidijo take vaje, potem bolje vedo, kako naj se orientirajo v primeru nesreče. Mi, ki vadimo, pa lahko potem ob nesrečah hitreje in bolj strokovno pomagamo.

Sama civilna zaščita je drugače organizacija, katere delo je uravnavano z zakonom in podzakonskimi akti. V Trzinu deluje civilni štab z devetimi člani ter enote civilne zaščite (enota za tehnično reševanje, prvo pomoč, za sanacijo). Sam nagibam k temu, da so posamezniki v enote vključeni prostovoljno in ne pod prisilo, da jih delo v enotah zanima in da so pripravljeni na različna usposabljanja ter da vsak posameznik ve, zakaj je enota potrebna. Ker med starejšimi nisem našel toliko posluha, sem potem poskušal v osnovni šoli. Sedaj imamo že dve leti krožek civilne zaščite, na katerem se otroci učijo vse o tem. Kaj vse znajo, pa so pokazali na Florjanovem sejmu.

GRIL: Za delo civilne zaščite in občinskega štaba nisem ravno najbolj primeren sogovornik, lahko pa zato na kratko naštejem naloge poveljstva PGD Trzin, ki ga vodi poveljnik PGD Trzin. Poveljstvo organizira in izvaja naloge za operativno pripravljenost gasilske enote, organizira vaje, nastope in tekmovanja v društvu, opravlja analize gasilskih intervencij v občini, organizira strokovno usposabljanje, preverjanje gasilskih spretnosti ter druge operativne naloge. Skratka, poveljstvo je najvišji organ društva na strokovno-operativnem področju.

V zadnjem času želimo v PGD Trzin dati poleg stalnemu in načrtnemu usposabljanju operativnega članstva poudarek tudi delu z mladimi, saj se zavedamo, da je društvo brez mladine kot drevo brez korenin.

Poleg dela z mladimi je tu še delo z ženami ter starejšimi gasilkami in gasilci.

Osebnostem in ninerji, da je član ali članica z znanjem, ki je obogateno z izkušnjami, kar pomeni delavnega člana, saj si je z delom najlažje pridobiti izkušnje, največja vrednost za društvo. Te vrste člani so tudi neke vrste motor gasilstva ne samo v Trzinu, ampak širom po Sloveniji, saj bi bilo drugače 1292 prostovoljnih gasilskih društev le skladišča drage opreme, ki jo z nepravilnim rokovanjem hitro pokvarimo ali pa ji močno skrajšamo življenjsko dobo.

PGD Trzin je z 98-letno tradicijo najstarejše društvo v Trzinu in je stabilno. In ta stabilnost, ta rdeča nit gasilstva je nesebična pomoč sočloveku v neugodi. To humanitarno stavilo nas, prostovoljna gasilska društva, ločuje od ostalih društev v Sloveniji, zato ni čudno, da smo najbolj mpožična organizacija, imamo najdaljšo tradicijo in največjo podporo in razumevanje pri ljudeh.

Naše članstvo se črpa predvsem iz naših občanov, gasilci pa smo ljudje, ki se dokazujejo z delom, zato bomo veseli vsakoga novega člana ali članice, ki bo zavestno in prostovoljno pripravljen/a pomagati pri uresničevanju našega humanega poslanstva.

Ali celotno delo civilne zaščite temelji na prostovoljstvu?

RINK: Več ali manj. Vendar pa so nekatere stvari plačane, na primer različna izobraževanja, polni stroški za prevoz do kraja izobraževanja...

Kdo pa se civilni zaščiti lahko pridruži?

RINK: Civilni zaščiti se lahko pridruži vsak, ki ima željo pomagati ljudem in ki ga zanima reševanje v nesrečah. Z znanjem in vedenjem lahko namreč vsak član civilne zaščite v veliki meri pomaga ljudem.

Mateja Erčulj

Podmladek CZ ne miruje

Na letošnjem dnevu odprtih vrat v Osnovni šoli Trzin in na Florjanovem sejmu je bilo prvič nazorno predstavljeno oživljanje nezvestnega ponesrečenca. Izvajali so ga člani podmladka civilne zaščite OŠ Trzin. Obiskovalce je bilo veliko in posamezniki so preizkusili svoje znanje. Člani podmladka so jim pri tem z veseljem priskočili na pomoč in opozarjali na pravilno izvajanje umetnega dihanja in masaže srca. Opozorili so jih tudi na pravilno ravnanje s ponesrečencem pred in po oživljanju.

Zoran Rink

»Žerjavčkom« posijalo sonce

Rimljani so dejali »Kogar bogovi ljubijo, mlad umre«.

Žerjavčki imamo svojo razlago: »Kogar bogovi ljubijo, ima na svojem izletu lepo vreme!«

Že pred nekaj meseci smo določili 21. april za dan, ko se bomo podali na ogled naše morske obale s pogledom z morja. V neverjetnem deževnem aprilskem vremenu smo izbrali najlepši dan preteklega meseca, kljub temu da smo bili še nekaj dni pred izletom močno zaskrbljeni, kakšno bo vreme.

Res smo imeli srečo in v lepem sončnem vremenu smo se odpeljali proti našemu morju do Portoroža, kjer smo se vkrcali na ladjo »Burja« in popeljali na ogled Sečoveljskih solin in sklopišč z morske strani. Nato smo se usmerili proti nedoločeni meji s Hrvaško, se obrnili in odpuli proti Izoli. Tam smo imeli kratak postanek, med katerim smo si ogledali mesto. Po ponovnem vkrcanju smo se odpeljali proti Luki Koper, si z morske strani ogledali naše pristanišče in nadaljevali plovbo proti Ankaranu in naprej do italijanske meje. Tam smo obrnili proti Piranu, se izkrcali in sprehodili po mestnem jedru. Vrnili smo se na ladjo in odpuli nazaj do Portoroža.

Ves čas našega izleta nam je lastnik – kapitan Burje g. Franjo predstavljaj znamenitosti in zgodovino lepe razgibane male obale našega morja. Da bi bilo naše potovanje po morju popolno, so nam postregli s kosilom. Ljubitelji morskih specialitet so si privoščili ribe, ostali pa hrano z žara. Med vračanjem domov smo se ustavili še na gradu Socerb in si z njega ogledali Tržaški zaliv še s priče perspektive, nato pa smo se dobre volje po lepem dnevu vrnili domov.

Franč Pavlič

BELOKRANJSKO OBARVAN DAN ODPRTIH VRAT

Obota, 8. tega meseca, je bila v Trzinu res živahna, saj se je začel Florjanov sejem, za prijetnejše vzdušje in nekakšen uvod pa so v dopoldanskih urah poskrbeli učenci in učitelj osnovne šole, ki so pripravili dan odprtih vrat. Tokrat so za nosilno temo predstavitev izbrali Belo krajino. Učenci vseh razredov so pri svojem pouku obdelali katero od značilnosti ali zanimivosti naše najjužnejše pokrajine in jih ob dnevu odprtih vrat predstavili obiskovalcem.

Kot se spodobi, so v šolski avli najprej pripravili krajšo slovesnost, na kateri so učenci, predvsem tisti iz petih razredov, ki so pri pouku prav letos obdelovali pokrajino belih brez in pisanic, zapeli in recitirali nekaj pesmi, značilnih za deželo ob Kolpi. Ni so se mogli izogniti razigranim Mehurčkom Otona Župančiča, ki so jih sproščeno recitirali ob spuščanju milnih mehurčkov. Župančičeve pesmi so kasneje obiskovalci še večkrat srečali ob ogledovanju razstavljenega v učilnicah. Po krajšem uvodnem govoru gospoda ravnatelja Franca Brečka so se starši in drugi obiskovalci z veseljem razkropili po učilnicah in drugih prostorih šole. Povsod so jih čakala najrazličnejša presenečenja in zanimivosti. V razredih nižjih letnikov so malčki ob pomoči učiteljic in seveda staršev izdelovali najrazličnejše okraske in izdelke, značilne za Belo krajino. Iz papirja so oblikovali ptečinčke, čebelice in pikapolonice, iz stiropora so izdelovali tamburice, v eni od učilnic so na podobe zelenega Jurija lepili hršljanove liste, druge pa so iz gline oblikovali živalce in druge igračke, kakršne so in jih poznajo njihovi vrstniki iz Bele krajine. Iz enega prostora so se širile poskočne belokranjske melodije, druge pa so obiskovalci lahko videli, kako so včasih tkali blago, poskusili narediti pajacka koptiljačka ali so se spoprijeli z ugankami.

V učilnicah predmetnega pouka so šolarji pod skrbnim mentorstvom učiteljic in učiteljev predstavili resnejše, a zelo zanimivo prikazane teme v zvezi z Belo krajino. V eni od učilnic si je bilo tako mogoče ogledati, kaj se je v deželi med Gorjanci in Kolpo dogajalo v preteklosti, v drugi so poskrbeli za njen geografski oris, pri tem pa so poseben poudarili belokranjske gradove in cerkve. Spet v drugi učilnici so se učenci ukvarjali z zanimivostmi iz belokranjskega naravoslovja, v tretji pa z belokranjskimi šegami in navadami. Precej pozornosti je pritegnila skupina učenek in učencev, ki so pod vodstvom mentorja Dušana Gorenca obiskovalcem ponujali nekatere narodne jedi Bele krajine. Mamice so spraševale tudi za recepte, njihovi malčki pa so se navduševali predvsem za sladoled, ki pravzaprav ni značilen samo za Belo krajino. Ogleda so bile vredne tudi jedi, ki jih je pri svojih pogrinjkih uporabila skupina pod vodstvom mentorice Ive Dolenc. Za podlago oziroma pregrinjala so uporabili značilne belokranjske tkanine in vezanine, jedi, ki so jim pridali pazljivo izbrane in

razpostavljene okraske, predvsem zelenje in cvetje, pa so kar vabile k poskusi. Na pravih starinskih statvah je možak, oblečen v pravo belokranjsko platno, prikazoval, kako so včasih tkali blago iz različnih materialov, zelo zanimiv pa je bil tudi prikaz krašenja belokranjskih pisanic. Mamice so z zanimanjem spoznavale, kako so belokranjske ženske včasih škrobile in negovale platno. Seveda so učenci poskrbeli tudi za podrobnejši

prikaz belokranjskih šeg in navad, domačih obriti, znanih osebnosti dežele Petra Klepca, narisali pa so tudi risbe z belokranjskimi motivi.

Zanimive so bile tudi predstavitev nekaterih krožkov, ki delujejo na šoli. Planinci so predstavili alpinistično in planinsko opremo, planinsko literaturo in dejavnost trzinskega mladinskega odseka, strelci so s ponosom opozorili na nedavne vidne uspehe njihovih članov. Moški del obiskovalcev, neredko pa tudi predstavnice nežnejšega spola, so pritegovali različne puške in pištole ter oprema, ki jo uporabljajo strelci, modelarji so predstavili najrazličnejše makete in modele letal, ladjic in drugih vozil, mladi pa so z navdušenjem tipkali na tipkovnice računalnikov, iskali računalniške igrice ali pa se udeleževali računalniške igre, ki so jo pripravili prav za to priložnost. Marsikdo se je ustavil pri danih civilne zaščite, ki so prikazovali oživljanje ponesrečencev. Pred šolo so taborniki pokazali nekaj svojih spretnosti, zelo zanimiv pa je bil tudi prikaz o tem, kako se širi ogenj, ki so ga pripravili gasilci. Nikakor ne smemo prezreti tudi živahnega dogajanja v šolski telovadnici, saj so se tam vse dopoldne vrstili različni prikazi, šaljiva in zaresna tekmovanja. Prav vsi, ki so tako ali drugače povezani z trzinsko šolo, so se tega dne izkazali in za obiskovalce pripravili res zanimiv dan odprtih vrat.

Miro Štebe

22. april - mednarodni dan zemlje DO ZEMLJE NISMO PRIJAZNI

Vsako leto se zvrsti cel niz dni, ki so posvečeni različnim tematikam, od materinskega dneva, dneva otroka, dneva knjige... pa vse tja do dneva zemlje. In ravno slednji je še prav posebej pomemben, saj naj bi z njim opomnili ljudi na ekološko problematiko našega planeta. Tematika, povezana z zemljo, ki v tem primeru simbolizira predvsem človekovo naravno okolje, naravo kot tako in življenje, je namreč zelo tehtna in zaskrbljujoča. Toda po številu obiskovalcev prireditve, posvečene dnevu zemlje, ki jo je organiziral in tudi vodil župan občine Trzin g. Tone Peršak, že ni bilo čutiti tako. Saj se je prireditve udeležilo le šest ljudi, poleg tistih, ki so v njej tudi sodelovali.

Na začetku je spregovoril župan in povedal nekaj stvari, ki se tičejo zemlje in etičnih vprašanj, povezanih s človekovim okoljem, ki, kot pravi g. Peršak, pravzaprav odražajo človekov odnos do sebe; ko npr. zastrupljamo vodo, zemljo, zrak..., se očitno ne zavedamo dovolj, da sami pijemo to vodo, jemo od te zemlje in dihamo ta zrak... Tisto, kar uničujemo, nato sami uživamo in s tem škodujemo sebi. Omenil je tudi še posebej za zahodno civilizacijo zelo značilno t.j. antropocentrično držo, pri čemer je bistveno to, da človek vse stvari meri po sebi in se razglasa za gospodarja vsega drugega (okolja) in na podlagi tega meni, da z vsem lahko ravna tako, kot njemu godi. Posledice takega ravnanja pa so zelo hude, npr. porušeno ravnovesje v okolju.

Zanimivo je tudi to, na kakšen način izražajo ljudje svoj odnos do zemlje; le-ta se razlikuje od posameznika do posameznika. Kot je dejal g. Peršak, pa prihaja tudi do stereotipov, med katerimi je najbolj pogosto primerjanje zemlje z materjo. Z materjo, ki nam daje kruh, ki nas ohranja pri življenju in nam na koncu življenja nudi pribežališče v svojem objemu, v grobu. Še posebej v zahodni družbi se je izoblikoval izrazito problematičen odnos do zemlje kot lastnine, kar lepo ponazarja primer osvajanja Amerike. Indijanci namreč niso mogli razumeti tega, da si nekdo sploh hoče polastiti zemljo. Zemljo so smatrali za nekaj skupnega, tudi živanim. Zemljo so imeli le v uporabi. Zahodna civilizacija pa vidi v zemlji (mišljeno je okolje kot takno) zgolj sredstvo in v skladu s tem je naš odnos do zemlje tak: neusmiljeno uničevanje, neusmiljeno prilagajanje le-te sebi. Ta odnos se je razvil v pridobitniško smer. Gre za ideologijo ekonomske rasti in potrošništva, ki teži samo k nenehni produkciji, se ne obrača na posledice in na koncu vodi v popolnoma nemogoče pogoje za življenje.

Tukaj pa je tudi poveljujoč odnos do domače zemlje, ki je še posebej pri Slovencih zelo izpostavljen. Kar spomnite se Prešerna, Cankarja, Kuntnerja... V svoji poeziji zelo radi opjevajo zemljo. Ob tej priložnosti sem navzočim z recitalom treh pesmi, in sicer Zemlja Jožeta Šmida, Kamen Toneta Pavčka in Seme zemlje Daneta Zajca, oživila njihov odnos do navezanosti do zemlje.

Skratka, kot je ugotovil župan, so odnosi do zemlje zelo ambivalentni. To je bilo razvidno tudi iz različnih stališč, ki so jih predstavili gostje prireditve. Najprej so se predstavile učenke OŠ Trzin, ki so nam s svojimi prispevki poskušale dopovedati, da se moramo zavedati, da smo tudi sami del narave. Da moramo naravo varovati, kajti v nasprotnem primeru se bo obrnila proti nam. In da si ljudje z odnosom, kot ga imamo do narave, sami koplje-mo jamo, v katero bomo slej ko prej padli! Svoj prispevek k tovrstnemu razmišljanju je v nadaljevanju, kot profesorica zemljepisa, dodala tudi Tatjana Tonin, ki je še posebej izpostavila problematiko širjenja puščave, krčenje deževnega pragozda, problem erozije in navedla nekaj primerov tega, kako se narava zaradi prevelikega izkoriščanja in poseganja vanjo lahko obrne proti človeku. O tem, kako gledajo na zemljo kmetje, predvsem kot na vir preživetja, pa smo nekaj malega lahko slišali od Damjana Jemca. Piko na i pa je s svojim prispevkom o odnosu do zemlje z vidika oblikovanja prostora in okolja dodala Sida Valentinič, univ. dipl. krajinska arhitektka, trenutno zaposlena na Občini Trzin. Njen glavni poudarek je bil ta, da je potrebno krajino varovati preventivno s pomočjo premišljenega prostorskega planiranja, kamor spada: varstvo kakovosti bivalnega okolja, varstvo virov (potrebni za življenje) in varstvo narave. Skratka, ko stremimo k razvoju, je potrebno gledati tudi na varstvo okolja in ohranjati harmonijo med ljudmi in zemljo oz. njihovim naravnim okoljem. Ja, kar zanimivo je bilo prisostvovati na tej prireditvi. Saj je bilo vzdušje kar se da sproščeno, pa tudi zelo poučno je bilo! Niti trenutek mi ni bilo dolgčas in še manj žal, da sem bila tam. Pa še osveščeno o varovanju in ohranjanju okolja se mi je nekako bolj prebilo v ospredje. Zato se že veselim naslednje podobne zadeve, ki bi se seveda vrтела okoli kakšne druge tematike. Pa še to: nič zato, če tokrat ni bilo kaj prida obiskovalcev, s pripravljanimi še novih takih in podobnih prireditev se bodo sčasoma že privadili prihajati nanje tudi drugi. Neznadnje je tudi kakovost in zanimivost dobra reklama. Pravijo, da dober glas seže v deveto vas. Zatorej, le tako naprej!

Osnovnošolci so ob dnevu zemlje izdelali tudi plakate, povezane z okoljevarstveno tematiko. Najzanimivejši je predvsem plakat 4. a razreda z naslovom Skrb za domači kraj, preko katerega opozarjajo na tisto, za kar je v Trzinu dobro poskrbljeno, in na tisto, kar je vredno graje:

- **premalo poskrbljeno:** smeti v Pšati, neurejena smetišča, divja odlagališča, pasji iztrebki, polni zabojniki, polomljeni koši, premalo parkirišč, preveč pozidano, premalo igrišč, neurejena igrišča in postajališča.
- **dobro poskrbljeno:** tedenski odvoz smeti, čistilne akcije, kosovski odvoz odpadkov, zbiranje vejčevja, ekološki otoki, trim steza, vrečke ob smetnjakih, plin.

Ob dnevu knjige: Kje ste Trzinci?

Tokrat so se na Občini odločili, da homo Trzinci dostojno obeležijo kar dva posebna dneva ob koncu aprila: najprej dan zemlje (22.4.), potem pa še dan knjige (23.4.). Obakrat je šlo za zelo pomembni temi, na kateri so želeli opozoriti prebivalce, žal pa je bil odziv vse prej kot dober.

Prazniku knjige so posvetili kar dva dneva in ob tem pripravili več prireditev, ki naj bi prebudile, po izkušnjah sodeč, zelo zaspan Trzin. Na ploščadi pred Kulturnim centrom Ivana Hribarja je bil sejem novih in rabljenih knjig, razstavljena pa je bila tudi planska literatura (v organizaciji PD Onger Trzin). Še eno razstavo knjig, in sicer starih knjig bivše trzinske knjižnice pa si je bilo mogoče ogledati v knjižnici Tineta Orla Trzin.

Zvečer prvega dne so v avli centra Ivana Hribarja najprej člani KUD-a Franca Kotarja Trzin pripravili recital z naslovom Martin Krpan in Evropska skupnost. Prireditelj je skušala najti povezavo

med slovenskim knjižnim in hkrati nacionalnim junakom in vstopom Slovencev v EU. Vse skupaj je bilo zasnovano kot zabavna predstavitev Krpana iz različnih zornih kotov, z vmesnimi dialogi med Krpanom in cesarjem ter odlomki pesmi Andreja Rozmana-Roze o Krpanu. Rdeča nit nastopa je bilo razglabljanje o tem, kaj se je pravzaprav skrivalo v vreči, ki jo je Martin tihotapil čez mejo, in za kar je Levstik uporabil izraz angleška sol. Izkazalo se je, da o tem lahko obstaja kar nekaj interpretacij. Kajti angleška sol je bila nekdaj lekarniško ime za odvajalo, utegnilo pa bi biti celo ime za soliter. Ali pa je šlo v resnici zgolj za navadno kuhinjsko sol? Vse skupaj lahko razumemo tudi kot prispodobo, katera simbolni pomen se nanaša na znanje, modrost in knjige, zaplete pri tvorjenju soli pa kot metaforo nacionalnega kulturnega boja. V tem primeru lahko sklepamo, da je Krpan tovoril metaforo alternativnega kulturnega vpliva na Slovence oz. uvoz tuje pa-

meti in kulturno izmenjavo, ki je nujna za preživetje in blagostanje naroda.

Zanimivo, boste mogoče rekli. Toda ne toliko, da bi si stvar prišli bližje ogledat! Kajti čisto majčkeno, ampak zares čisto majčkeno je manjkalo, da ni vsa zadeva zgrmela v prepad. Ob napovedani uri pričetka recitala namreč poleg župana in še ene gospodične ni bilo nobenega drugega poslušalca. No, potem pa nam je izpred centra Ivana Hribarja le uspelo privabiti še štiri poslušalce, sredi programa pa so solidarno pristopili še člani Žerjavčkov, ki so v sosednji dvorani ravno končali vaje za sledečo prireditev. Ja, kaj hočemo, ljudi ne moremo na silo, kot črčike s travnato bilko, zbežati iz njihovih luknjic.

Kmalu zatem je bila v dvorani Marjance Ručigaj naslednja prireditev. Šlo je za večer trzinskih pesnikov žerjavčkov (Nežka Andrejaš, Anka Jurše, Emil-Milan Kuferšin) in predstavitev zbirke pesmi z naslovom »Venček pesmi za razmislek« Alojza Muharja. Kot recitatorka njegovih pesmi je sodelovala še O. Stopar. Recitalu je prijetnejši in bolj žlahten pridih dodal še nastop mešanega pevskega zbora »Žerjavčki« pod vodstvom Alenke Markus, v katerem pojejo tudi vsi omenjeni pesniki.

Uvodoma je priložnosti primerno nekaj besed, navezujočih se na dan knjige, prispeval tudi trzinski župan Anton Peršak. Poudaril je predvsem to, kako je knjiga pomembna pri oblikovanju ljudi, česar pa se dandanes vse premalo zavedamo. Zdi se celo, da je knjiga v današnjem času ogrožena, predvsem zaradi elektronskih medijev, ki vedno bolj prihajajo v ospredje, poleg tega pa ljudem, v vedno bolj tekmovalnem in hitrem ritmu življenja, zmanjkuje časa za branje. Kot pravi župan, se veliko ljudem branje zdi celo neproduktivno. Malo jih pri tem pomisli, da branje človeka še kako oblikuje, saj knjiga za razliko od ostalih medijev pri branju terja intenzivno sodelovanje, v toku katerega si bralec ustvarja predstave zmoglosti, s pomočjo katerih si lahko predstavlja tudi stvari, ki jih ni. In če si človek ne bi bil sposoben domišljati stvari, ki jih ni, tudi ne bi mogel izumljati novih stvari. Tudi zato je zelo važno, da bremo!

Ostrednji mož predstavitve, trzinski pesnik Alojz Muhar, je že kot osnovnošolec rad veliko prepeval in pisal pesmi. Kot pravi sam, ga pri skladanju verzov vodi predvsem misel in želja, da poda slovensko pesem ter da vzbudi veselje in radost ljudem, ki jim prisluhnejo. S tem namenom je med leti 2001-2003 tudi nastala njegova zbirka pesmi; k izdaji te-le ga je spodbudilo predvsem povabilo Radia Ljubljana, da nastopi v oddaji Besede, besede. Ob prireditvi ob dnevu knjige pa se je prisotnim, tudi tukaj se obiskovalci niso ravno preživljali za sedeže, predstavljal je desetimi pesmimi, izmed katerih je štiri predstavil sam, druge pa so prebrali njegovi prijatelji žerjavčki.

Moram reči, da je bilo zelo zanimivo prisluhniti Alojzu Muharju, kako z vsem zanosom in pogumno pozo podaja svoje verzje. Že iz same barve glasu in z žara podajanja pesmi je bilo čutili, kako njegova poezija prihaja iz globine njegove duše, iz srca – kakor pač hočete. In kako se verzi prepletajo z njegovim občutenjem sveta, z njegovim življenjem, z njim samim. Pri tem pogosto omenja spomine, predvsem na tista srečna mladostna leta, ki so velikokrat navdih njegovih pesmi. Nenehno prihaja na površje relacija med minevanjem in ostajanjem, kajti življenje počasi premine, tisto, kar ostane, pa je spomin. Vprašanje eksistence je torej še kako prisolno.

Da bi knjige približali tudi tistim najmlajšim, je naslednji dan, 24. aprila, Krajevna knjižnica Tineta Orla Trzin v dopoldanskih urah organizirala pogovor z mladinsko pisateljico Tatjano Kokalj. Toda bolj kot za pogovor je šlo za predstavitev njenih knjig in branje pravljic otrokom. No, najprej je povedala tudi nekaj stvari o sebi in svojem delu. Da uči na OŠ, piše učbenike, knjižne recenzije, sodeluje z mladinskimi revijami in objavlja članke s področja vzgoje. Za pisanje pravljic pa so pri njej namenjene tiste bolj večerne ure, ko v hiši vse potihne. Poudarila je tudi, da je tisti čas, ko se otrokom prebirajo pravljice, ponavadi najlepši dan dneva. In tudi nam je bilo prijetno prisluhniti simpatični pravljčarki, ko nam je iz svojega pravljničnega opusa prebrala dve pravljici, eno iz knjige Naježene prigode, drugo pa iz knjige Pravljice iz mišje luknje. Žal mi je le, da se ljudje v večini na to sploh ne ozirajo in ne odzovejo, in potem pride do situacij, v katerih se ne ve, ali zadevo sploh izvesti ali ne. Kajti saj veste, konec koncev je čisto vseeno, pred katerimi stenami je prireditev izpeljana – pred tistimi doma ali pa pred tistimi, kjer naj bi se imela le-ta (prireditev namreč) zgoditi. Toliko v razmislek.

Mirjam Štih

SPET PO MEJAH OBČINE

Turistično društvo Trzin bo tudi letos v sklopu prireditev ob občinskem prazniku pripravilo pohod po mejah občine Trzin. Tokratni, že VI. pohod, bo letos veljal tudi za eno od pohodniških akcij v sklopu prireditev za športno značko občine Trzin. Celotna pot je dolga 18 kilometrov in pol, vsi, ki jo bodo želeli prehoditi v celoti, pa se bodo v soboto, 29. maja, zbrali ob 6.45 na parkirišču pred faro cerkvi sv. Florjana v Trzinu. Pohod se bo začel ob 7. uri. Pohodniki bodo najprej krenili po ravnem delu poti skozi stari del Trzina in nato na trzinsko polje. Po tamkajšnjih stezah se bodo usmerili proti Depali vasi in nato proti trzinski železniški postaji. Od tam se bodo čez travnike podali proti posestvu Pšata in med poljo tudi prečkali istoimenski potok. Od kmetijskega posestva se bodo napolnili proti Dobravi, kjer se bodo ob 10. uri na križišču sešli s tistimi, ki bodo želeli prehoditi le polovico poti.

Od križišča, kjer naša občina meji na Mestno občino Ljubljana, se bodo povzpeli na greben, porasel z gozdom, ki vodi proti Rašici. Mimo Straškega vrha in spomenika na mestu, kjer je med vojno padel narodni heroj Cene Štupar, se bodo usmerili do tromeje med občinami Trzin, Mengeš in MOL v bližini naselja Rašica, od tam se bodo počasi spuščali pod Dobenom preko Ovjega brda do Ongra in se od tam spustili k brunarici smučarskega društva v Dolgi dolini. Tam bodo približno ob 12.30 pohod zaključili z malico, vsi, ki se bodo pohoda udeležili zaradi športne značke, pa bodo tam lahko uredili tudi vse potrebne formalnosti.

Pohod bodo vodili vodniki turističnega društva. Vse dodatne informacije lahko dobite po telefonu na št. Turističnega društva Trzin (564 45 28) ali v občinskem informacijskem središču (Center Ivana Hribarja) tel. št.: 564 47 30.

TRZINSKA PEŠPOT

NAPOVEDNIK DOGODKOV TURISTIČNEGA DRUŠTVA

29. in 30. maja – Predstavitev občine Trzin na Trdinovem sejmu v Mengšu – ob 120-letnici Mengeške godbe – TD

29. maj – Pohod po mejah občine Trzin (za športno značko občine Trzin): začetek ob 7. uri za celoten pohod pred trzinsko cerkvijo, ob 10. uri na križišču na Dobravi za pol poti.

25. junij – občinska proslava ob dnevu državnosti in kresovanje v kamnolomu – OT, KUD, SVVS, TD

26. junij – Mednarodni folklorni festival TD, OT

DRUSTVO PRIJATELJEV MLADINE

NATEČAJ ZA OBLIKOVANJE LOGOTIPA

Namen natečaja

Izdelava logotipa Društva prijateljev mladine TRZIN (v nadaljevanju DPM Trzin)

Vsečina natečaja

1. Idejni predlog (risbica) logotipa DPM Trzin

Predlog (risbica) naj vsebuje naslednje elemente:

- oblikovana na formatu A4
- v barvni ali črno beli tehniki
- CD zapis z datotekami logotipa ali znaka-logotipa – NI POGOJ!!!

Pogoji za udeležence

Natečaja se lahko udeležijo vsi prebivalci občine Trzin, ki do 10. oktobra oddajo ne smejo biti starejši od 16 let.

Na natečaju ne smejo sodelovati člani ocenjevalne komisije (kot avtorji ali mentorji) in njihovi ožji družinski člani. Vsek avtor lahko odda le en natečajni projekt, tudi v primeru, če sodeluje pri skupinski oddaji (razred, skupina v vrtcu).

Roki

Oddaja predloga je možna osebno pri ge. Ani Mušič (Osnovna šola Trzin) ali po pošti na naslov DPM Trzin, Mengeška 9, Trzin, najkasneje do 31. 8. 2004.

Ob predlogu naj bodo še naslednji podatki:

- ime in priimek natečajnika
- naslov natečajnika
- telefon, na katerega je dosegljiv on ali njegovi starši

Prasjanja lahko oddajate na: *monika.gladnik@amis.net* vse do 15. avgusta 2004.

Ocenjevanje

Kriteriji ocenjevanja

- ustreznost sporočilnosti oz. simbolika glede na dejavnost in pomen DPM
- estetska vrednost
- izvirnost oziroma razpoznavnost
- uporabnost

Ocenjevalna komisija:

- Renata Bedene, prof. likovne vzgoje
- Majda Ipavec, član DPM
- Jane Mušič, član DPM

Komisija bo objavila rezultate v tednu otroka, to je v mesecu oktobru 2004.

Natečajne rešitve bodo predstavljene v predhvorju Centra Ivana Hriharja.

Čas razstave bo objavljen naknadno.

Predlogov z logotipi ne vračamo.

Nagrade

Naročnik bo podelil

1. nagrado v znesku 5.000,00 SIT
2. nagrado v znesku 3.000,00 SIT
3. nagrado v znesku 2.000,00 SIT

Naročnik si pridržuje pravico, da nagradni sklad razdeli drugače, če ocenjevalna komisija oceni, da noben predlog ne ustreza kakovosti za podelitev prve nagrade.

S podelitvijo prvih treh nagrad nagrajencem naročnik odkupi vse materialne avtorske pravice. Nagrade bodo podeljene na otvoritvi razstave.

OTROK ZA ZDRAV RAZVOJ
POTREBUJE LJUBEZEN IN
VZGOJO

II. OTROKOV SVET

Otrokov svet je poln domišljije, močnih čustev, številnih vprašanj, dvomov, trditvev – to je svet, ki ga otrok preslikava v pogovor, pripoved, igro, likovni izraz, gib, in to z namenom, da bi razumeli in verjeli, da je to povabilo starešem in vzgojiteljem ena najbolj zanesljivih naložb v otrokov razvoj in učenje.

1. Svet, ki ga vidi otrok

Majhen otrok namreč vidi svet vendarle drugače kakor mi. Zanj imajo zavest vse stvari, ne le ljudje. Zelo majhni otroci pojmujejo svet podobno, kakor so ga pojmovali naši daljni predniki in kakor ga nekatere nemehanizirane šamonske skupnosti vidijo še danes. Veter, sonce, gora, plišasta igrača, hišna mačka ali domači zajček, rdečelični škratek ali nagajiva pikapolonica, dobra vila ali hudobna čarovnica ... se jim zdijo čisto enako živi kakor oni. Ker imajo sami zavest, jo pripisujejo tudi vsemu drugemu, kajti ne morejo si predstavljati, kako bi sploh lahko bilo drugače.

Zaradi tega žive majhni otroci v čarodejevem svetu, v katerem se lahko zgodi karkoli – bodisi čudovitega ali strašnega.

Majhni otroci ne dvomijo o tem, da so jih ponoči obiskali škrate. Prav lahko in prijetno se pogovore tudi s stensko uro, verjamejo, da se dež lahko pogovarja z oblaki in da sončni žarki božajo cvetlice. Njihovo zavest, da živijo v čarobnem svetu, še krepi dejstvo, da je vse podvrženo navidezno čudežnemu procesu spreminjanja in transformacije.

Tako si otroci svoj osebni videz spremenijo z oblačenjem in slačenjem, verjamejo v noč, ki jo pričarajo z lastnim premikanjem urinirnih kazalcev in zelo uživajo v igri, v kateri se igrače preobrazijo, oživijo, se skrivajo in so jim čudovite soigralke. Otroci zlahka verjame v magijo, kajti zanje je v veliki meri značilna ravno transformacija. Za otroka magična dejanja čarodeja v slikanici niso nič drugačna, kakor čarovnika matere ali očeta, ko prižge luč v sobi. In v tako magičnem svetu ni prav nič težko verjeti, da v vrtu plešejo vile, da v krošnjah dreves živijo prijazni strahci in da igrače komaj čakajo zvezdane noči, saj se takrat splazijo iz omare in se gredo svoje igre.

To so resnično čarobna leta otroštva, ko je otrok še dovolj majhen, da vidi svet z očmi pravljicarja, in hkrati dovolj velik, da drugim lahko prenese svoja doživetja s pomočjo jezika in drugih oblik sporočanja.

Srečna tista mati ali oče, ki se zmore med igro s svojim otrokom znova živeti v njegov čarobni svet. Če se nam to posreči, lahko ne le bolje razumemo svoje otroke, temveč ponovno spoznamo nekaj o nas samih, nekaj, kar smo že zdavnaj pozabili: po dolgih letih odkrijemo opuščen izbo na podstrešju in pod prašnim snopom sončnih žarkov spet ugledamo tiste knjige in igrače, ki so nam nekoč lepšale življenje. Med tistimi stenami vnovič doživimo prečernost, ki izhaja iz pustega občutka, da smo živi. In če imamo srečo, utegnemo za trenutek podoživeti majhnega otroka, kakršni smo bili nekoč – otroka, ki se brezskrbno zlekne na preprogi očaran predaja svoji najljubši igrici.

2. Otroška domišljija

Vnovično odkritje otroškega pogleda na svet je za odrasle pomembno, kajti v njem se skrivajo naše lastne in domišljije naših otrok, ustvarjalne sile. Način, kako odrasli, starši, obravnavajo ta otroški pogled na svet, je bistvenega pomena, kajti nerazumevanje utegne

otrokova obzorja tako omejiti, da se mu bo to poznalo vse življenje. ZAKAJ?

Domišljija je tista lastnost, ki nam omogoča, da si predstavljamo ali prisluhnemo stvarim, ki niso fizično navzoče. Povedati jo imamo za samoumevno; le redko se pogledimo v njeno pravo naravo. A v bistvu je silno nenavaden, čudovit dar. Čudovit zato, ker nam omogoča, da pozabimo na sedanjí trenutek in stopimo na neko drugo raven, kjer se lahko npr. predajamo spominom, vizijam in načrtom, pišemo zgodbe, rešujemo probleme, slikamo, se igramo, plešemo...

Domišljija je v veliki meri pot v našo notranjo razsežnost. Skoznjo lahko prodramo vse globlje v ta prostor. Skoznjo se v snu srečamo s sanjami. Skoznjo vidimo prihodnosti. Vsa velika duhovna in mistična izročila so gojila tehnike za razvoj, krepitev in uporabo domišljije.

Če otrokovo domišljijo omalovažujemo ali jo skušamo brzdati, s tem krnimo njegovo notranje življenje in pohabljammo njegove ustvarjalne moči. Siališče, da je otroštvo obdobje, v katerem se človek pripravlja na »zaresno« življenje, otroštvo močno podcenjuje. Otroška leta imajo enako legitimen smisel, kakor jih ima odraslost.

Domišljija je tista, ki otrokom in nam odraslim dopušča, da preizkušamo in uredimo stvari, ki smo si jih želeli ali namenili narediti. Če domišljijo gojimo že na samem začetku, je lahko trdna opora za vse življenje.

Kje je še več domišljije kot med otroki? Prav zato se moramo zavedati pomena pravega otroštva!

Domišljija in bogat fantazijski svet daje otroku osnovo za rast in sledenje za življenje v zunanjem svetu.

Prisotna je v vsakem času in na vsakem koraku, kjer so otroci. le da jim je potrebno prisluhniti, jih videti, slišati, spoštovati in upoštevati.

Otroci so neizčrpen vir domišljije, ne samo domišljije, tudi veselja, resnice, poštenosti, prijateljstva, iskrenosti, stvari, ki jih nam odraslim primanjkuje. In morda je prav zato med otroki še vedno tako lepo.

Še nadaljuje...

Mateja Chvatal
Društvo prijateljev mladine

Mojstru so rekli: »Učenci se te ne bojijo.« Pa je odgovoril: »Tudi jaz se ne njih.«

Perzijski

POTRJENI V VERI

25. aprila ob treh popoldan so učenci letošnjega sedmega razreda verouka prejeli dar sv. Duha, sv. birmo.

Za večino otrok je bil to velik dan, katerega se bodo spominjali še dolgo. Nekateri zaradi tega, ker so prvič oblekli srajco in kravato oziroma krilo, drugi zaradi daril, ki so jih dobili od svojih birmanskih botrov. Vsi pa se bodo spominjali dogodka, ko so v procesiji vstopili v cerkev, kjer jih je nagovoril škof birmovalec Andrej Glavan. Po pridigi so v procesiji stopili skupaj s svojimi botri pred oltar, kjer so izrekli svoje ime, škof pa jim je podaril zakrament sv. Duha ter jih s tem mazilil na čelo. Vsak birmanec je ponosno v pričakovanju stopil pred škofa in z nasmehom pokazal, da se veseli današnjega dne. Celotno mašo so polepšali birmanci sami ter njihovi starši, saj so se s svojimi prispevki domiselno vključili v obred. Najprej je ena od mamic s prečudovitim uvodom začela mašo, nadaljevali pa so birmanci z branjem berila, s prošnjami, uvodom v Očetovo molitev ter uvodom v pozdrav miru. Veliko je seveda k obredu dodal tudi sam škof, ki je z lepo pridigo nagovoril starše, botre ter birmance.

Vse to dogajanje je spremljal velik nasmeh vseh, tako škofa kot domačega župnika, ponosnih staršev ter birmancev samih. Po skupinskem in samostojnem slikanju so vsi odšli svojo pot, to je na kosila oziroma praznovati kako drugače.

S tem so se razcepili tudi poti udeležencev svete birmo. Nekateri ne bodo več prestopili cerkvenega praga, drugi so dobili še večji zalet, da bodo še naprej obiskovali Jezusovo hišo in se učili njegovega nauka, nekateri pa bodo postali le nedeljniki ali pa cerkev obiskali le ob največjih praznikih.

Za konec pa misel: Jezus vedno sprejema odprti rok, tudi če ljudje včasih pozabimo nanj ali pa mu po človeški krivici zapremo vrata za vstop!

Urša

Delo na prostoru ŠRC Trzin se pospešeno nadaljuje ...

POGLED IZ ZAODRJA

Pozdravljeni, ljubitelji kulture!

Pomlad je že z vso milino prišla tudi v Trzin, čeprav letos z nekoliko bolj mokrimi čevlji. Vse okrog nas se prebuja, bisti, cveti, raste, tekmuje, živi in se radosti. Deležni smo bili že tudi prvih toplih dni, četudi samo za vzorec.

Pred nekaj leti smo v KUD-u, ob Prešernovem prazniku, pripravljali recital vesele slovenske poezije. Verjemite mi, da smo v celotnem obširnem opusu vseh slovenskih pesnikov takrat komaj našli toliko optimističnih pesmi, ki opevajo veselje do življenja, da smo sestavili polurni program. Smo pa takrat naleteli na pesem Pomlad, avtorja Ervina Fritza, ki mi še vedno pride na misel ob prvih toplih pomladnih dnevih:

*Nenadoma v deželo je prišla
in brezice že kuštra kuštrav jug,
na strehi vrabci: vsi po dva in dva,
dekliske sohe: polne nežnih muk
Še mene, zrelega moža, ima,
da bi na zid skrivaj napisal f...*

Ne ne, Trzinci, ne pozivamo vas k čečkanju besed na f po javnih površinah. Saj veste, kako to gre: začne se s preprostim umorom, nato sledijo ropi in tatvine, konča se pa s pisanjem grafitov po zidu in z neodstopanjem sedežev na avtobusu starejšim osebam ... (povzeto prosto po Hitchcocku).

Ravno tako vas ne pozivamo k večji dejavnosti med osebami različnih spolov (ali pa zaradi mene tudi med osebami enakih spolov), čeprav to, glede na slovensko nataliteto, niti ne bi bilo tako slabo.

Se pa KUDovci trudimo, da bi nekaj teh pomladnih občutkov in veselja do življenja v Trzin prišlo tudi skozi kulturo. Občinska komisija za organizacijo festivala Trzinska pomlad, KUD in Turistično društvo že neke od marca skupaj pripravljamo program te prireditve.

S festivalom želimo poživiti in popestriti dogajanje v našem kraju ter Trzinem ponuditi kvalitetno, kulturno zabavo.

Prireditve bodo potekale šest sobor zaporedoma, začenši z 22. majem. Vse se bodo dogajale na različnih lokacijah v Trzinu, večinoma na prostem, v večernih terminih. Ogled vseh dogodkov bo brezplačen. Poleg tega se bo možno okrepčati še s kakšnim prigrizkom, kozarcem vina ali piva, za kar bo poskrbela gostilna Narobe.

Program smo zasnovali univerzalno. Vanj so vključene tako gledališke predstave, ulični teater, koncerti, literarni večer kot tudi folklor in otroške predstave. Vsega skupaj petnajst različnih izvajalcev s preko sto nastopajočimi.

Letos lahko s ponosom trdimo, da je Trzinska pomlad postala mednarodni festival. Najprej bomo 29. maja v dvorani Marjanca Ručigaj gostili literate iz celega sveta, udeležence srečanja pisateljev PEN. Morda bomo od blizu videli ali se celo lahko rokovali s kakšnim svetovnoznanim pisateljem ali celo Nobelovim nagrajencem za literaturo. Čez dva tedna, v soboto, 12. junija, nas bo zabaval pravi angleški cirкусant, klovn, žongler in čarovnik Coreo Balfour, potomec dveh generacij pravih cirkuških klovnov. Za zaključek festivala, v soboto, 26. junija, pa lahko pričakujemo Lent pred Lentom, atraktivni folklorni festival s profesionalnimi skupinami iz Makedonije, Romunije, Švice in Slovenije. Kdor si je folkloriste ogledal lansko leto, ve, o čem pišem.

Pozabili nismo niti na otroke. Začelo se bo v soboto, 29.05.04, v kamnolomu. Gledališka skupina Orbitala, v kateri se pod vodstvom Urške Mandeljc združuje podmladek in nekateri bolj izkušeni člani našega KUD-a, nam bo v osemnajstletanski zasedbi, z nekaterimi gosti od drugod, premierno uprizorila Trnuljčico, veliki pravljичni spektakel na prostem. Teden dni za njimi bo nastopil že prej omenjeni Coreo Balfour, 19. maja pa si bodo naši najmlajši lahko ogledali največjo uspešno lutkovnega gledališča Uš, duhovito predstavo Kužek in muca, ki nam bo dokazala, da se da tudi s skromnimi animacijskimi sredstvi narediti zelo kvalitetno predstavo.

Tudi glasbeni del bo pester. V soboto, 22.5., nam bo godel pravi prekmurski, romski pogrebno-poročni band Halgato, za katerega besedila pišeta pisatelj Feri Lainšček in Muc Horvat. 12.6. nam bo brenkal sedemnajstletanski tamburaški orkester Vrhpolje, ki se na vsakoletnih tamburaških revijah vedno uvršča v sam vrh slovenskih tamburaških orkestrrov, njihov repertoar pa sega od domačih do sodobnih popularnih skladb. Zadnji bodo dne 19.6. na vrsti primorski brass band Dej še n litro. Dvanajstletanski orkester sestavljajo tako formalno izobraženi kot tudi glasbeni samouki iz obeh strani meje. S svojo mešanico latino, jazz, pop in ex jugoslovenske glasbe so obredili in zabavali že kar precejšen del Evrope.

V gledališkem delu se vam bomo najprej 22.05. predstavili člani domačega KUD-a, Teater Cizamo s premiero absurdnega uličnega varieteta Kafe EUropa. V novoodprtem lokalu bomo skupaj z vami in gosti iz celega sveta obeležili vstop v EU na pravi, slovenski varietetski način.

Gledališče Bohinjska Bistrica bo 12. junija odigralo svojo nadrealistično predstavo Mamagorka in njen Plejamo. Krstna izvedba te predstave v Sloveniji je predlanski neformalno obveljala za najboljšo predstavo na Linhartovem srečanju.

Eden od vrhuncev festivala pa bo prav gotovo dne 19. junija, in sicer solonastop priznanega slovenskega pesnika, pisatelja, scenarista, režiserja in igralca Andreja Rozmana Roze, z njegovim »kabaretižem«, kot ga sam imenuje. Običajno svoj nastop začne z venčkom abstinencečnih narodnih pesmi, ki so v bistvu na njegov humoren način prepevske slovenske pívke narodne pesmice, potem pa se vse skupaj nadaljuje še kakšno slabo uro pevsko-verbalnega humorja, ki mnogokrat pripravi gledalce, da se dobesedno nasmiejajo do solz.

Program posameznih večerov je sestavljen tudi tako, da se najde nekaj za vsako generacijo, vse prireditve so primerne za vsa starostna obdobja.

Prireditelji in organizatorji Trzinske pomladi bomo prav gotovo najbolj zadovoljni, če boste na lepo, toplo spomladansko soboto zvečer v družinskem krogu prišli na prireditev, si ogledali kakš-

nega od zgoraj naštetih zanimivih dogodkov, malo pokramljali s sosedi in prijatelji, morda popili ali prigriznili kakšno malenkost in se nato po lepo preživetem večeru zadovoljni vrtnili domov. Zato ne odlašajte, naredite veselje sebi in nam.

Andrej Zupanc

NOVA GLEDALIŠKA PREMIERA - TRNULJČICA

Še malo in zopet bomo na oder postavili novo otroško igrano – Trnuljčico. Veliko smo že napisali o tem, pa vseeno ne še vsega.

Med zadnjimi vajami in pripravo na premiero smo spremenili prizorišče predstave. Iz gradu smo se preselili v trzinjski kamnolom, kjer bomo postavili prave kulise. Andrej Ručigaj je že zrisal načrt scene, slikar gospod Marjan Gabrilo pa bo strokovno poslikal platno, ki ga ne bo prav malo. Naš že stalni mizar Tone Kraj nam bo naredil leseno ogrado, ki se bo dvigalo v dve nadstropji. V predstavi tudi ne gre brez veličino. Naš že kar nekajletni glasbenik Igor Razpotnik ml. nam snuje orkestralno glasbo, ki bo popestrila predstavo in ji dala njeno veličino. Prav tako v predstavi kostumi opravijo svojo nalogo. Mnogo jih že imamo, nekaj jih bodo predelali iz starih, nekaj pa nam jih bodo naredili po naročilu. Na koncu naj omenim še tisto, brez česar predstave ne bi bilo: igralce. Gledališka skupina, podmladek KUD-a, ki se je poimenoval ORBITALA, bo pokazala svoje že večletno znanje. Zraven bodo predstavo dopolnili še starejši člani društva, študenti iz Kranja ter najmlajša članica naše skupine sedemletna Tjaša. Vaje, ki jih imamo večkrat na teden, potekajo prav zabavno. To ni samo garanje in učenje na pamet. Vaje spremlja veliko smeha, zanimivih in norih idej... Saj veste, kako je delati pravljico z otroki. Imamo pa veliko problemov z obnašanjem (hoja, sedenje...), kakršnega so poznali v srednjem veku. Dekletom, ki že celo življenje hodijo v supergah, ni lahko nbuti čevljev s petkami. In kako grozno je nositi dolga krila, ki se zapletajo med nogami. In tudi književna slovenščina dela probleme. A ko na koncu pomislimo, kako lahko to v življenju tudi koristi, se splača potruditi. In največji užitek bo, če ho trudi poplačan s številnim nasmehom na predstavah. Lani smo na predstavi Kekec videli, v zakulisju se nam je kar smejalo, da so se vsakodnevne vaje na vročem soncu obrestovale. Upajmo, da bo letos tudi tako. Da smo izbrali pravi naslov, ki bo obiskovalce pritegnil, in da bodo vsi, od starih do mladih, uživali ob pravljici s srečnim koncem. Predstavo bomo odigrali v sklopu Trzinjske pomladi ob večernem času, kajti v predstavo bodo vključeni tudi svetlobni efekti, ki pridejo do izraza šele, ko se začne mračiti.

Urša

KULTURNO - UMETNIŠKO DRUŠTVO FRANCA
KOTARJA TRZIN
Gledališka skupina ORBITALA

vabi na predstavo
TRNULJČICA,

ki bo 4. 5. 6. in 7. junija v
TRZINSKEM KAMNOLOMU
ob 19.30 uri.

VABIJENI!

Festival TRZINSKA POMLAD 2004

sobota, 22.maj.2004

KUD FRANCA KOTARJA, TEATER CIZAMO: Kafe EUropa, ULIČNA KOMORNA PREDSTAVA

Radosno-otročni absurd v variiranjem stilu oziroma otročno-radosni variere v absurdnem stilu na temo pridružitve, zmage, poraza, kapitulacije, iluzije... V zasedbi so: dedek Mráz, Heinrich Himmler, Fidel Castro, Romano, Judy Garland, Mata Hari, Britney Spears, Slovenka, Slovenec in Harry Houdini, ki vam jih pričarajo člani Teatra Cizamo v ulični komorni predstavi Kafe EUropa. **22.05.04 ob 19.** uri premiera na dvorišču kulturnega doma (v primeru slabega vremena v dvorani KUD-a Franca Kotarja).

HALGATO BAND: KONCERT

Halgato band je prava slovenska romska skupina. Simpatične molovske melodije spominjajo marj na šukar ali na Kreslina, bolj na kakšne starogradske komade. Za basedila skrbita Fani Lainšček, ki si je v literaturi Halgato tudi izmislil, in Muc Horvat. Izvirna prekmurska poezija. Na zadnjem festivalu narečnih popevk je Halgato band pobral vse nagrade strokovnega žirije.

22.05.04 ob 20. uri na dvorišču kulturnega doma (v primeru slabega vremena v dvorani KUD-a Franca Kotarja)

HALGATO BAND

sobota, 29.maj 2004

MEDNARODNO LITERARNO SREČANJE

Slovenski center PEN organizira v dneh od 26. do 29. maja 2004 mednarodno konferenco, ki se je udeležilo okrog 50 pisateljev, pesnikov in esejistov iz vse Evrope, Afrike, Azije in Amerike. Gre za mednarodno konferenco, ki se je že več kot štirideset let redno udeležujejo mnogi pomembni avtorji, med drugimi tudi nobelovci. Na njej razpravljajo o ključnih vprašanih moderne sveta. Letos bodo razpravljali o dveh temah:

1. Evropske kulture ali evropska kultura?
2. Mir: dober ali slab kompromis?

Po dogovoru s Slovenskim centrom PEN se bo literarnega večera v Trzinu udeležilo pet ali šest avtorjev iz različnih držav in kultur. Vsekakor edinstvena priložnost, da se v živo srečamo z nekaterimi najpomembnejšimi ustvarjalci svetovne književnosti.

29.05.04 ob 18. uri v dvorani Marjance Ručigaj

sobota, 05. junij 2004

KUD FRANCA KOTARJA, GLEDALIŠKA SKUPINA ORBITALA: TRNULJČICA (PO GRIMMU), GLEDALIŠKA PREDSTAVA

Piše se leto 1553. Grad, kralj, kraljica in mlada princeska Trnuljčica. Le kdo ne pozna te pravljice? Hudobna vila nad princesko in celotni grad potlije prekletstvo, solemno spanje. Ta urok se bo izpolnil na princeskin petnajsti rojstni dan. Med tem časom se na gradu godijo razne norčije, glavni je dvorni norček Bambo. Na Trnuljičin rojstni dan grad ovije visoko trnje, v njem pa vse živo zaspi. Po sto letih se zmeraj mlado princesko zbudi princ iz sedmerih jezer. In živeča sta dolgo, do konca svojih dni. V osmenajstletni zasedbi nastopa podmladek KUD-a Franca Kotarja Trzin ter starejši igralci društva.

05.06.04 ob 19.30 uri v kamnolomu, premiera (predpremiere 04.06. in 06.06.04 v primeru slabega vremena predstava odpade)

sobota, 12.junij 2004

COREO BALFOUR: COREO HAZZARD, ULIČNA PREDSTAVA

Prava ulična predstava za otroke in odrasle. Videli boste čarovniške veščine in klovnske šale, milne mohurčke in cirkuške spretnosti, žongliranje s klobukom in z diabolom... Coreo Balfour je Anglež, ki izhaja iz cirkuške družine, njegov oče in ded sta cirkuška klovna. Do sedaj je nastopal v Angliji, Španiji in Franciji, sedaj pa ga bomo videli še v Trzinu.

12.06.04 ob 19. uri pred centrom Ivana Hribarja (v primeru slabega vremena v Centru Ivana Hribarja)

GLEDALIŠČE BOHINJSKA BISTRICA: GERARDO MANCEBO DEL CASTILLO TREJO: MAMAGORKA IN NJEN PLEJAMO, GLEDALIŠKA PREDSTAVA

Gledališče Bohinjska Bistrica se loteva iger vseh žanrov - od ljudskih, klasičnih, otroških do znanstvenofantastičnih, in sicer domačin in tujih avtorjev. V zadnjih letih nadaljuje smer, ki jo je začrtalo že pred leti, da uprizori čim več del domačin avtorjev in del tujih avtorjev, ki v Sloveniji še niso bila uprizorjena (ne na profesionalnih ne na ljubiteljskih odrih). Tako je v zadnjih sedmih letih na oder postavilo 7 krstnih izvedb iger, ena od zadnjih je tudi pričujoča Mamagorka in njen Plejamo. ...

In tam, v deželi razdeljanja, je gorovje, kjer menda živijo velikani. Tam živijo tudi vile, ki se poročajo s palčki, nikoli pa z velikani. Mamagorka je bila vila, čudna vila, ki se je nekoč v onem kraljestvu, proti vsem zakonom, poročila s pošastnim Pantagruelom.

12.06.04 ob 19:30 uri pred Centrom Ivana Hribarja (v primeru slabega vremena v Centru Ivana Hribarja)

TAMBURAŠKI ORKESTER VRHPOLJE: KONCERT

Tamburaški orkester Vrhpolje je prišel z delom v letu 1987. 17 članški orkester je nastopal na koncertnih prireditvah po vsej domovini kot tudi na samostojnih koncertih in revijah tamburaških orkestrrov Slovenije. Pri nastopih se povezuje tudi z drugimi instrumentalnimi in vokalnimi skupinami. Tokrat se nam bodo predstavili z venčki doma-

mačin in dalmatinskih pesmi ter s koncertnimi (Kondorjev let, Pesem ptic trnov) in ostalimi skladbami.

12.06.04 ob 20:20 uri pred Centrom Ivana Hribarja (v primeru slabega vremena v Centru Ivana Hribarja)

sobota, 19. junij 2004

LUTKOVNO GLEDALIŠČE UŠ: KUŽEK IN MUCA, LUTKOVNA PREDSTAVA

Lutkovna skupina UŠ je bila ustanovljena leta 1991. S predstavo Kužek in Muca so avtorji mlajše generacije lutkovnih ustvarjalcev pokazali izjemen smisel za preprosto a učinkovito animacijo roke - lutke, ki s skromnimi sredstvi in duhovito domišljijo odstrinjajo pogled v svet otroške igre, polne bogate fantazije.

Pingpong žogica pade na domače dvorišče... Vsa perjad je na nogah... Le čigavo je to pajce? Na dvorišču je preplaval je moje? Je tvoje? Je moje ali tvoje?

19.06.04 ob 19. uri pred Centrom Ivana Hribarja (v primeru slabega vremena v dvorani KUD-a Franca Kotarja)

ROZINTEATER*

ANDREJ ROZMAN ROZA & RIMOKULTURNI OBRAT: KABARETE SIMPLOZI Z IZBOROM PESMI VEČERA, STAND UP VARIETE

Kompliciran naslov zagotavlja slabo uro zabave, v kateri Andrej Rozman Roza predstavi najboljša iz svojega več kot dvajsetletnega gledališkega nastopanja - od venčka abstinenčnih narodnih in načina petja iz časov, ko slovenska beseda ni smela biti glasno izgovorjena, preko sodobne motoverzije pesmi o Urški in povodnem možu, prvič objavljene najkrajše verzije Krsta pri Savici z eno zelo svinjsko, ki se je v Daganovi zapuštni rega Krsta držala - do

preizkusa zbranosti s pomočjo zelja. Vse skupaj je zapakirano v okvir čistega pravega tekmovanja za pesem večera ter oplemeniten z vsak teden nanovo napisano aktualno popevko tedna. Beseda "kabarér" je v gledališki terminologiji nova, pomeni pa kabare v skrajno obubožani obliki, v kateri je konferansje z zelo samosvojem glasbenim posluhom hkrati tudi glavna pavska in igralska atrakcija.

19.06.04 ob 19:30 uri, pred Centrom Ivana Hribarja (v primeru slabega vremena v dvorani KUD-a Franca Kotarja)

DEI ŠEN LITRO: KONCERT BRASS BANDA

Glasbeniki (Litraši) prihajajo iz obeh strani meje in s seboj prinašajo glasbene tradicije iz Primorske regije in celotnega območja bivše Jugoslavije. Poleg tega izvajajo tudi latino, jazz in pop skladbe.

Skupina je do sedaj nastopala v Sloveniji, Italiji, Grčiji, na Hrvaškem, Irskem in v Franciji. V letošnjem letu so vabljene na festi-

val etnične glasbe v Srbijo. Ne gre le za koncert, temveč za pravi žur, kjer je sodelujoča tudi publika!

19.06.04 ob 20:30 uri pred Centrom Ivana Hribarja (v primeru slabega vremena v dvorani KUD-a Franca Kotarja)

sobota, 26. junij 2004

MEDNARODNI FOLKLORNI FESTIVAL

Tudi letos bomo, na zaključku festivala Trzinška pomlad, priča nastopom številnih folklornih skupin iz tujine in domovine. S svojimi tipičnimi plesi nas bodo razveseljevali plesalci iz Makedonije, Romunije in Švice, pridružili pa se jim bosta še folklorna

skupina Tine Rožanc iz Ljubljane in naš domači podmladek, folklorna skupina OŠ in TD Trzin.

V sodelovanju s JSKD RS OI Domžale o dogodku izide še posebna zloženka.

26.06.04 ob 19.00 uri na športni ploščadi OŠ Trzin

Vstop na vse prireditve je prost!
S prigrizki in pijačo nas bo razvajala gostilna Narobe.

Trzin se je predstavil v Arboretumu Volčji potok

STRELSKO DRUŠTVO TRZIN SPET ZELO USPEŠNA STRELSKA SEZONA

Za nami je ponovno zelo uspešna strelska sezona v streljanju z zračnim orožjem. Zastavljeni cilji so bili celo preseženi, saj smo ob spoznanju, kako močni smo, celo nekoliko povišali svoje želje. Če smo si pred sezono predvsem želeli obstati v 1. ligi s puško, smo kasneje spoznali, da lahko ciljamo tudi na višja mesta in tako dvakrat osvojili 4. mesto. Tudi v disciplini s pištolo so naši strelci kljub nekaterim spodrslijajem uspešno obstali v ligi, zelo dobro pa so se borila dekleta v 2. ligi s pištolo, saj so rutinirano obstale v 2. ligi. Uvrstitev v ligo višje je uspela drugi ekipi s puško, ki so jo brez poraza uvrstili v dodatne kvalifikacije za uvrstitev v višjo ligo in tudi tu z zmago opravili z vso konkurenco.

Zadnje dejanje sezone je bilo državno prvenstvo, kjer smo ponovno upali v kakšno medaljo. Že prvi dan sta se Jernej Adlešič v disciplini s puško in Andreja Blažič v disciplini s pištolo uvrstila v finale najboljših osmih strelcev in bila do zadnjih strelcev v boju za medalje. Na koncu je Jernej dosegel 7. mesto, medtem ko je An-

dreja končala na 6. mestu. Najboljšo ekipno uvrstitev na državnih prvenstvih so dosegli člani s puško, ki so kljub spodrslijaju tretjega člana zasedli vrhunsko 4. mesto. Po uspešnem prvem dnevu so se drugi dan v boj pognali mladinci. Samo v sanjah bi si želeli kar 4 uvrstitve v finale in 2 medalji, a to je bila realnost. Medalji Špela Mušič med mladinkami s pištolo in Urške Berlič med mlajšimi mladinkami s pištolo, finale Anžeta Blažič in Denisa Kosmača pa so uvrstitve naših mlanih strelcev, ki so zelo motivirano nastopili na državnem prvenstvu.

V naslednji mesec bomo preverili dogodke preteklega leta, pregledali spremembe na tekmovalnem področju ter začrtali nove smerice za prihodnjo sezono. Verjetno bo v društvu prišlo do nekaterih sprememb, saj nekaterih zadev ne uspeemo premakniti z mrtve točke. Verjetno bo več znanega v naslednji številki Odseva, saj se bo pred družinskim piknikom Strelskega društva Trzin najverjetneje sestal tudi Upravni odbor, ki bo ocenil dosežke minule sezone in podal mnenje za delo naprej.

Damijan Klopčič

TARČA

Kolikim Trzinčcem izven kroga strelcev je znana zgodovina in aktualni uspehi naših strelcev? Da bi dosegel cilj današnjega pisanja, moram nekatera dejstva vseeno ponoviti.

Trzinski strelci nizajo uspeh za uspehom in se sploh ne čudimo več, ker je tega toliko, da bi bilo čudno, če ne bi tako pogosto poslušali o novih uspehih. Z zračno puško trdno stojijo v prvi slovenski ligi, kar jim je uspelo tudi s pištolo. Zelo dobra so dekleta, ki so rutinirano ostale v drugi ligi, druga ekipa s puško pa je na dodatnih kvalifikacijah preskočila oviro in se uvrstila v višjo ligo.

Imamo dve državni podprvakini!

To, kar si vsak, ki tekmuje, želi in se veseli, je osvojitve katere izmed kolajn. Trzinčcem to uspeva, saj so na nedavnem državnem prvenstvu osvojili kar dve drugi mesti. Podprvakini sta postali Urška Berlič med mlajšimi mladinkami in Spela Mušič med mladinkami, in to s pištolo. Poleg njiju so se na vsesloven-

skem državnem prvenstvu imenitno odrezali še Jernej Adlešič in Andreja Blažič, ki sta se uvrstila v finale med osem najboljših v državi. To je kolektiven uspeh, in naj mi ne zamerijo tisti, ki jih v tem članku ne bom imenoval. Opazno je tudi delo trenerja Aleša Kosmača, ki je tudi »krivec« za dosežene uspehe.

Morda samo še nekaj podalkov: trzinski strelci so poleg Olimpije edino društvo, ki tekmuje na vseh nivojih slovenske lige, v preteklih štirih letih so uspeli kategorizirati kar 5 športnikov, v širšem izboru je kar sedem trzinskih strelcev državnih reprezentantov. Strelci Trzina se udeležujejo meddržavnih tekmovanj v

Den Haagu, Zagrebu, Zenici, Münchnu ... v slovenskih ligah sodeluje najvišje število tekmovalcev. Poleg tega so poznan kot eni od izredno urejenih društev (enoina oblačila, spletna stran na internetu, kolektivnost...). Tekmovanje za Prehodno skirco Borisa Palenosiira je poznano kot eno najbolje organiziranih. O uspehih strelcev bi se dalo še veliko napisati, vendar namen današnjega prispevka ni v tem, pač pa bolj kritično opisati odnos do tega edinega res uspešnega športa v Trzinu. Ti uspehi niso kar od Boga dani, ampak so rezultat ure in ure treningov, kondicijskih priprav in ne nazadnje tudi samih tekmovanj. Prav v tem pa je težava, saj njihovi prostori ne zadovoljujejo niti najmanjšim pogojem, ki jih urejeno SD nujno potrebuje. Stisnjeni so v kleti občinske stavbe, ki ji niti »temna luknja« ne moremo reči. Od Občine in župana imajo zagotovila, da bodo v izpraznjenih garderobah v šoli dobili svoj prostor pod soncem. To, kar jih sedaj najbolj vznemirja, je dejstvo, da projekt kar miruje in se okrog tega tako rekoč nič

ne dogaja. Radi bi vedeli vsaj približni »vozni red« ureditve novega strelišča, saj bi potem lahko k sodelovanju prilegli tudi sponzorje. Zavedajo se, da je občina iredno investicijsko izredno obremenjena, zato tudi niso preveč nestrpni, vendar pa opozarjajo, da predolga negotovost lahko močno vpliva na nadaljnji razvoj tega športa pri nas, saj morajo dati podmladku, ki ga je vedno več, vsaj kolikor toliko vzpodbudno perspektivo. Zato strelci, ki jih ni tako malo, in tudi drugi, ki sledijo razvoju tega športa v Trzinu, javno pozivamo vse svetnike OS, uslužbenice OU Trzin, predvsem pa gospoda Peršaka, župana naše občine, in tudi podžupana g. Valentina Kolenca, da storijo vse, kar je v njihovih pristojnostih in moči za rešitev tega problema, čeprav postopoma, tako da bo znan vsaj, kot že rečeno, »vozni red« investicije.

Sam sem bil slučajno navzoč na tekmovanju v Malinski, ki je po prihodkih mnogo šibkejša od Trzina, vendar njihovo SD razpolaga poleg urejenega strelišča še z dodatnimi prostori, kot so WC-ji, garderobami, manjšo telovadnico z nekaj orodji za fitnes in računal-

niško opremo. Ko sem primerjal z razmerami v Trzinu, mi je ostal nekaj grenak priokus, kajti strelci iz Malinske niso niti približno tako množični in uspešni, kot so trzinski.

Še to bi zapisal: skoraj ne mine dan, da strelci ne bi vadili in njihovi prostori so vedno dobro zasedeni med 18. in 20. uro. Ko sem bil neki dan pri enem od strelcev, mi je pogled nanj privabil hudomušni nasmešek na lice. Sedel je za računalnikom, z eno roko je izpisoval račune za storjene usluge, z drugo roko pa je telovadil z utežjo. Gor-dol, gor-dol, pa klik faktura na tiskalnik. Ko je bila ena roka utrujena, je utež prenesel na drugo, pa spel... Popoldan ob 18. uri pa na trening na strelišče. To je samo drobec iz vsakdanjika naših strelcev. Morda bi bilo dobro, da bi ob začetku investicije stopila vsa društva skupaj in rekla: »Letos dajmo strelcem, drugo leto smo pa mi na vrsti.« Lepa bi bila taka solidarnost med člani društev, saj nas vseh skupaj ni veliko, in bomo vsaj mi solidarni in prijatelji!

Tone Ipavec

TRZINSKI TRIATLONEC ANTON ŠKRLEP

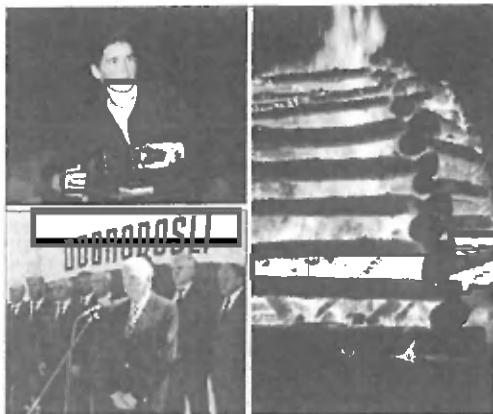
Ze kar nekaj časa nismo nič slišali o trzinskem triatloncu Antonu Škrlepu, zato je prav, da mu spel namenimo nekaj vrstic. S triatlonom se aktivno ukvarja že 16 let. Tekmovanje jeklenih, kot triatlon tudi imenujejo, je sestavljen iz treh športnih disciplin. ločimo pa kratki, srednji in dolgi triatlon. Naš sokrajan je večkratni državni prvak in pokalni zmagovalac v svoji kategoriji v triatlonih vseh treh vrst. Njegov največji uspeh je bilo 3. mesto na evropskem prvenstvu v srednjem triatlonu leta 1994. V zadnjih sedmih letih pa ves svoj napor vlaga predvsem v najdaljši triatlon IRONMAN. Na teh najzahtevnejših tekmovanjih morajo tekmovalci preplavati 3,8 km, prekolesariti 180 km in preteči maraton 42,2 km. Za uvrstitve šteje seštevke časov vseh treh disciplin. Leta 1997 je na evropskem prvenstvu na Danskem zasedel 6. mesto, leto kasneje v Avstriji pa je bil prvi v svoji starostni kategoriji ter 28. v končni razvrstitvi. Ker je cilj vsakega triatlona uvrstitve na svetovno prvenstvo IRONMAN na Havajih, se je po dobrih rezultatih odločil poskusiti na kvalifikacijah za uvrstitve na to prestižno tekmovanje. Tako je leta 1999 na kvalifikacijah v Avstriji zasedel 1. mesto s časom 9 ur 47 min ter se uvrstil na svetovno prvenstvo. Njegov rezultat je še danes sedmi na svetu v kategoriji veterani od 50 do 54 let. V letih 1999 do 2001 se je vsako leto kvalificiral na svetovno prvenstvo in tam tudi uspešno nastopil.

Po enajstih uspešno opravljenih tekmah IRONMAN in trikratni udeležbi na svetovnem prvenstvu si je za letošnje sezono postavil cilj, da se ponovno kvalificira na svetovno prvenstvo na eni izmed evropskih tekem in postavi nov rekord v svoji starostni kategoriji ter na svetovnem prvenstvu izboljša dosedanje uvrstitve.

Trenira praktično vse dni v tednu. Vsak dan opravi dve disciplini: kolesari ali teče, kolesari ali plava... Tedensko preplava 9-10 km, prekolesari 300 km in preteče 60 km.

Da bi lahko uresničil zastavljene cilje in se kosal s tekmeči, bi mu bila dobrodošla kakršnakoli pomoč.

Tanja Prelovšek

Priče smo bili: izvrstnemu predavanju trziške alpinistke Irene Mrak o Afganistanu (15.4.), 6. srečanju borcev in udeležencev NOB občine Trzin (15.5.), na predvečer 1. maja (praznik dela in vstop v EU) pa lepemu kresu v trzinskem kamnolomu.

PLANINSKO DRUŠTVO ONGER TRZIN

Planinci delovno naprej

IZLET NA KOROŠAŠKE SLAPOVE

Znani slovenski pregovor pravi, da se »po jutru dan pozna«. Na občnem zboru so nam naši člani povedali, da bi si kdaj želeli tudi kakšen popoldanski izlet. Tokrat smo 14. maja izpeljali prvega. Šli smo si ogledat Korošaške slapove v vzhodju Kamniškega vrha. Zbralo se nas je kar 16.

Z avtomobili smo se odpravili do Bistritice pri Stahovici in jo od tam mahnilni proti potoku Korošaku. Ogledali smo si prvi in zadnji (Koštarijev) slap, ostale pa si bomo ogledali kdaj drugič, ko bo pot suha in bo v strugi manj vode.

Izlet je odlično uspel. Udeleženci so bili navdušeni nad njim, in si v prihodnosti želijo še kakšnega podobnega. Hkrati pa je to tudi vabilo, da se nam pridružite še vsi ostali.

Boštjan Kralj

B. N. – Brezmejna navkreberlazenja

Brezmejno dolgo je trajalo, da je letošnji BN prikukal na plano. Saj veste – dolga zima, pomanjkanje sončnih žarkov in podobni zelo verjetni izgovori ... ☺

Kakorkoli že – BN tudi letos prinaša pregled planinskih dogodkov na mladinskem odseku v letu 2003 in – za udeležence tabora Drežnica 2003 – težko pričakovani taborni časopis.

Za nastanek BN-ja so krivi Irena Mučibabič (urednica pregleda dogodkov), Tomaž Kocman (urednik tabornega časopisa) in Emil Pevec (lepolni kirurg BN-ja).

Nekaj podrobnosti o letošnji knjižici: Rubrika 'Kaj pa, če je vse res?' prinaša še vroče izjave o MO, 'Skozi 2003' nas popeljejo slike in kratki članki, naslovnica tabornega časopisa pa jasno dokazuje, da je najboljša paprika mrtva paprika.

Vam zdaj ni nič jasno? Kar BN v roke pa veliko užitek ob branju. Člani planinskih skupin ga boste dobili na srečanjih, ostali radovedni pa si boste morali svoj izvod 'proribiti' kako drugače. Mogoče pri 'ta glavnih' v mladinskem odseku? Vprašajte in če si ga boste zares želeli ...

Dan odprtih vrat

Tudi letos smo se planinci predstavili na dnevu odprtih vrat v OŠ. Razstava planinske opreme, fotografije s tabora, predstavitev planinskih skupin – to je bilo za opazovalce.

Za tiste bolj dejavne pa je Irena pripravila ustvarjalno delavnico, kjer so izpod spretnih rok nastajala orlova gnezda, iz katerih je nato pogumno kukal orliček – decembra 'rojeni' znak mladinskega odseka. Našega junaka – govorimo o orličku – pa so planinsko izobraženi lahko tudi opremili za planinski izlet – v računalniški igrici, seveda. Z njo se je potrdil Tomaž.

Planinski pohodi v okviru Športne značke občine Trzin

Vse občane, ki so se odločili, da v okviru tekmovanja za športno značko Trzina opravijo planinske pohode, obveščamo, da imajo na izbiro še naslednje možnosti v organizaciji PD Onger Trzin:

nedejla	23. maj 2004	Velika planina
petek	28. maj 2004	Rašica (za upokojence)
četrtek	10. junij 2004	Rašica (za upokojence)
petek	11. junij 2004	Šmarna gora
četrtek	09. september 2004	Šmarna gora
petek	17. september 2004	Rašica (za upokojence)
sobota	25. september 2004	Kamniško sedlo

V primeru slabega vremena si PD Onger Trzin pridržuje pravico, da spremeni datum določenega pohoda.

Tabor in torkijade

Za mladinski planinski tabor na Dovjem imamo še vedno nekaj prostih mest. Prijavnico lahko najdete v prejšnji številki Odseva. Prav tako opozarjamo, da bodo tudi letos potekale »Poletne torkijade«. Za obe akciji si lahko »snamete« program na naši spletni strani <http://onger.org/menu.php> (poglejte pod »Aktualno«).

ŠAHOVSKE NOVICE

Lep šahovski pozdrav!

V zadnjem mesecu se je vrstilo kar nekaj prireditev, kjer smo šahisti lahko pokazali svoje znanje in bojevitost. V soboto, 24. aprila, smo imeli v stari šoli prvenstvo občine Trzin. Nanj so bili povabljeni vsi Trzinčani in člani našega kluba. Žal smo nad udeležbo nekoliko razočarani, saj se je na ta turnir prijavilo samo 10 igralcev. Trzinčane vabimo, naj se prireditve bolj množično udeležujejo, saj je klubsko življenje v zadnjem času res pestro, kar ne velja samo za šah. Rezultati prvenstva občine Trzin pa so naslednji:

mesto	igralce	točke
1.	Jukan Nesib	8
2.	Mihelič Mitja	7,5
3.	Jukan Damir	7,5
4.	Rojs Igor	7
5.	Štefe Janko	4,5
6.	Koštič Kasim	4
7.	Mrakar Slavko	3
8.	Banko Franci	2
9.	Kesič Borut	1
10.	Sarnobor Bojan	0

V soboto, 8. maja 2004, smo igrali 1. krog celoletne lige proti ekipi Nove Gorice, ki ima med člani tudi taku imena, kot so mladinski reprezentanti in reprezentantke Jure Borisek, Jana Krivec in Ana Srebrnič.

Reprezentantov sicer niso poslali v Trzin, kljub temu pa je bila njihova ekipa zelo močna. Na prvih deskah sta zmagała Vojko in Marko Srebrnič, na naslednjih dveh pa sta zmago slavila dva igralca iz Trzina: Mitja Mihelič in Igor Rojs. Za ta podvig zaslužita iskrene čestitke! Rezultat dvoboja med ŠD Trzin in ekipo Nove Gorice je bil presenetljivo ugoden za nas, saj smo izgubili samo z 2:4. Z nekaj več srečnostjo pa bi lahko iztržili celo rezultat 3:3!

V nedeljo, 16. 5. 2004, smo ob prazniku občine Trzin organizirali odprti turnir v pospešenem šahu. Prijavilo se je 60 igralcev, čeprav smo jih glede na lanski obisk pričakovali vsaj 80 ali več. Turnir je bil organiziran na zavidljivi ravni, tako da so bili tekmovalci s prostorom v osnovni šoli, s postrežbo in z nagradami zelo zadovoljni. Za pomoč se je valjaliti Osnovni šoli, Občini Trzin, Okrepčevalnici Barca in podjetjema Bucsotrade ter Avto Mrakar. Hvala tudi prizadevnim članom Šahovskega društva Trzin, da so z veseljem poprijeli za delo. Z veseljem vam lahko pokažemo rezultate Turnirja v pospešenem šahu ob prazniku občine Trzin, tabela je nekoliko skrajšana. Igrali so 9 partij.

igralce	kategorija	lokalni rating	klub	točke
1. Palac Mladen, CRO	GM	2635	Branik Maribor	8
2. Nikolov Sašo, BUG	IM	2407	Sveta Trojica	7
3. Rogulj Branko, CRO	IM	2459	NKBM Kovinar MB	7
4. Podlesnik Bogdan, SLO	IM	2368	Metalka Trgovina	6,5
5. Črpan Marjan, SLO	FM	2281	Branik Maribor	6,5
6. Krumpačnik Domen, SLO	IM	2232	ŠK Griže	6,5
7. Zečević Dean, CRO	IM	2338	Mladost Zagreb	6
8. Kastelic Marjan, SLO	MK	2342	ŠD Novo Mesto	6
9. Jukan Nesib, SLO	III	1885	ŠD Trzin	6
11. Bajec Borut, SLO	III	1841	ŠD Mengeš	4,5
32. Mihelič Mitja, SLO		1648	ŠD Trzin	4,5
35. Miklavc Jože-Tomaž, SLO	MK	1834	ŠD Trzin	4,5
39. Košič Kasim, SLO	I	1759	ŠD Trzin	4
46. Jukan Damir, SLO		1729	ŠD Trzin	3,5
47. Skok Vladimir, SLO	II	1719	ŠD Trzin	3,5
50. Hozdič Idriš, SLO		1632	ŠD Trzin	3,5
55. Banfi Gregor, SLO	III	1739	ŠD Trzin	3
58. Štefe Janko, SLO	III	1803	ŠD Mengeš	2,5
60. Mrakar Slavko, SLO		1500	ŠD Trzin	0

Čestitamo Jukan Nesibu, ki se je v močni konkurenci uvrstil na 9. mesto!

Ob koncu maja nameravamo organizirati šolsko prvenstvo v šahu. Še naprej bomo sodelovali tudi v celoletni ligi in na lokalnih turnirjih v okolici Trzina.

Franci Banko

SODOBNE PLINSKE OGREVALNE NAPRAVE

Sodobni ogrevalni sistemi so v zadnjih letih doživeli hiter razvoj, k čemur je največ prispevala uveljavitev kondenzacijske tehnike. Razvoj spodbujajo zlasti zahteve po zmanjšanju emisij toplogrednih plinov in strah pred naraščanjem cen fosilnih goriv.

Z gotovostjo lahko zapišemo, da je na področju ogrevanja nastopil čas kondenzacijskih naprav. Tehnologija, ki izrablja tudi toploto zgozrevalnih plinov, skrito v vodni pari, je postala z najnovejšimi izdelki podjetja **DE DITRICH** dostopna prav vsem. Pri navadnih plinskih napravah dosega temperatura

dimnih plinov od 120-140 stopinj Celzija, zato veliko dragocene energije uhaja v okolje, njihova posebna zgradba pa kondenzacijskim napravam omogoča, da dimne pline ohladijo do temperature, nižje od 60° Celzija (v idealnih primerih celo na 30° Celzija). Izkoristki naprav iz serije **Domoplus** so tako kar 109 %, ob gospodarnosti pa zagotavljajo tudi tiho in učinkovito oskrbo doma s potrebno toploto. Pri navadnih plinskih napravah največje izgube energije povzročata izklapljanje in ponovno vkapljanje, hladen zagon pa poveča tudi emisijo škodljivih snovi v okolje. V kondenzacijske plinske naprave **De Ditrach Domoplus** so vgrajeni gorilniki, ki se prilagajajo trenutnim potrebam po toploti, zato je število izklopov kar najmanjše. Toplotni izmenjevalnik v napravi je ulit iz posebne aluminij-silicijeve litine, kar mu zagotavlja najboljši prehod toplote ter dolgo življenjsko dobo. Serija **Domoplus** združuje naprave različnih nazivnih moči, in sicer:

Domoplus 3-15 (3,2 – 15 kW), **Domoplus 3-25** (od 4,5 do 25 kW) in **Domoplus 3-35** in **3-50** z večjo močjo. Može so izvedbe z različnimi gredniki sanitarne vode (prostornina 50, 80 ali 130 litrov), zelo zanimiva pa je tudi izvedba **3-25 CS**, v katere enotno ohišje je vgrajen 55-litrski grednik sanitarne vode. Ta naprava zavzema samo 60 cm, ponuja pa največje udobje ogrevanja in tople vode. **Posebna odlika kondenzacijskih plinskih naprav De Ditrach** je njihova popolna združljivost s sončnimi kolektorji. Takšni sestavi omogočata uporabniku še dodatno zmanjšanje stroškov za porabljeno energijo, saj v poletnih mesecih vso potrebno toploto zberejo kar sončni kolektorji. Naprava **Domoplus** tedaj deluje v varčevalnem programu in se vkaplja le ob večji porabi tople vode.

NOVICE IZ ŠD TRZIN (1)

Trzinški malonogometši pa so s svojim tekmovanjem že začeli. V skupini Bežigrad so sicer začeli slabo, a to pripisujemo trenutni slabi formi. Odigrane tekme:

13.04.2004: MND Trzin - Samba Team	2:5
20.04.2004: Metropol - MND Trzin	5:2
04.05.2004: MND Trzin - Mergrad	1:4

Več, in seveda bolj tekoče informacije s komentarji tekem lahko dobite na spletni strani <http://www.kapodol.com>

PRIPRAVE OBČANOV NA ZEMELJSKI PLIN V TRZINU - V

Najprej nekaj za tiste, ki ste prezrli, pa vas to vprašanje zanima: Distributer zemeljskega plina v Trzinu PETROL D.D. je v aprilu štetištvi Odseva občane obvestil, da bo prehod na zemeljski plin za objekte v stanovanjskem naselju Mlake predvidoma v drugi polovici maja 04.

po terminskem planu PETROLA je predvideno, da se bodo dela, potrebna za prehod na zemeljski plin, izvajala dva dni! Istovrstno je občane obvestil, da morajo, hkrati pa tudi obvestiti servisierje zaradi neobhodne menjave šob na plinskih trošilih. Dodatno je poslal še 2 obvestila (prehod na plin predvidoma zadnji teden v maju in pogodbe).

Naše podjetje iTZinženiring je v letu 2002 pregledovalo obstoječe plinske instalacije v naselju Mlake. Iz podatkov, ki smo jih takrat pridobili, je razvidno, da so obstoječe plinske instalacije večinoma neustrezne za prehod na zemeljski plin zaradi trenutno veljavne zakonodaje oziroma dotrajanosti naprav in opreme.

Izsledki pregledov pooblaščenec dimnikarske službe pa so pokazali, da je tudi večina obstoječih dimnikov in sistemov za dovod zraka za ogrevanje neustreznih za prehod na zemeljski plin.

Iz navedenega izhaja, da bo precej občanov v naselju Mlake moralo izvesti večji obseg del na obstoječi plinski instalaciji ob uvedbi zemeljskega plina, npr. sanacijo dimnikov in dovoda zraka za ogrevanje in morda ustrezno zateknitev novonastalih plinskih instalacij ter menjavo dotrajanih plinskih trošilih, grelnikov in štedilnikov in še kaj bi lahko našli. Predvidevamo pa, da bodo preudarni občani zaradi optimalnih stroškov investiranja tudi modernizirali oziroma razširili sisteme ogrevanja (npr. vgradnja plinskih grelnikov z neodvisnim zahtevom zraka od prostora oziroma ekološko prijaznejših plinskih grelnikov z večjimi izkoristki itd.).

Posledice modernizacije sistemov ogrevanja bodo manjši stroški za porabljeno energijo, čistejša okolja in nenazadnje tudi optimalni stroški investiranja zaradi sočasnosti del in večjega obsega del na plinskih instalacijah.

Občani, ki ne bodo že pred prehodom na zemeljski plin uredili plinskih instalacij, bodo potrebna dela težko realizirali v predvidenih dveh dneh.

1. DEL:

NASVETI OBČANOM ZA USPEŠEN ZAČETEK PLINIFIKACIJE V NJIHOVH OBJEKTIH

ODLOČITVE O VRSTI IN PROIZVAJALCU PLINSKIH NAPRAV IN OPREME

Prav gotovo bo občan izbral med opremo in napravami, ki so cenovno najodstopnejše.

V nadaljevanju dajemo nekaj splošnih napotkov:

• O IZBIRI PROIZVAJALCEV

Občani naj izbirajo le med na tržišču uveljavljenimi proizvajalci naprav, torej tistimi, ki so jim poznani. Slednji imajo dobro organizirano servisno mrežo in zagotavljajo primerno kvaliteto proizvodov.

• O CENAH NAPRAV

Naj občane ne zavade neobičajno nizka cena naprav. Ta praviloma vodi h kasnejšim težavam pri obratovanju naprav (nezanesljivo delovanje ali okvare oziroma slabi izkoristki - zato večji stroški porabljene energije za ogrevanje).

• O PLAČILNIH POGOJIH

Občani naj se izogibajo nedefiniranim pogojem odplačevanja. Pri odloženih plačilih naj bodo previdni.

Občanom svetujemo, da se pred sklenitvijo pogodbe pozanimajo, koliko bodo plačali več zaradi odloženega plačila oziroma kakšni bodo obroki odplačevanja.

Občanom svetujemo najetje namenskih kreditov pri bankah v Trzinu. Z SKB banko v Trzinu naše podjetje poslovno sodeluje, zato vam v nadaljevanju (Poglavje o FINANCIRANJU) navajamo informativne podatke o namenskih kreditih te banke (glej poglavje FINANCIRANJE v nadaljevanju). Občani pa bodo lahko kredit najeli tudi pri Banki Domžale, kot je že bilo objavljeno v Odsevu.

• O IZBIRI IZVAJALCEV

Glede na obširnost in zahtevnost del na plinski instalacije svetujemo:

POSVET s servisierjem v primeru menjave šob pri plinskih trošilih (plinski grelnik, štedilnik...).

Za večje zahtevnejše investicije plinskega ogrevanja pa priporočamo pred izvedbo posvet občana s trgovcem oz. dobaviteljem, projektantom oziroma inženiringom, ki spelje investicijo od zasnove do zagona plinskih naprav oziroma financiranja.

• VSEBINI PRIMERNE PONUDBE IZVAJALCEV

Za dobro in optimalno ponudbo je potreben ogled ponudnika. Primerna ponudba vsebuje: Izdelavo potrebne projektne dokumentacije,

vsa demontažna in montažna dela, spremljajoča gradbena dela in zaključna dela ter zagon, plačilne pogoje, lahko pa tudi specifikacijo materiala ter del, izdelano na osnovi projektov.

STROŠKI INVESTIRANJA

Na manjše stroške lahko občani vplivajo s preudarno izbiro proizvajalcev in dobaviteljev ter izvajalcev plinifikacije v njihovih objektih.

Občanom želimo pomagati v največji možni meri, in sicer govoriti o napravah in opremi (zaradi količinskih popustov). Organizirani želimo optimalno število proizvajalcev in dobaviteljev ter kvalitetnih in usposobljenih izvajalcev (projektantov, monterjev in servisierjev plinske opreme).

Tako bodo tudi storitve, ki so za brezhibno obratovanje bistvene nomena (vzdrževalna dela na plinskih instalacijah in servisiranje naprav in opreme) cenejše, hitreje in optimalne. Pri dobro vzdrževanih in servisiranih napravah bodo tudi stroški porabljene energije za ogrevanje optimalni, manjši.

NEKAJ NAMIGOV OBČANOM

Občani naj na naš naslov, objavljen na koncu tega članka, čimprej sporočijo podatke.

Pomembno: Podatki občanov so informativni (niso obvezni za naročilo oziroma izvedbo plinske instalacije).

Na osnovi teh podatkov bomo ugotavljali predvideno-informativno količino naprav in opreme za plinifikacijo in informativen obseg del na plinskih instalacijah ter nenazadnje (kar je v naselju Mlake še posebej pereče) število potrebnih sanacij neustreznih dimnikov.

Z dobavitelji in izvajalci so naši razgovori že v teku. Pripravljeni smo, da bomo v primeru dobrega odziva občanov dosegli manjše nabavne stroške naprav, opreme in materiala. Prav tako bomo tudi dosegli manjše stroške za izvedbo plinifikacije v objektih občanov.

Potrebni podatki so:

- Ime, priimek in naslov interesenta-investitorja za izvedbo plinifikacije v objektu,
- kdaj bi želel občan realizirati notranjo plinifikacijo objekta, morda v kakšnih fazah,
- kakšen obseg del predvideva oz. želi v I. fazi ali kompletno;
- Primeri: samo menjava plinskega grelnika, sprememba vrste grelnika (z dodatnim zunanjo boilerjem za toplo vodo, prisilni vlek grelnika namesto naravnega), boljša krmiljenje-regulacijo ogrevalne naprave, kondenzacijski grelnik, morda menjava dotrajanih radiatorjev, armatur-pip za toplo in hladno vodo, menjava sanitarnih elementov v kopalnici, zamenjava keramike-stenskih in talnih ploščic, sanacija dimnika oziroma dovoda zraka, ipdb.).
- h kateremu proizvajalcu naprav oziroma opreme se občan nagiba oziroma kakšen grelnik namerava vgraditi;
- kakšne vrste plačilnih pogojev želi;
- drugi podatki, ki niso navedeni, pa občan meni, da so za plinifikacijo njegovega objekta pomembni.

OCENA PREDVIDENIH STROŠKOV INVESTICIJE

Glede na obseg del plinifikacije in izbranega proizvajalca naprav in opreme ter vrsto naprav so stroški plinifikacije različni. Za boljše predstavitev investitorjev o velikosti investicij ter lažjo proročno konstrukcijo v nadaljevanju navajamo informativne stroške glede na predviden obseg plinifikacije objektov, in sicer:

- Za zamenjavo šob pri plinskih trošilih naj se občani obrnejo na njihove serviserje.
- Interesenti se lahko obrnejo za dodatne informacije na naše podjetje (konkretni stroški na podlagi oglada objekta občana), in sicer za naslednje vrste investicij glede na podatke, s katerimi razpolagamo.

INFORMATIVNI STROŠKI PO TRENUTNIH PODATKIH ZA NAVEDENO VRSTO DEL:

- Menjava dotrajane plinskega grelnika z ureditvijo plinovodne instalacije:
od 350.000 do 500.000 SIT
- Menjava dotrajane plinskega grelnika in sanacija dimnika ter sistema zraka za zgorevanja:
od 500.000 do 750.000 SIT
- Razširitev sistema plinskega ogrevanja z dodatnim trošilom z vgrajenim ali zunanjim boilerjem za toplo vodo oziroma menjava dotrajanih radiatorjev:
od 750.000 do 1.000.000 SIT
- Razširitev sistema plinskega ogrevanja z dodatnim trošilom z vgrajenim ali zunanjim boilerjem, zamenjavo armatur - pip za toplo in hladno vodo ter sanitarnih elementov v kopalnici vključno z novo keramiko-talnimi in stenskimi ploščicami:
od 1.000.000 do 1.300.000 SIT

Opomba: Stroški so različni glede na predvideno opremo različnih proizvajalcev!

FINANCIRANJE

Osnovne informacije o namenskih kreditih smo pridobili na SKB banki in obrtni coni, Blatnica I v Trzinu (Piramida).

INFORMATIVNI PODATKI

- SKB banka bo odobravala namenske kredite v skladu s svojo poslovno politiko ne glede na poslovno sodelovanje občanov z banko, torej za komitente in nekomitente banke enakovredno.
- Stroški kredita bodo manjši kot sicer, ker z banko poslovno sodelujemo.
- Obrestna mera bo subvencionirana.
- Kako do kredita?
Stranka-občan(ka) bo praviloma lahko izpolnila potrebno dokumentacijo na domu, lahko pa bo urejala vse potrebno za namenski kredit tudi na banki. Na osnovi te dokumentacije, ki jo stranka prinese na banko, bo le-ta preverila pravilnost dokumentacije in kreditno sposobnost stranke. Pogoje za kreditno sposobnost bo stranka dobila ob izpolnjevanju potrebne dokumentacije za odobritev kredita.
- Doba odplačevanja kredita
Glede na višino investicije bo možna doba odplačevanja 1 do 6 let.
- Informativni izračuni odplačevanja kredita
Mesečni obroki so odvisni od dobe odplačevanja in višine investicije.

**Doba odplačevanja – 2 leti
INVESTICIJA / OBROK**

350.000 SIT / 15.700 SIT
500.000 SIT / 22.700 SIT
750.000 SIT / 33.600 SIT
1.000.000 SIT / 44.800 SIT
1.300.000 SIT / 58.300 SIT

**Doba odplačevanja – 3 leta
INVESTICIJA / OBROK**

350.000 SIT / 10.800 SIT
500.000 SIT / 15.500 SIT
750.000 SIT / 23.200 SIT
1.000.000 SIT / 31.000 SIT
1.300.000 SIT / 40.300 SIT

**Doba odplačevanja – 5 let
INVESTICIJA / OBROK**

750.000 SIT / 14.900 SIT
1.000.000 SIT / 19.900 SIT
1.300.000 SIT / 26.300 SIT

II. DEL:**SANACIJA DIMNIKOV, PRIPRAVE NA
SANACIJO, NAJPOGOSTEJŠE NAPAKE IN
REŠITVE IZ PRAKSE****NAJNUJNEJŠI NAPOTKI OBČANOM ZA SANACIJO**

Sanacije so potrebne pri prehodu na drugo vrsto goriva (v našem primeru na zemeljski plin) in s tem povezano sodobnejšo izvedbo kotla oziroma plinskega grelnika.

Praviloma obstoječi dimnik ne ustreza bodisi zaradi dotrajnosti, zahtevnejših predpisov oziroma standardov Gre za tehnične lastnosti dimnika (preseki, odpornost na kondenzat in p.) ali poškodbe dimnika, katerih posledice so uhajanje dima, neprijeten vonj.

1. Varianta sanacije

Praviloma je najcenejša torej optimalna rešitev vgradnja ustrežne nove dimne tuljave v obstoječi dimnik. Pod določenimi pogoji pa (z ogledom jih preveri projektant) lahko izvedemo izpust dimnih plinov na fasado).

2. Varianta sanacije

Kadar nam prostorske in estetske možnosti dopuščajo, pa lahko opustimo obstoječi dimnik in zgradimo troslojnega (v praksi pri nas manj uporabljena rešitev za stanovanjske objekte, zato se bomo omejili na 1. varianto).

PRIPRAVE NA SANACIJO

- Pogoj za optimalno in uspešno rešitev sanacije je projektantov ali izvajalčev ogled dimnika. Na podlagi danih pogojev kot so stanje obstoječega dimnika in obstoječi gabariti objekta, se predvidi način sanacije.
- Osnova za sanacijo dimnika je izračun potrebnega preseka in višine glede na vrsto kotla oziroma plinskega grelnika ter glede na moč kotla in vrsto goriva.

NAJPOGOSTEJŠE NAPAKE PRI SANACIJAH DIMNIKA

- Najpogostejša napaka je napaka izbira oziroma lokacija kotla oziroma plinskega grelnika. S pravilno izbiro vrste grelnika (odloči strokovnjak projektant) je lahko sanacija dimnika enostavnejša in cenejša ter estetsko sprejemljivejša.
- Druge napake je nepravilna razvrstitev čistilnih odprtin na dimovodih, ki je odvisna od višine dimnika. Pri izvedbi oziroma sanaciji je potrebno posvetiti pozornost tudi horizontalni dolžini in pravilnemu naklonu dimniškega priključka (zahteve poda praviloma že proizvajalec kotla).
- Pomembne so tudi dimenzije teh odprtin za kontrolo in čiščenje, ki so določene glede na premer dimnoda.
- Izjemno pomembna je vgradnja dimne tuljave, le-ta se ne sme dotikati drgniti ob plašč dimnika.
- Neprimerno je izoliranje tuljave s sipkim materialom.
- Uporaba dilatacijskih elementov je obvezna.
- Tuljava mora biti nameščena v zadostni (predpisani) razdalji od gorljivih materialov.

REŠITVE PROBLEMŌV PRI NEUSTREZNIH OBSTOJEČIH DIMNIKIH

Podatki o dimnikih

V praksi pogosto na osnovi izračuna potrebne višine dimnika ugotovimo, da je obstoječi dimnik prenizek, torej neustrezen. V takih primerih je potrebno povečati višino dimnika, vendar le z zato primernimi elementi-deli.

Zamik dimnikov

Obstoječi dimniki so pogosto bodisi neravni oziroma iz različnih vzrokov celo vertikalno zamaknjeni, kar je na videz neresljiv problem, če odmislimo z večjimi stroški povezana gradbena dela (odpiranje dimnikov in vzpostavitev prvotnega stanja). Praviloma so takšni primeri rešljivi s posebnimi vmesnimi deli (fazonskimi kosi za zamik dimnika).

Kadar je zamik večji in zato kot vmesnega kosa glede na vertikalno večji od 30°, moramo omogočiti čiščenje dimnika na tem delu z dodatnimi kontrolnimi vrati.

ITZ inženiring

PS: Občani naj za vsa dodatna pojasnila POŠILJAJO VPRAŠANJA na ZELJE PRAVOČASNO NA:

- ITZ inženiring C.A. Bienen 68, 1000 Ljubljana (lahko na dopisnici ali v pismu)
- po faksu na FAX/TEL (01) 51 99 033 (kratko sporočilo lahko pošljete na tajnici)
- ali pokličete na tel. (041) 636 977

BREZPLAČNO

HYDE PARK

Pravijo, da fotografija lahko pove več kot nekaj tisoč besed. Res je, toda slika brez komentarja lahko ne pove tudi nič. Tako sem se odločil, da bom pisal brezplačne komentarje ob fotografijah. V prejšnji številki so bili na udaru prometni znaki s tablam ali brez

Trzinški potniki za prometne znake od začel

njih. Dobra dva meseca nazaj so menjali obcestne svetilke na cesti Rašiške čete. Prometni znak z oznako neprednostne ceste pa je privil na sieber, kot kaže pričujoča fotografija. Kako površno delo! In če napišem še, da so hile pri računu zagotovo

obračunane štiri matice. Ob tem se vprašam, kje je občinski nadzor nad izvršenimi deli, pa tudi nad denarjem, s katerim se plačuje nekaj, kar ni bilo narejeno.

Res, da bom lahko čez nekaj mesecev spet brezplačno pisal o prometnih znakih, ki ležijo na tleh. Gre za začarani krog

EVROPA

Doživeli smo, Slovenci, res največji dan v zgodovini. Prišli smo v Evropo. Okoli leta 1958 sem se učil, da je Jugoslavija na Balkanskem polotoku, ki leži na jugu Evrope. Ne razumem: ležim na jugu Evrope in sem prišel v Evropo. Toda kaj mi pomaga Evropa, če tudi tam krađejo, kot so kradli pri nas, na špiči Balkana, v Sloveniji. Prišli smo v Evropo in že prvi dan so nam Evropejci ukradli zastavo EU na najbolj bogati Občini v evropski Sloveniji. Prav tako ne razumem, da najbolj bogata občina nima toliko denarja, da bi kupila še eno zastavo te države, v kateri krađejo evropske zastave. Pravzaprav pa bi lahko kupila še nekaj zastav za rezervno. Tako pa na naši občinski zgradbi visijo le neugledne, neprepoznave zastave.

Trzinčji, za Evropo bo treba delati več, saj imajo tam nekaj sto poslancev. Pljunimo v roke!

TRADICIJA

Če lepo zapišem, je v Trzinu res tradicija, da vse zamujajo: od Odseva pa do izgradnje ali obnove šol, vrtcev ali cest. Res pa, da razpravljajo o razrešitvi ureditvi, ker zamuja nekaj dni, za večmesečne zamude pri naši, za nas najdražji cesti, Jemčevi aveniji, pa vse lepo in prav. Tudi o ceni ene granitne kocke vesta le flog in sv. Peter.

Končno so našo najdražjo cesto odprli. Brez rdeče preproge, po kateri bi se sprehodil naš poglavar, in brez pionirjev, ki bi mahali z zastavicami. Ob otvoritvi in tudi občinskem prazniku je bila naša največja brez ene same zastave. Čestitamo! Naša Jemčeva je pa res velika umetniška stvaritev. Med seboj se prepletata granitna kocka in asfalt. Velemojstri arhitekture, tudi naši, pa so pri svojih storitvah uporabljali vsaj tri materiale.

tradicii, so kot portal na avenijo naredili lepo leseno ograjo, in to na Čebulovem mostu čez Pšato.

PS: Mogoče je zmanjkalo denarja za nekaj metrov obnove ograje. Čez eno leto bomo presenečeni.

vse: Jože Seljak

LOJZE PETERLE

(plačan članek)

Politična pot Lojzeta Peterleja je slovenska in zanimiva. Naj samo naštejemo nekaj njegovih najvažnejših funkcij: soustanovitelj slovenskega krščansko-socialnega gibanja, predsednik slovenskih krščanskih demokratov, predsednik prve demokratično izvoljene vlade, ki je Slovenijo popeljala v samostojnost, večkratni minister za zunanje zadeve RS in predsednik komisije DZ za evropske zadeve, prvi podpredsednik Evropske zveze krščanskih demokratov, soustanovitelj Nove Slovenije krščanskoljudske stranke, predsednik Komisije DZ za evropske zadeve, član predsedstva Konvencije o prihodnosti EŽ kot edini predstavnik 13 članic kandidatov v predsedstvu ter član delovne skupine za trajnostni razvoj pri predsedniku Evropske komisije Romanu Prodiu, opazovalec v Evropskem parlamentu (poslanska skupina EPP-ED) ter podpredsednik Zveze evropskih federalistov.

Kaj vam osebo pomeni politika?

Politiko razumem kot prizadevanje za skupno dobro.

Kaj vam pomeni Evropa?

Čudoviti svet različnosti, ki tolikokrat ni znal živeti v skladu z njo, da se jih je loteval z vojnami. Enkratni projekt, ki sodobnim narodom omogoča, da živijo v medsebojnem spoštovanju in miru, se demokratično odločajo in prostovoljno sodelujejo.

Najprej spomin iz vsega zdaj že več kot polnežstvenega političnega delovanja.

Najmočnejši je proglasitev slovenske države, najlepši pa je povezan z edinim političnim pismom nepolitičnega dela družine. »Ali, kakorkoli se bo danes zgodilo, mi smo s teboj « Saj ni treba veliko ugrabiti, kdaj se je to zgodilo...

Ste bili kdaj sodelavec Udbe? Ste kdaj pomislili, da bi postali član komunistične partije?

Ne. Nikoli, pa tudi vprašali me niso.

Na kaj ste v svojem življenju najbolj ponosni?

Na svojo družino in na osamosvojitve Slovenije.

Pred kratkim ste dejali, da so tudi v Sloveniji časi zrela za temeljite spremembe. S tem v zvezi se tudi veliko govori o določenih razklatostih bivših pomladnih strank. Ali mislite, da je bila izkušnja preteklosti dovolj poučna?

Ne vidim še ravno prepričljivih dokazov za to. Zgubil se je smisel za bistveno in skupno. Nekateri celo trdijo, da velikih slovenskih političnih tem ni več. Vsak skupen nastop – podlag in potreba za to je vsak dan več – je prispevek k ozračju, ki lahko omogoči spremembe. Ne vidim možnosti za uspeh, če ne bo prišlo pravočasno do skupne vizije, strategije in projekta. Dvanajst let liberalistične vladavine je v marsičem razvijalo zabeloniralo Slovenijo, pa ne mislim samo na vse večje razlike v razvisti med slovenskimi pokrajinami. Novega razvoj-

nega cikla v Sloveniji ni mogoče začeti samo s pragmatičnim povolitilnim pristopom. Potreben je po vertikali in horizontali tako usklajen projektni pristop, če ne lahko prva leta mandata stečejo brez pravih reform. Poudarjam še eno: uspeha ne more zagotoviti števeček resorskih politik, ampak nov pogled na celoto slovenske vladne politike. Problemov zdravstva ne more rešiti ministrstvo za zdravje, problemov kmetijstva pa ne samo ministrstvo za kmetijstvo. Vedno razporejanje stolkov in pomanjkanje medresorske sinergije v več mandatih se je izkazalo za škodljivo.

Posebno na Primorskem, pa tudi v celi Sloveniji, je bilo v zadnjih časih veliko govora o novem dnevu spomina sosednje republike Italije: 10. februar se zgodovinsko poklanja vsem tistim Istranom, ki so po vojni zapustili tedanjo Jugoslavijo. S tem v zvezi so se v Italiji tudi ponovno pojavili ostrejši očiti na račun Slovencev glede povojne preteklosti (brezen). Ob vsem tem pa radi pozabljamo na zgodovino Primorskih Slovencev. Tudi župani primorskih občin so pred kratkim zahtevali, da Slovenija s svojim dnevom spomina obeleži njihov doprinos pri razvoju slovenskega nacionalnega vprašanja. Kako uskladiti vse te tako različne in zelo občutene potrebe in hkrati ne skali dobrososebskih odnosov in prizadevanj za skupno dobro v zgodovinskem letu, ko meje izgizajo?

Za dobre odnose in za dobro prihodnost je potrebno vsaj naslednje: glede preteklosti resničnost in pravičnost, glede sedanjosti in prihodnosti pa najprej medsebojno spoštovanje brez ideoloških očal preteklosti in skupni interesi.

Problemi v zvezi z zgodovino nastopijo vedno, ko pogled nanjo ni uravnotežen in je interesno omejen. Ravno zato sva pred leti z italijanskim ministrom za zunanje zadeve Emilioom Colombom prišla do soglasja, naj se o zgodovini najprej izrazijo strokovnjaki – zgodovinarji, potem pa naj se oglasi politika s pravnimi dejaji. Po petdesetih šeststankih mešane zgodovinsko-kulturne komisije so zgodovinarji našli skupen jezik o vseh treh totalitarnih: fašizmu, nacizmu in komunizmu, tudi o fajbah. Žal so rezultati skupnega dela omenjene komisije zlasti v Italiji ostali javnosti skoraj nepoznani, politika pa jih ignorira. Stanje pred I. majem ni razveseljuje. Čeprav smo člani iste EŽ, s istimi vrednotami in načeli, tekmujeemo v novih praznikih, v katerih bo malo spomina na skupno prihodnost. Nacizem je v Nürnbergu doživel tudi sodni epilog. Fašizem, ki so ga Slovenci izkusili prvi (slovenščina je bila prepovedana celo v cerkvah), in komunizem pa takšnega epiloga nista doživela. Potreben je načelen odnos do vseh totalitarizmov in do vseh fob: na Krasu, v Emilii Romagni in v Rogu. Če bi ležali v kraških fobah Italijani zato, ker so bili Italijani, bi v roških brezinih ne ležalo več kot 10.000 Slovencev. Kriterij je bil ideološki, ne nacionalen. In v brezinih Emilie Romagne ni bilo Jugoslovancev! Enostranskosti in poenostavitve nam ne bodo pomagale naprej. Dokler bo tako, bo govora o boljših in slabših totalitarizmi in bazoviske žrtve bodo še naprej za ene narodni heroji, za druge pa teroristi, namesto da bi bili deležni spoštiljivega spomina.

Katero vrednoto so temeljne za sodobnega evropskega politika?

Tiste, ki so omogočile uresničitev doslej najbolj

uspešnega mirovnega in političnega projekta v svetovni politični zgodovini. Evropska skupnost se je začela tako, da so se njeni očelje Schuman, Adeeauer, De Gasperi in drugi zedinili za temeljne vrednote in načela bodoče skupnosti. Na sam začetek in vrh so postavili dostojanstvo človeka in narodov. Od tu izhaja spoštovanje identitet in politika enotnosti v različnosti. To je trajno izhodišče EŽ. Tudi naša solidarnost in socialno-tržne ekonomije je povezano s tem. EŽ je bila uspešna in privlačna, ker je bila pozorna do tistih, ki so imeli manj. Temeljnih vrednot in načel zaradi širitve ni treba spreminjati, pač pa jih dosledno upoštevati v EŽ 25 držav članic.

Vsak evropski politik je od neke. Evropskost ne pomeni odpovedi lastnemu, nacionalnemu, identiteti, ampak uresničevanje le-tega v širšem okviru, v večji skupnosti. Zato mora evropski politik, če hoče svoji državi dobro, želiti dobro vse skupnosti. Evropsko je tisto, kar vsem pomaga k napredku, drugo so stari nacionalni egoizmi.

V Konvenciji ste kot edini zastopali vse države kandidatke. Znano so vaša prizadevanja za enakopravnost vseh držav članic ter dela v posebni kontaktni skupini za kulturo. Pomemben je vaš prispevek pri nastajanju ustave na področju odnosa do civilne družbe, s tem v zvezi za sestavo 51. člena, ki urejuje vprašanje odnosa do Cerkve in do nekonfesionalnih organizacij. V kolikšni meri ta izkušnja dograjuje politično pot predsednika prve slovenske demokratično izvoljene vlade?

Najprej – brez te izkušnje ne bi bil izvoljen v predsedstvo Konvencije. Drugič – odnos do civilne družbe. Zelo sem vesel, da je Konvenciji v naslovu VI. »Demokratično življenje Unije« uspelo opredeliti odprt odnos do civilne družbe, v členu 51. pa še posebej odnos do Cerkve in nekonfesionalnih organizacij. Slednje se mi zdijo pomembno zato, ker presegajo ideološki pristop (zlastno zgledi iz evropske preteklosti) in vzpostavljajo odprt, reden in pregleden dialog s Cerkvijo in nekonfesionalnimi organizacijami, hkrati pa jim priznava identiteto in poseben prispevek. Gre za to, da na osnovi medsebojnega spoštovanja prispevamo h kakovosti sožitja in sodelovanja v združenji Evropi iz različnih duhovnih izhodišč. Prepričan sem, da lahko uveljavljanje načela participativne demokracije močno okrepi kakovost delovanja predstavniške demokracije.

Kakšen je profil idealnega evropskega poslanca? Znanje jezikov, strokovna potkovnost, sposobnost komunikacije, umečnost v neki zgodovinski prostor, jasni cilji?

Prvo je bilo to, kar si. Evropa bogatimo s svojo različenostjo. S ponosom in samozavestjo, brez manjvrednostnih in večvrednostnih kompleksov.

Ne poznam idealnih, poznam pa precej zelo dobrih evropskih poslancev. Vsi imajo jasno identiteto, izrazito osebnost in izražajo jasno politično voljo. Interese narodov in držav, iz katerih izhajajo, umeščajo v evropski okvir in s to nji uspešni tako, da mislijo na celoto.

Podkovnost v temah in dobro znanje vsaj dveh delovnih jezikov spada v predpostavke

Kaj naj Evropa najprej prinese Sloveniji?
Samo tisto, kar ji je desetletja pomagalo naprej. Otroke pa bi treba naročiti doma.

Kaj bi slovenskega ponudil vsem evropskim državam in kaj je tisto, kar bi najraje skril?

Slovensko pesem in podjetnost, veliko lepote, dober čvček in neoporečen med. Kakšno prečisto priletnost in kakšno nepotrebno stokanje bi pa res skril.

V intelektualnih krogih je še veliko pomislekov o Evropi. Znova in znova se pojavljajo strahovi o tem, kako težko bo v prihodnje ohraniti narodno samobitnost. V čem bi lahko bil tak strah upravičen?
Podobne strahove so imele tudi druge manjše države članice, ki so vstopile v Zvezo pred nami. Druga za drugo so izkusile in dokazale, da njihova identiteta ni ogrožena zaradi vrednot, načel in pravil same Zveze. Pravzaprav so svoje identitete okrepile – tudi s pomočjo gospodarskega razvoja. Drugo pa je vprašanje, kakšen je odnos do naše identitete doma, kakšna je recimo naša domovinska in državljanska ter narodna vzgoja. Nekaterim je tuje in odveč vse naštet, čeprav bi glede identitete potrebovali prav to. Z identiteto bomo vzdihali, če jo bomo doživljali kot vrednoto. Tudi tega ne moremo naročiti v Bruslju.

Zakaj strah? Del odgovora vidim v strahuju tistih, ki jim naša odločitev za vstop v EZ ni všeč, drugi del bi bil lahko povezan z nepoznavanjem kulturnih temeljev, iz katerih živi EZ z enotnostjo in različnostjo. Viis pa imam, da je strahov vse manj.

Kako bosta urejena zdravstvo in izobraževanje? Bomo imeli v vseh državah Unije enake pravice kot doma?

Solstvo, vzgoja, kultura, večina socialne politike, zdravstvo, šport in javna uprava ostajajo na ravni nacionalne politike. Ničde iz Bruslja nam ne bo rekel, kaj se morajo otroci učiti v šolah. To je naša stvar, obstaja pa volja, da bi imeli nekaj skupnih vsebin v zgodovini, ne da bi bili prizadeti naša suverenost ali identiteta. Potem so še skupni projekti, ki je Erasmus, ki na primer pomeni, da začne študirati v Ljubljani, nadaljuje v Berlinu in konča v Londonu. Milijon študentov v Evropi so lani sestavili študij z več univerzami.

Vas lahko torej vprašamo, kdaj se bodo začeli v Bruslju tečajev slovenščine?
Seveda, septembra 2004.

Pred kratkim ste ponovno prejeli dve laskavi nagradi: mednarodno nagrado Josef Krainer so vam v Gradcu podelili 19. marca, 21. marca pa ste bili na kongresu Združenja evropskih federalistov v Genovi izvoljeni za podpredsednika. Kakšni občutki vas prevečajo ob takih priznanjih?

Nikoli nisem delal zveze. Delam za Slovenijo, za združeno Evropo, za mir v svetu. Nagrade so potrdilo tega dela.

Na novinarski konferenci v Dolenjskih Toplicah ste se v tednu boja proti raku zavzeli za celostno in celovito reševanje vprašanja zdravju, ki postaja tudi v naši državi eno izmed osrednjih vprašanj. V mojem boju za zdravje sem po številnih srečanjih z bolnimi in zdravimi oz. ozdrav-

ljenimi ter po branju obsežne literature poglobil osebno pogled na vprašanje zdravja in prišel do prepričanja, da je rešitev tega ključnega družbenega vprašanja odvisna predvsem od tega, kako bo najprej vsak sam skrbel za svoje zdravje. Očino je, da bo državna zdravstvena blagajna še dolgo prekrakla, da bi lahko pokrivala vse večje potrebe zdravstvenega sistema ob znanih trendih bolezni, ki jih verjetno ni mogoče znižati na kratek rok. Vprašanje bi bilo enostavno, če bi ga lahko rešilo ministrstvo za zdravje oz. denar.

Potreben je celovit in dolgoročno naravnan pristop, v katerem bodo sodelovali vsi glavni dejavniki po liniji države, stroke, civilne družbe. Vprašanje zdravja bi moralo postati skrb vse vlade, ne samo ministrstva za zdravje, še posebej resorci je za šolstvo in znanost, socialo in družino, gospodarstvo, kmetijstvo in okolje. Veliko vlogi pri tem imajo: družina, mediji ter cerkve in druge verske skupnosti.

Ne samo v Sloveniji, tudi v celi Evropi (z razlikami sicer) in v Ameriki je zdravstveno stanje slabo. Vse bolj se utrjuje prepričanje, da je za tako stanje kriv napaden način življenja, še posebej napaden odnos do hrane.

Veliko je mogoče storili za zdravje že s spremembami v osebnem načinu življenja, ki ničesar ne stanejo – ne posameznika, ne države. Državi bi se dolgoročno zelo izplačalo, če bi drugače kot doslej podprla programe s področja preventive.

Tega vprašanja ne kaže gledati v predvolilni luči, niti ne skozi teden boja proti raku. Potrebna bodo desetletja trdega dela, da bomo z družinami napori lahko trende obrnili v smeri več zdravja. Želim si, da bi ta cilj podprli močno in na široko, rekeli bi plebiscitarno, vsaj tako, kot smo podprli našo pot v Evropsko zvezo. Nekateri pravijo, da je velikih slovenskih tem zmanjkalo. Ne bo držalo, zdravje je gotovo eno izmed njih in tako ali drugače zadeva slehnekega med nami.

Le zakaj bi moral umreti bolan in v trpljenju, se je pred nekaj stoletji spraševal slovit Benčan Camero, ki je bil pri štiridesetih na tem, da umre. Po odločitvi za spremembo življenjskega stila in odnosa do hrane je ozdravel in živel še 62 let!

Torej na kratko troje načel za urjevanje zdravja?

Za zdravje si odgovoren sam. Viri zdravja so v tebi. Preglej čimprej odnos do sebe, do Absolutnega, do bližnjih in do narave. (Svetujem, da čimprej začneš, v državni zdravstveni blagajni je vse manj denarja.)

Največja vrednota danes?

Človek od spočetja naprej.

Kdru dimenzijo imata v vašem osebnem življenju smeh in ironija?

To je absolutno nujno. Humor je večših edini način, da preživimo. Iščujem med ironijo in cinizmom. Z ironijo si lahko na lahten način pomagamo naprej, cinizem pa nam ni v kakšno posebno pomoč.

Kaj pa glasba? »Če hoste prihodnje potenje v Bruslju, nikakor ne bodite presenečeni, če bo bralati mlj pred vašim najljubšim barom množici igral evropska himna na orglice, nato pa se bo izkazalo, da je to nekdanji slovenski premier in morita prihodnji predsednik Evropskega parlamenta, je o vas zapisal European Voice.

Glasba mi je od nekdaj posebno pri srcu. Že kot otrok sem se sam naučil igrati orglice na paši. V študentskih letih pa so seveda prišli na vrsto tudi ansambli. Že kot študent sem začel peti in APZ sv. Cecilije pod vodstvom dirigenta Tomaža Tozona, nato pa vrsto let v zboru Anton Foerster, ki sem ga tudi soustanovil. Vmes pa sem, ker so se pojavile neke posebne težave na glaslikah, opravil pri prof. Jasni Šiljig Spiller še šolo solopetja. Moj priljubljeni instrument? Harmonika, da o orglicah, ki tako vznemirjajo nekatere v Sloveniji, ne govorim... Z veseljem pa posežem tudi po dramelci, enem najstarejših evropskih instrumentov.

Avgusta lani ste našo kransko silko popejali v arena svetovnega čebelarstva in... spet uspeh! Kje so skrivnosti tega uspeha?
Morda pravi enostaven dejstvu, da čebelarstvu pravimo poezija kmetijstva. Med Slovenci je bila od nekdaj posebej spoštovana gospodarska dejavnost. Čebelarji so pri nas zelo cenjeni zaradi dobrodušnih čebelnih pridelkov. A vi sprašujete po svetovnem čebelarstem kongresu v Ljubljani: Apimondijo je obiskalo čez 6000 čebelarjev iz 94 držav vsega sveta in je močno promovirala Slovenijo, še posebej pa našo čebelo – kransko silko, ki slovi po svoji kakovosti v svetovnem merilu. Kaže, da se bo zaradi Apimondije začel v Sloveniji razvijati poseben čebelarški turizem. Mimogrede – prvi strokovni učitelj čebelarstva v nekdanji monarhiji je bil Anton Jansa iz Breznice na Gorenjskem. Postavila ga je cesarica Marija Terezija. Malo za šalo, precej pa zares – slovenski (svoji) med sem promoviral tudi v Bruslju, ko sem ga razdelil članom predsedstva Konvencije o prihodnosti Evrope. Predsednik Konvencije in bivši predsednik Francije – Valéry Giscard d'Estaing je tudi sam čebelar, redki pa vedo, da tudi on čebelarji s pridnimi kranskimi silkami. Z njimi ga je oskrbel v Franciji živeči slovenski čebelar Lojze Ivance.

In ob vsem tem res ostaja čas za koto? Drži, da hočete peš po romarski poti v Santiago de Compostela?

Ah, kolo! Desetletja že, od študentskih časov naprej, praviloma v začetku avgusta, opravi daljšo turo po Sloveniji ali po sosednjih pokrajinah Avstrije, Italije in Madžarske. Leta 1994 sem kot zunanji minister z mlado slovensko kolesarsko družino prikollesaril tudi do Krakova, Auschwitza in papočevega rojstnega kraja Wadowice. Večkrat sem se odpravil v Dolomite, v posebno zadovoljstvo pa so mi pol po slovenskem zamejstvu. S prijatelji sem večkrat obvozil slovensko severno in zahodno mejo, skočil na Dječke, na Matajur, se zapeljal do Gradeža, do Ogleja, na Učje... Posebno rad se vozim za Ziljo in Dravo. Pa ne gre samo za utrjevanje in mučenje mišic. Le to letom so nas kolesarje pozdravljali v Režiji, kjer smo pokosili kar nekaj bregov – Da se ne bi šli samo zijažiti turizem!

Hoja pa mi je v posebno veselje. Rad imam daljše pesni. Na Brezje grem najraje za konec kakšnega daljšega posta, na Svetskem sem se predlanski čez noč, ob polarnem siju, odpravil od Stockholma do Upsale... Res si želim, da bi vendar kdaj doživel tudi

čas, ki bi mi omogočil romanje v Kompostelo.

Priznajte – ste pomislili, da bi na prvo zasedanje novega evropskega parlamenta prileteli kar ... sami? Saj ste pilot?

Vsakemu, ki se odloči za politiko, bi svetoval, da vsaj poizkusi s letanjem letenja – to je dobra šola zbranosti, koordinacije, upoštevanja različnih dejavnikov naenkrat... S to razliko, da lahko med letenjem pride do nesreče, če sam narediš napako, v politiki pa tudi, če jo naredi kdo drug. Še raje kot zaradi napak pa vas spravi na tla, če uspevate. Kar se pa tiče prihoda na prvo sejo evropskega parlamenta – pustite se preseneliti! Morda pa ...

Po čem si želite, da bi se vas ljudje spominjali?

Po poštenem delu za slovensko stvar.

Aurelio Juri (27.7.1949)

Carnik, novinar in politik so poklici, ki označujejo Aurelijevo profesionalno pot. Novinar na začasnem delu v politiki, kot se rad sam pošali, je brezkompromisen, a praviloma priazen - mediteranski lev čar, ki se ne počuti manjšinec, čeprav bi to lahko bil. Označen je bil tudi za oporečnika, ker je podpiral alternative, bodisi v kulturi bodisi v politiki. Demokratizacija sistema je bila vselaj vodilo njegovega dela. Poleg politike se je v mladih letih ukvarjal tudi s teatom, slikarstvom in športom ... sicer povsod bolj za zabavo in sprostitve kot zares.

V nedeljo, 6. junija 2004, gremo v Mostec

DAN SLOVENSКИH IZGNANCEV

V društvu izgnancev Slovenije 7. junija vsako leto zavrnemo dan slovenskih izgnancev, katerega namen je, da bi iz roda v rod ohranjali zgodovino in tako prispevali k temu, da nikoli ne bo obledel spomin na trnovo pot, ki so jo od leta 1941 do 1945 prehodili tisoči slovenskih izgnancev.

Krajevna organizacija Društva izgnancev Domžale, ki združuje nekdanje žrtve vojne z območji občin Domžale, Mengeš, Moravče in Trzin, bo tudi letos pripravila brezplačen prevoz na osrednjo slovensko prirediteljo ob dnevu izgnancev, ki bo v nedeljo, 6. junija 2004, ob 11. uri v Rekreativnem parku v Mostecu.

Prvi avtobus bo ob 9.30 odpeljal z avtobusne postaje Moravče in bo nanj moglo vstopiti na vseh avtobusnih postajah do Domžal.

Drugi avtobus bo ob 9.30 odpeljal z avtobusne postaje Krašnja in bo nanj moglo vstopiti na vseh avtobusnih postajah – tudi Količevo, Radomlje, Preserje, Mengeš, Rodica, dn Domžal, od koder hosta ob avtobusa odpelja ob 10.15 in vmes ustavila v Trzinu. Organizatorji bodo zagotovili prijeten kulturni program ter družabno srečanje, s katerega bosta avtobusa odpeljala po dogovoru.

Prireditelj bo ob vsakem vremenu. Dobrodošli!

Krajevna organizacija Društva izgnancev Domžale

Intervju z Aurelijem Jurijem

Aurelio Juri, ste prvi na listi kandidatov za Evropski parlament v Združenih listi socialnih demokratov. Zakaj ravno vi? Kako dolgo ste v politiki? Kako bi sebe opisali? Najbrž zato, ker sem se že izkazal. V politiki sem poklicno že dolgih 14 let, že od mladinskih delovnih brigad na začetku 70-ih dalje. Trenutno sem poslanec v Državnem zboru RS. Delovno dobo sem začel leta 1969 kot carinik, nato sem bil 18 let novinar, pa 7 let župan občine Koper, od leta 1996 sem parlamentarec. Pravijo, da sem včasih jezen in strupen. Jaz pa pravim, da sem priazen mediteranski levičar, vedno odprt za dialog. Tudi ob zgoraj naštetih vprašanjih.

Za kakšno Evropo se zavzemate?

Zavzemam se za tako Evropo, kjer lahko živijo od svojega znanja in dela, kjer imaš povsod prijatelje, kjer si lahko brez zadrege tudi drugabeni, kjer te nihče ne izbršuje ali ti z referendmom jemlje pravice, se ti nihče ne tudi, ko v Bruslju ali Rimu spregovorijo slovensko ali v Ljubljani italijansko.

Za tako Evropo, kjer bo naše vino in pivo, naš sir in pršut, naš gospodinjstvi stroj in Murino obleko ter še druge slovenske artikole našli tudi v Parizu in v Helsinkih, kjer bo dihal čistejši zrak in poleti ne trpel ali celo umiral zaradi ozonske luknje in tople grede.

Ne nazadnje za tako Evropo, kjer se ne boš čutil ogroženega in v kateri ne bo izvoza demokracije in napredka s silo.

Slovenskih poslancev bo le sedem. Kaj lahko naredi sedem poslancev v skupini, ki šteje 732 poslancev?

Hu, sedem ljudi je že za košarkaško ekipo. S na igrišču, 2 na klopi. Jaz sem pripravljen. Oni, ki me poznajo, vedo, da najraje in najbolj učinkovito igram na levem krilu. In levico moramo okrepiti. Vabim vas, da se nam pridružite.

Kaj pa lahko naredi 7 poslancev v Evropi, je pa enako vprašanje, kot kaj pa lahko naredi mala Slovenija v Evropi? Izkazali se mora s svojo odličnostjo, kakovostjo, vrhunskimi izdelki z visoko dodano vrednostjo in znati mora lobirati. Imamo odgovornost do državljanov, do delavcev. Zagotoviti moramo nova delovna mesta, tehnološko bolj razvita, bolj

zdrava. Morali bomo istočasno razmišljati o našem lastnem domačem razvoju in o razvoju Evrope kot celote.

In pri tem se vprašajmo, po kakšnem modelu naj se Evropa razvija. Po liberalnem, ameriškega tipa, kjer velika riba žre male? ... Konservativnem, kjer so marginalne skupine vse bolj marginalizirane ali celo izbrisane?... Ali socialdemokratskem, ki se je doslej izkazal kot edini, ki lahko zgradi Evropo enakih možnosti, solidarnosti in gospodarske rasti? Za nas dilema ni. Zato se tudi povežemo. ZLSJ je iz Slovenije edina članica Evropske socialdemokratske stranke, danes druge najmočnejše formacije v Evropskem parlamentu, ki pa računa, da 13. junija znova prevzame vodilno mesto.

Pa vam bodo ljudje zaupali mandat? S čim vstopate v volilno bitko?

Z jasno socialdemokratsko vizijo družbenega razvoja, s konkretnim programom in, nenazadnje, z referencami, ki jih imamo v stranki: bili smo prvi, ki smo že pred osamosvojitvijo spregovorili "Evropa zdaj". Spособni smo sobivati tudi z različnimi pogledi na posamično, tudi bolj zahtevna vprašanja, kot v primeru vključevanja v NATO; znano je, da sem nasprotoval. Imamo aktiven odnos do politike miru in mirnega razreševanja mednarodnih sporov. Obsodili smo ameriško agresijo na Irak, ki je izigrala in diskvalificirala OZN in zanečel kaos, ki smo mu priča danes in smo ga nekatere napovedovali in ki je vse težje obvladljiv. Imamo načelno držo do spoštovanja človekovih pravic, tudi ko vemo, da nam del javnosti lahko obrne hrbet. Naj spominim na izbrisane, na islamski kulturni center v Ljubljani, opolditve z biomedicinsko pomočjo in partnerske skupnosti.

Naši pomembni referenci sta tudi vztrajanje na vrednotah in pridobitvah antifašizma in narodno-osvobodilnega boja. Dobro opravljamo delo v vladi in v državnem zboru. Naša ministrica in ministrica ter poslanke in poslanci so izpeljali kar nekaj velikih projektov, vedno povezanih s socialnimi pravicami ter s primernimi zakonskimi rešitvami, na primer v šolstvu, zdravstvu, stanovanjski, prometni in okoljski politiki ... Imamo predsednika državnega zbora, ki se je pri opravljanju te funkcije, izmed vseh dosedanjih predsednikov, najbolje izkazal... DZ je bolj organiziran, bolj učinkovit in bolj zastopan tudi izven državnih meja. Še kako referenca bo lahko našel, a menim, da je to dovolj.

SOAP NADALJEVANKA – 3., z moje strani zadnji del

Na članka ge. Šimenčeve in g. Cerarja odgovarjam istočasno, ker se - vsaj v žaljivkah, podvajata in ker sta vendarle izvenzakonska partnerja.

Ni mi jasno, kje je v mojem članku, na katerega se članka navezuje, zaznati nevoščljivost in zlobo. Ampak vsak obrne in razume tako, kot je njemu prav.

Res, veliko Trzinčev pozna mene in moj temperament in vsak ima pravico do svojega mnenja, da pa je bil kdo »žrtev tovrstnih pisanj« in »žrtev mojih frustracij«, pa nisem vedela vse do danes. Tovrstne »pisarije« namreč niso v moji navadi, pa tudi nisem opazila, da bi kdo pod mojim imenom objavljaj kaj takega. Bi mi lahko v pisni obliki te podatke posredoval?

Za razliko od nekaterih imam spoštljiv odnos do soljudi, svojo energijo trošim na delovnem mestu in ne na »uničevanju vsega dobrega«.

Kakorkoli že, ne bom se spuščala na vajin nivo, ki je skrajno nizek, ne bom se spuščala v vajino zasebno življenje, kakor tudi ne v to, koga vidva obiskujeta, ker je to izključno vajina izbira, prav tako pa je izključno moja stvar, koga obiskujem jaz. Poudarim pa naj, da sem glede obiskov in izbire prijateljev, ki so vredni te besede, zelo izbirčna, in v ta krog nikakor ne sodita vidva.

V vajini maševalnosti in želji po uničevanju vsega dobrega sta prekorčila vse meje dobrega okusa, zato bosta ostala neaktivna in trditve v zvezi z mojim temperamentom dokazovala na za to primernem mestu.

Zdaj pa bi komentirala nekatere vajine »preverjene in resnične« navedbe:

- »tista« oseba (ne bom navajala imena, ker je ne želim tlačiti v blato – če izberem lepši izraz) je že 2 leti član SMD Trzin in redno plačuje članarino (ta oseba je plačala tudi članarino za letošnje leto), kar za vaju ni možno trditi (čeprav je g. Cerar celo član UO SMD). Na seznam kupec bund ga je uvrstil upravni odbor SMD Trzin.
- Poleg tega »ta oseba« ni objavljal električnega priključka, temveč dogovor sestanka z državno sekretarko na kmetijskem ministrstvu glede možnosti najema zemljišča v Dolgi dolini za daljše obdobje in ugodnejše pogoje najema. Obljuba je bila izpolnjena, na sestanku z državno sekretarko so bili prisotni: trzinski župan g. Peršak, občinski svetnik g. F. Mušič in predstavnik SMD Trzin.

Glede nedosegljivega seznama pa bi vama pojasnila še način dela društev, ki je tak, da se zadeve, ki se tičejo društva, obravnavajo na sestankih društva in ne med naključnimi srečanji na ulici oziroma preko telefona. Tako bi moral biti seznam predložen UO, kar pa se ni zgodilo.

Kar se tiče vašega sponzoriranja smučarskega društva, pa bi verjetno morali imeti »pogodbo o sponzoriranju« ali pa vsaj blagajniški prejemek SMD, v kar pa dvomim, da ga imate. Vendar je to že stvar UO SMD in ne več moja.

V Trzinu, 7. maja 2004
Nuša Biskup

PS:

V podkrepitev svojih izjav prilagam zapisnik o primopredaji blagajniških poslov SMD, ki je bil opravljen 24.4.2003, kjer je med drugim uradno zapisano tudi sledeče:

»Na UO SMD Trzin je bilo dogovorjeno, da se bunde nabavijo samo za delovne člane društva (sestavljene seznam). Pred tem sklepom je bilo dogovorjeno, da morebitne izjeme plačajo bunde po ceni 35.000,00 SIT, razlika (od 22.500,00) pa gre v dobro društva.« Ker je bilo nabavljenih bund več in meni ta razlika do danes ni bila predana, predlagam, da to razliko v ceni g. Cerar preda g. Pestolniku, ki prevzema moje posle.

Pri pregledu poslovne dokumentacije za preteklo leto smo ugotovili, da v zvezi z nakupom bund in omenjenima podjetjema, ki sta prodali bunde nekaterim članom društva in ostalim v Trzinu, nismo imeli nikakršnega poslovnega odnosa. Kakršnokoli omenjanje društva pri tem je brezpredmetno, in prosimo, da se ga v tej povezavi ne omenja več, ker smatramo, da so bili nakupi stvar posameznikov.

UO SMD Trzin

Smučarsko društvo
TRZIN

ZAPISNIK O PRIMOPREDAJI BLAGAJNIŠKIH POSLOV SMO TRZIN

Sestavljen dne 24.04.2003

med

Nuša Biskup, blagajničarka SMD (predaja blagajniških poslov)

in

Radom Pestolnikom, tajnikom SMD (prevzemnik blagajniških poslov)

Nuša Biskup predaja blagajniško dokumentacijo in sicer

[Redacted text block]

Na UO SMD Trzin je bilo dogovorjeno, da se bunde nabavijo samo za delovne člane društva (sestavljene seznam). Pred tem sklepom je bilo dogovorjeno, da morebitne izjeme plačajo bunde po ceni 35.000,00 SIT, razlika (od 22.500,00 SIT) pa gre v dobro društva. Ker je bilo bund nabavljenih več in meni ta razlika do danes ni bila predana, predlagam, da to razliko v ceni g. Cerar preda g. Pestolniku, ki prevzema moje posle.

Želim vam uspešno delo!

V Trzinu, 24.04.2004

Nuša Biskup

Nuša Biskup

Radom Pestolnik

Radom Pestolnik

NOVICE IZ ŠD TRZIN (2)

V marcu smo zaključili z zimsko ligo v košarki. Ekipa Trzina je dosegla 5. mesto v konkurenci 19 ekip. Zadnjo tekmo zaključnega dela smo odigrali s prvouvrščenimi iz skupine 1. Tekmo smo po dramatičnem zaključku igre sicer izgubili za eno točko, vendar smo premoč nasporni kom priznali šele po treh podajških. Trzinčani smo v ligi stopnjevali formo in najboljšje predstave pokazali ravno v zaključku. Skupno razmerje zmag in porazov pa je bilo: 8 zmag in 4 porazi. Z doseženim rezultatom smo sicer zadovoljni, a vemo, da smo sposobni več. Zato bomo že v maju začeli nastopati v letni ligi. Vse skupaj torej vabimo na tekme trzinske košarkaške ekipe, ki so si s svojimi rezultati prislužili igranje v drugi ligi. Tekme se bodo igrale ob torkih zvečer. V skupini je 11 ekip, ki se bodo med seboj borile najprej za prvaka v skupini, v nadaljevanju pa za prvaka Ljubljane. Lesivca zaključnega dela zimske lige v košarki:

1. BOULERJI	7	6	1	337	287	50	13
2. BISTRO ORHIDEJA	7	6	1	319	249	70	13
3. MILENIUM	7	5	2	308	276	32	12
4. HERMES SOFTLAB	7	5	2	259	233	26	12
5. ŠD TRZIN	7	3	4	301	285	16	10
6. THE ROOKIES	7	2	5	250	297	-47	9

VROČA STRAN

KAJ SE BO DOGAJALO V TRZINU V NASLEDNJEM MESECU

Ker v uredništvu Odseva ne vemo za vsako prireditev, ki se bo dogajala v naslednjem mesecu, vabimo vse, ki pripravljajo kako zanimivo prireditev, da nas o tem obvestijo. Vročo stran urja Tanja Prelovšek, zato se s svojimi podatki obračajte nanjo (tel. št. 564 18 73). Pokličite Tanjo in za vašo prireditev hodo izvedeli vsi Trzinci!

29.5.	6.45 TD Trzin	Po mejah občine Trzin
4.6.	19.30 KUD Trzin	Trnuljčica (v kamnolomu). Ponovitve 5., 6. in 7. junija. Več na str. 37.
13.6.	16.00 Športno društvo Trzin	Tek Petra Levca
18.in 19.06.	Športno društvo Trzin	Maraton v košarki
25.06.	TD Trzin in Občina Trzin	Občinska proslava ob dnevu državnosti s kresom
26.06.		Pohod na Košutno

OBVESTILA IN SPOROČILA POSAMEZNIH DRUŠTEV SI TOKRAT OGLEJTE NA STRANEH:

- Društvo upokojencev »Žerjavčki (str. 9)
- Turistično društvo Trzin (str. 33)
- Festival TRZINSKA POMLAD 2004 (str. 37 in 38)
- Planinsko društvo Onger Trzin (str. 41)

NOVICE IZ ŠD TRZIN (3)

5. junij-športne igre

Popoldne od 17.00 naprej bomo igrali košarko in nogomet, v ŠD bomo poskrbeli za osvežilno pijačo.

13. junija ŠD Trzin organizira tradicionalni Tek Petra Levca. S tekom bomo začeli ob 16.00 z najmlajšimi kategorijami, zadnji pa bodo tekli člani. Prijavite se lahko najpozneje uro pred začetkom teka. Obe prireditvi štejeta za športno značko.

Opozorilo! V času Teku Petra Levca, 13. junija, bo od 16.00

– 18.00 zaprt del Hlbatove ulice in del ceste za Hribom.

Vabljeni vsi tekmovalci in navijači.

NOVICE IZ ŠD TRZIN (4)

Člani športnega društva smo šli navijat na odprto prvenstvo v slalomu za kajak in kanu v Solkan, kjer je tekmoval tudi Jošt Zakrjšek iz Trzina. Prvenstvo je bilo sicer sestavljeno iz štirih tekmovalj, kjer so se udeleženci borili za nastop na olimpijskih igrah in za mesto v slovenski reprezentanci. Reprezentanca bo sestavljena iz treh najboljših Slovencev. V Atene bo sicer odšel le najboljši, a tudi nastopi v svetovnem pokalu in prvenstvu, kamor bodo potovali vsi trije, so presližnega pomena.

Jošt je na prvih treh tekmah osvojil dvakrat četrto in enkrat tretje mesto. V Solkanu je sicer dosegel 5. mesto izmed Slovencev, a ima še vedno realne možnosti za uvrstitev v reprezentanco, saj sta prvi dve mesti oddani, za tretje pa se boj nadaljuje 8. maja v Hovcu. Navijači smo prireditve popestrili s piknikom, kjer smo z jedmi iz žara, pripravljenimi na trzinski način, pogostili tudi marsikaterega tekmovalca in obiskovalca. Seveda pa smo med Joštoviimi spustili po Soči zanj bučno navijali in pokazali trzinski temperament. Joštu želimo v nadaljnjih bojih za uvrstitev v reprezentanco veliko športne sreče in uspeha.

SVEČANI MOST

Ledeni možje so minili, občinski praznik (15. maj) je tudi mimo, otvoritev ceste tudi, le Čebulov most je ostal tak kot prejšnje leto. Tudi nosilce za rože so pozabili odstraniti. Brez cvetja pa je skoraj tudi minil letošnji najlepši mesec v Trzinu. Ni mi jasno, kako je s temi rožami. Enkrat so, enkrat ne. Mogoče pa enim teče čas počasneje in budo rože prinesli novembra!

Jože Seljak

HYDE PARK

Naknadno objavljamo posnetek, ki je sodil k članku: »Zajci lahko pomagajo pri spremembah« iz prejšnje številke Odseva.

Čeprav se zajci niso ravno z navdušenjem pustili fotografirati, je v hlevu pri gospe Ivo Šuštaršič vseeno nastalo nekaj posnetkov teh prisrčnih živali. Mi pa tokrat objavljamo posnetek družinske idile.

Foto: Jana Urbas

HUBAT PETER s.p.

Belkova 15, 1234 Mengeš

**PESTRA IZBIRA
BALKONKEGA CVETJA
LASTNA PROIZODNJA**

UGODNE CENE

Telefon : 01 / 723 09 00 www.hp-commerce.si

AL WAGI

ZASTOPNIK ZA
PLINSKE GRELNICE

Beretta

Pot za Bistrico 67, 1230 Domžale
Tel: 01/722 56 30
Fax: 01/721 61 88

Servis: ELEKTRO JERETINA
Jarčeva 3, Domžale
GSM: 031/652 733

ITZ inženiring, Ljubljana

C.A. Bitenca 68, Tel/Fax: (01) 519 90 03

SVETOVANJE * PROJEKTIVA * NADZOR

***** IZVEDBA *****

Uživajte v objemu ... poletja

Pa ščite si svoj prostor pod soncem.

Mi pa Vam nudimo ugodne potrošniške
kredite za plačilo turističnih storitev.

JPBANK
Banka za vas